

VORES FÆLLES DAGSORDEN

Rapport fra
Generalsekretæren

Uofficiel oversættelse af FN-rapporten 'Our Common Agenda'.

Den originale rapport kan findes på FN's hjemmeside

<https://www.un.org/en/content/common-agenda-report/>

Denne udgave er oversat til dansk af
FN-forbundet
Tordenskjoldsgade 25, st.th
1055 København K

Mail: fnforbundet@fnforbundet.dk
Tlf: 33464690
www.fnforbundet.dk

Dette er en uofficiel oversættelse af FN-rapporten 'Our Common Agenda', der blev lanceret i 2021.

Denne oversættelse er gjort tilgængelig i juni 2022.

*Den originale rapport kan findes på FN's hjemmeside
<https://www.un.org/en/content/common-agenda-report/>*

Alle rettigheder til rapportens indhold tilhører FN.

RESUMÉ

Vi er nået til et vendepunkt i historien.

Menneskeheden står over for et barsk og presserende valg, vores største fælles udfordring siden 2. Verdenskrig: et sammenbrud eller et gennembrud.

Sygdommen Coronavirus (COVID-19) har sat vores verden på den anden ende, truet vores helbred, ødelagt økonomier og levebrød samt forværret fattigdom og ulighed.

Konflikter fortsætter med at rase og forværres.

De katastrofale konsekvenser af klimaændringerne – hungersnød, oversvømmelser, brande og ekstrem varme – truer selve vores eksistens.

Fattigdom, diskrimination, vold og eksklusion afskærer millioner af mennesker jorden rundt fra retten til basale livsfornødenheder: sundhed, sikkerhed, vaccination mod sygdom, rent drikkevand, en tallerken mad eller plads i et klasselokale.

I stigende grad vender mennesker ryggen til værdier som gensidig tillid og solidaritet – de værdier vi har behov for for at kunne genopbygge vores verden og sikre en bedre og mere bæredygtig fremtid for mennesker og for vores planet.

Menneskehedens trivsel – og ikke mindst menneskehedens fremtid – afhænger af solidaritet, og af at vi samarbejder som en global familie for at opnå fælles mål.

For mennesker, for planeten, for velstand og for fred.

Ved De Forenede Nationers 75 års jubilæum sidste år, var medlemsstaterne enige om, at vores udfordringer er forbundne på tværs af grænser og andre skel. Disse udfordringer kan kun adresseres af en på samme tid indbyrdes forbundet reaktion gennem genskabelse af multilateralismen og med De Forenede Nationer som centrum for vores bestræbelser.

Medlemsstaterne bad mig vende tilbage med anbefalinger, der kan fremme den fælles dagsorden. Denne rapport er mit svar.

Som forberedelse til rapporten har vi samarbejdet med en bred vifte af interessenter, herunder medlemslande, opinionsdannere, unge mennesker, civilsamfund, De Forenede Nationers organisation og dennes mange samarbejdspartnere.

En besked trængte højt og tydeligt igennem: de valg vi træffer, eller ikke formår at træffe i dag, kan enten resultere i yderligere sammenbrud eller i et gennembrud til en mere bæredygtig, bedre og mere sikker fremtid.

Valget er op til os; men vi får ikke denne chance igen.

Det er derfor, at **Vores Fælles Dagsorden** først og fremmest er en handlingsbaseret dagsorden designet til at fremskynde implementeringen af eksisterende aftaler, heriblandt Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling.

For det første **er tiden kommet til igen at tilslutte sig global solidaritet** og finde nye måder at samarbejde på for vores fælles bedste. Dette må nødvendigvis inkludere en global vaccinationsplan, som leverer vacciner mod COVID-19 direkte i armene på de millioner af mennesker, som stadig nægtes denne basale livsreddende foranstaltning. Desuden skal dagsordenen indeholde bydende nødvendige og modige skridt for at adressere den tredobbelte krise i form af klimasammenbrud, tab af biodiversitet og forurening, der ødelægger vores planet.

For det andet **er tiden kommet til at genskabe den sociale kontrakt mellem regeringer og deres befolkninger og i samfundene** med henblik på at genopbygge tillid og tilslutte os et altomfattende syn på menneskerettigheder. Mennesker er nødt til at se resultater afspejlet i deres eget liv. Dette er nødt til at indbefatte Kvinder og pigers aktive og lige deltagelse, for uden dem er det ikke muligt at skabe en meningsfuld social kontrakt. Den burde også indeholde en opdatering af regeringsforanstaltninger til at levere bedre almenvel og indvarsle en ny æra med universel social sikring, helbredsdekning, uddannelse, kompetencer, anstændige jobs og boliger såvel som almen adgang til internettet inden 2030 som en basal menneskeret. Jeg opfordrer alle lande til at afholde inkluderende og meningsfulde nationale høringer, så alle borgere har en stemme i forestillingen om deres lands fremtid.

For det tredje **er tiden kommet til at stoppe den "infodemi", der plager vores verden**. Det gør vi ved at forsvare en fælles, empirisk baseret konsensus om fakta, forskning og viden. "Krigen mod forskning" skal ophøre. Alle politiske og økonomiske beslutninger skal støttes af forskning og ekspertise, og jeg opfordrer til, at der oprettes et globalt adfærdskodeks, som promoverer integritet i den offentlige information.

For det fjerde **er tiden kommet til at korrigere en markant blind vinkel i forhold til, hvordan vi måler økonomisk velstand og fremgang**. Når profit opnås på bekostning af mennesker og vores planet, så står vi tilbage med et mangelfuldt billede af den sande omkostning ved økonomisk vækst. Som det måles på nuværende tidspunkt, formår bruttonationalproduktet (BNP) ikke at inddrage forretningsaktiviteternes menneskelige og miljømæssige ødelæggelse. Jeg opfordrer til, at der indføres nye foranstaltninger, som komplementerer BNP, så alle kan få en komplet forståelse af konsekvenserne af forretningsaktiviteter, og af hvordan vi kan og skal blive bedre til at støtte mennesker og vores planet.

For det femte **er tiden kommet til at tænke langsigtet, levere mere for unge mennesker og kommende generationer og være bedre forberedt på de udfordringer, vi går i møde**. Vores Fælles Dagsorden omfatter anbefalinger til meningsfuld, mangfoldig og effektiv kontakt med ungdommen både inden for og uden for De Forenede Nationer herunder bedre politisk repræsentation og til at omdanne uddannelse, kompetencetræning og livslang læring. Jeg kommer også med forslag så som en omdefinering af -Formynderskabsrådet, et Fremtidslaboratorium, en Deklaration om Fremtidige Generationer og en Sær-repræsentant for De Forenede Nationer, der skal sikre, at politiske og økonomiske beslutninger har taget højde for deres konsekvenser for fremtidige generationer. Vi er også nødt til at være bedre forberedt på at forhindre og reagere på store globale farer. Det vil være vigtigt for De Forenede Nationer regelmæssigt at udsende en rapport om strategisk fremsyn og global risiko, med henblik på at indkalde til dialog om komplekse globale kriser. Ligeledes foreslår jeg også, at et beredskabsprogram implementeres.

For det sjette **er tiden kommet til at skabe et stærkere, mere netværksbaseret og inkluderende multilateralt system, som er forankret i De Forenede Nationer**. Effektiv multilateralisme afhænger af De Forenede Nationers effektivitet. Et FN, der er i stand til at tilpasse sig globale udfordringer, mens det lever op til hensigterne og grundsætningerne i dets pagt. For eksempel foreslår jeg en ny handlingsplan for fred, multi-stakeholder dialoger om det ydre rum og en Global Digital Pagt. Såvel som et topmøde hvert andet år mellem medlemmerne af G20 og Det Økonomiske og Sociale Råd, Generalsekretæren og lederne af internationale finansielle institutioner. Over hele linjen er vi nødt til at have en mere solid deltagelse af alle relevante interessenter, og vi vil bestrebe os på at have en Rådgivende Gruppe om Lokale og Regionale Regeringer.

I 75 år har De Forenede Nationer samlet hele verden om at italesætte globale udfordringer: fra konflikter og hungersnød, til udryddelsen af sygdomme, til det ydre rum og den digitale verden, til menneskerettigheder og nedrustning. I denne tid præget af splittelse, brud og mistro har vi endnu mere brug for dette forum, hvis vi skal sikre en bedre, mere bæredygtig og fredfyldt fremtid for alle mennesker. Med udgangspunkt i denne rapport vil jeg bede en **Rådgivende Højniveau Komité**, ledet af tidligere statsoverhoveder og regeringer, om at identificere globale almenvel og andre områder, der vedrører fælles anliggender, hvor ledelse af forbedringer er nødvendige, og foreslå muligheder for, hvordan dette kan lykkes.

I tråd med dette foreslår jeg et **Topmøde om Fremtiden** for at skabe en ny global konsensus om, hvordan vores fremtid skal se ud, og hvad vi kan gøre for at sikre den.

Menneskeheden har igen og igen vist, at den er i stand til at opnå store resultater, når vi arbejder sammen. Denne Fælles Dagsorden er vores anvisning til at genvinde troen på denne positive ånd, og begynde at genopbygge vores verden samt genoprette den tillid til hinanden, som vi nu desperat har brug for.

Tiden er kommet til at tage de næste skridt på vores fælles rejse i solidaritet med og for alle mennesker.

© UN Photo/Eskinder Debebe

HOVEDFORSLAGENE BASERET PÅ DE 12 FORPLIGTELSE

Fra deklARATIONEN om markering af De Forenede Nationers 75 års jubilæum

Foreslåede omdrejningspunkter

Alle de foreslåede handlinger stemmer overens med og er designet til at fremskynde opnåelsen af Verdensmålene

1. Ingen skal efterlades

- **Fornyset social kontrakt forankret i menneskerettigheder**
- **En ny æra for universel social sikring, herunder sundhedspleje og grundlæggende indkomstillæg, som når de 4 milliarder, der er uden beskyttelse**
- **Understøtte tilfredsstillende boliger, uddannelse og livslang læring og anstændige jobs**
- **Digital inklusion**
- **Det Sociale Topmøde i 2025**
- Identificere **alternative udregninger af BNP**

2. Beskytte vores planet

- Ledere mødes før den globale statusopgørelse i 2023
- Forpligtelse på målet om de 1,5 grader celsius og **nulemission i 2050 eller før**
- Deklarationer om **klimanødsituationen og retten til et sundt miljø**
- **Hjælpepakker til udviklingslande**
- Foranstaltninger for tilpasning og modstandskraft
- Intet nyt kul efter 2021 og udfasning af støtte til fossilt brændstof
- **Redegørelse for miljøet i økonomiske modeller**, kulstof-prisdannelser og troværdige forpligtelser blandt finansielle aktører
- **Post-2020 struktur for biodiversitet**
- **Omstilling af fødevarsystemer** til bæredygtighed, ernæring og retfærdighed
- **Generalforsamlingens handling på klimaforandringernes territoriale trusler** for at forhindre, beskytte og løse de miljømæssige omstændigheder

3. Fremme fred og forebygge konflikter

- **Ny agenda for fred** som skal:
 - Nedbringe strategiske risici (atomvåben, cyberkrigsførelse, selvstyrende våben)
 - Styrke internationalt fremsyn
 - Forandre reaktioner på alle former for vold
 - Investere i forebyggelse og fredsskabende processer, herunder en fredsskabende fond og fredsskabende kommission
 - Støtte regional forebyggelse
 - Sætte kvinder og piger i centrum af sikkerhedspolitik
- **Fredelig, sikker og bæredygtig brug af det ydre rum**, blandt andet gennem en multi-stakeholder dialog om det ydre rum

4. Overholde international lovgivning og sikre retfærdighed

- Menneskerettigheder som **problemløsningsforanstaltninger** gennem omfattende lovgivning om anti-diskrimination og arbejde for al deltagelse
- Anvendelse af menneskerettigheder online samt afgrænse problemer og nye teknologier
- Universel adgang til internettet som en **menneskeret**
- Menneskerettighedsmekanismer skal have et fodfæste, der er mere økonomisk bæredygtigt
- **Retslig identitet til alle**; afskaf statsløshed og beskyt internt fordrevne personer, flygtninge og migranter
- Ny vision for **retssikkerheden**
- **Global detaljeret anvisning** til udvikling og effektiv implementering af international lovgivning

5. Kvinder og piger skal være i centrum

- Ophæve kønsdiskriminerende love
- Promovere ligestilling mellem kønnene, blandt andet gennem kvoter og **særlige tiltag**
- Facilitering af kvinders økonomiske inklusion gennem investering i sundheds- og omsorgsøkonomi og støtte kvindelige iværksættere
- Medtage **ynge kvinders** synspunkter
- Udrydde vold mod kvinder og piger gennem en **beredskabsplan**

6. Skabe tillid

- **Et globalt adfærdskodeks, der fremmer integriteten i offentlig information**
- Forbedre menneskers oplevelse med **offentlige institutioner og basisydelser**
- Inkluderende **national lydhørhed og opgaver om "fremtidsvisioner"**
- Indsats for at takle korruption i overensstemmelse med De Forenede Nationers Konvention mod Korruption
- Reformation af et **international skattesystem**
- **En samlet ramme for økonomisk integritet og håndtering af ulovlige kapitalbevægelser**

7. Forbedre digitalt samarbejde

- **Global Digital Aftale som skal:**
- **Tilslutte alle mennesker internettet**, inklusive alle skoler
- Undgå opdeling af internettet
- Beskytte data
- Anvende menneskerettighederne online
- Introducere ansvarlighedskriterier ifm. diskrimination og vildledende indhold
- Arbejde for regulering af kunstig intelligens
- Digitalt fællesseje som globalt almenvel

8. Forbedre De Forenede Nationer

- **Rådgivende højniveau komité** om forbedret ledelse af det globale almenvel ledet af forhenværende statsoverhoveder og regeringer
- En politik der omfatter hele systemet og sætter mennesker i centrum samt tager hensyn til alder, køn og diversitet
- Mere lydhørhed, deltagelse og samråd (også digitalt), som bygger på 75 års jubilæets deklARATION og Vores Fælles Dagsorden
- **Ligestilling mellem kønnene** inden for De Forenede Nationers system inden 2028
- Genoprette generalsekretærens **rådgivende forskningskomité**
- **"Kvintet for forandring"** som grundlag for De Forenede Nationers forbedring, herunder innovation, resultatorientering og adfærdsvidenskab

9. Sikre bæredygtig finansiering

- **Et topmøde hvert andet år** om en bæredygtig, inkluderende og robust global økonomi **mellem G-20 landene, Det Økonomiske og Sociale Råd, generalsekretæren og lederne af internationale finanshuse** blandt andet for at:
 - Give et **Verdensmål, der halter efter, et investeringsløft** gennem en **alliance for sidste studie**
 - Tilvejebringe mere fleksible forsknings- og udviklingsincitamenter
 - Løse **svagheder i gældsopbygningen**
- Et mere fair og robust multilateralt **handelssystem**, blandt andet gennem en opdatering af WTO
- Nye forretningsmodeller
- Forbedring af **De Forenede Nationers budgetproces**

10. Intensivere partnerskaber

- Årlige møder mellem De Forenede Nationer og alle lederne af **regionale organisationer**
- **Stærkere** samarbejde mellem De Forenede Nationers system, internationale finanshuse og egnsudviklingsbanker
- Øget systematisk dialog med **parlamentar, subnationale autoriteter og den private sektor**
- **Civilsamfundets omdrejningspunkter** til stede i alle De Forenede Nationers enheder
- De Forenede Nationers Kontor for Partnerskaber skal styrke adgang og inklusion herunder online tilgængelighed

11. Lytte til og samarbejde med ungdommen

Ungdommen

- **Fjern barrierer til politisk deltagelse** og mål fremgang gennem et **"unge i politik" indeks**
- **De Forenede Nationers Ungdomskontor**
- Transformerende Uddannelses-topmøde i 2022
- **Udbyttebarometer** til at følge karriereveje og markedsresultater hos ungdommen
- **Høj-ambitionskoalition** der fremmer jobskabelse med fokus på miljøvenlig og digital økonomi

Fremtidige Generationer

- Fremtidens topmøde i 2023
- **Sikre langsigtet tankegang** blandt andet gennem et **Fremtidslaboratorium** udarbejdet af De Forenede Nationer
- **Repræsentere kommende generationer** gennem et **omdefinert Formynderskabsråd**, en **Deklaration om Fremtidige Generationer** og en **De Forenede Nationers Sær-repræsentant for fremtidige Generationer**

12. Be prepared

- **Forum for krisituationer** der skal bruges som indsats mod komplekse globale kriser
- **Rapport om strategisk fremsyn og global risici** udarbejdet af De Forenede Nationer hvert 5. år
- **Om global folkesundhed:**
- **En global vaccinationsplan**
- Styrkelse af WHO
- Styrket global sundhedstilstand og beredskab
- Acceleration af produktudvikling og adgang til sundhedsteknologier i lav- og mellemindkomstlande
- **Universal helbredsdekning** samt adressering af sundhedsdeterminanter

Indhold

I.	Et wake-up call.....	12
	A. Valget vi skal træffe.....	14
	B. Fornyelse af fællesskabet.....	14
	C. Vores Fælles Dagsorden.....	18
II.	Folket, det er os: en fornyet social kontrakt forankret i menneskerettigheder.....	22
	A. Fundamentet for en fornyelse af den sociale kontrakt.....	22
	B. Tillid.....	24
	C. Inklusion, beskyttelse og deltagelse.....	27
	D. Registrering og vurdering af hvad der betyder noget for mennesker og planeten	33
III.	Kommende generationer: præg fremtiden.....	38
	A. Samhørighed med yngre generationer.....	39
	B. Samhørighed med kommende generationer.....	43
IV.	Store og små nationer: en ny global aftale om at levere globalt almenvel og håndtere store risici.....	48
	A. Beskytte de globale fælles områder og levere globalt almenvel.....	48
	B. Håndtering af store risici.....	64
	C. De næste skridt.....	65
V.	Hensigter og principper: tilpasning af De Forenede Nationer til en ny æra.....	72
	A. Til Sekretariatet og De Forenede Nationers system.....	72
	B. Til overvejelse blandt medlemslandene.....	76
VI.	Det fremtidige forløb.....	82
	Bilag: Proces for høringer vedrørende Vores Fælles Fremtid.....	84

Et wake-up call

1. For femoghalvfjerds år siden havde verden klaret sig igennem en række katastrofale begivenheder: to verdenskrige i hælene på hinanden, folkedrab, en katastrofal influenzapandemi og en verdensomspændende økonomisk depression. Vores grundlæggere mødtes i San Francisco, hvor de lovede at skåne kommende generationer fra krigenes plage; de mødtes for på ny at bekræfte troen på grundlæggende menneskerettigheder, troen på værdigheden og værdien af mennesket, troen på ligestilling mellem mænd og kvinder og mellem store og små nationer; og for at skabe betingelser som retfærdighed og respekt, som kan håndhæves gennem international lovgivning og for at fremme social fremgang og bedre levevilkår gennem større frihed. De troede på værdien af en fælles indsats for at opnå en bedre verden og grundlagde derfor De Forenede Nationer.

2. FN-pagten er en enestående bedrift. Siden 1945 har internationale normer og institutioner leveret uafhængighed, fred, velstand, retfærdighed, menneskerettigheder, håb og støtte for milliarder af mennesker. For mange andre har alt dette dog været en bestræbelse, der aldrig fuldstændig blev til virkelighed, og som nu langsomt forsvinder. Der er også for mange mennesker, der bliver ekskluderet fra de muligheder og fordele som teknologi og økonomier i forandring skaber, og hvis vi ikke snart handler, vil deres fremtid blive dystre.

3. Pandemien forårsaget af Coronavirus (COVID-19) har været en udfordring uden sammenligning siden 2. Verdenskrig. Den afslørede vores fælles sårbarhed og indbyrdes afhængighed. Den har synliggjort forhold på menneskerettighedsområdet og forværret den store skrøbelighed og ulighed i vores samfund. Og undervejs har pandemien forstærket utilfredsheden med institutioner og politisk ledelse. Vi har også set mange eksempler på vaccinenationalisme. Endvidere er Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling, der har mindre end et årti til at blive indfriet, blevet skubbet endnu længere ud af kurs.

4. Samtidig har pandemien skabt store bølger af kollektiv handling mellem mennesker, der samarbejder for at reagere på en, i sandhed, global trussel. Verden er nødt til at forene sig for behørigt at producere og distribuere vacciner til alle.

COVID-19'S OMKOSTNINGER

Den global BNP faldt i 2020 med **estimerede 3,5 procent**.

Pandemien har skubbet yderligere **124 millioner mennesker ud i ekstrem fattigdom**. Bølgen af fattigdom forårsaget af pandemien vil også udvide kløften mellem fattigdom baseret på køn - det betyder, at flere kvinder end mænd vil ende i ekstrem fattigdom.

Tæt på en **ud af tre mennesker** i verden (2,37 milliarder) havde i 2020 **ikke adgang til den mad de havde brug for** – det er en stigning på op mod 320 millioner mennesker på bare et år.

Foreløbige estimater viser en potentiel **stigning af børnedødelighed på op mod 45 procent** på grund af mangler i sundhedssystemer og begrænset adgang til mad.

Den totale mængde af arbejdstimer faldt med 8,8 procent i 2020 - det svarer til 255 millioner fuldtidsjobs.

Begrænset bevægelighed, social isolation og økonomisk usikkerhed forstærker **kvinders risiko for vold i hjemmet** verden over.

Vi er blevet mindet om staters afgørende rolle i at løse problemer, men også behovet for et netværk af aktører, der strækker sig - længere end stater - til byer, virksomheder, videnskabsfolk, sundhedsprofessionelle, forskere, civilsamfundet, medierne, trosbaserede grupper og individer. Når vi alle står over for den samme trussel i samfund og mellem nationer, så er samarbejde og solidaritet de eneste løsninger.

UDVALGTE RESULTATER I DET MULTILATERALE SYSTEM

FRED

På trods af igangværende internationale spændinger, konflikter og vold har De Forenede Nationers multilaterale system hjulpet med at forhindre en tredje verdenskrig eller en kæmpe atomkatastrofe.

Konflikter mellem stater, 1946-2020

Kilde: Institut for Fredsforskning Oslo, 2020.

MENNESKERETTIGHEDER

Menneskerettighedserklæringen (1948) har hjulpet med at sikre, at milliarder af mennesker lever mere trygt, længere og mere værdige liv.

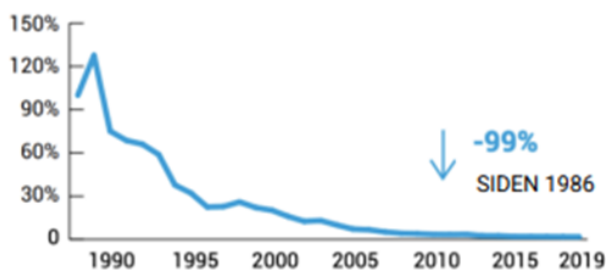
80% af medlemslandene har anerkendt mindst fire af hovedtraktaterne i de internationale menneskerettigheder, og alle medlemslandene har anerkendt mindst en.

Kilde: OHCHR, 2021.

MILJØET

Ozonedbrydende udledninger siden Montrealprotokollen, Indeks 1986 = 100%

Kilde: UNEP, 2021.

HUMANITÆRE INDSATSER

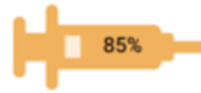
I 2020 sørgede De Forenede Nationer og deres partnerorganisationer for at mere end 98 millioner mennesker i 25 lande modtog humanitær hjælp.

Kilde: Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender, 2021

SUNDHED

Efter en 10-årig global indsats ledet af WHO, der har involveret over 500 millioner vaccinationer, blev kopper officielt udryddet i 1980.

I dag er 85% af verdens børn vaccineret og beskyttet mod invaliderende sygdomme.

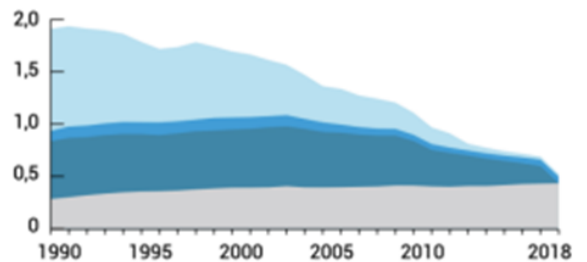
Kilde: WHO, 2020.

FATTIGDOMSBEKÆMPELSE

- Østasien, Stillehavet
- Sydasien
- Resten af verden
- Sub-sahariske Afrika

Den totale befolkning (i milliarder) der lever i ekstrem fattigdom

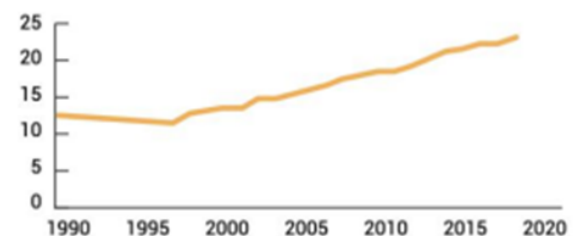
Kilde: Verdensbanken, 2018.

LIGESTILLING MELLE KØNNENE

90% af De Forenede Nationers medlemslande har anerkendt eller godkendt Konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder.

Andelen af pladser i nationale parlamenter der er besat af kvinder (procent)

Kilde: Afdelingen for Statistik, 2021

A. Valget vi skal træffe

5. Der må ikke herske nogen illusion om, at COVID-19 vil kunne blegne sammenlignet med fremtidige udfordringer, hvis vi ikke lærer af de fejl, der har kostet liv og levebrød. Vores bedste prognoser viser, at vi står overfor et barsk valg: enten at fortsætte som om intet er sket og risikere betydelige sammenbrud og uophørlig krise eller at gøre os kraftanstrengelser for at slå igennem og opnå et internationalt system, der leverer for menneskerne og planeten. Disse varsler må ikke ignoreres, ej heller må disse muligheder forspildes.

B. Fornyelse af fællesskabet

6. Da De Forenede Nationer markerede 75 års jubilæum i 2020, udtrykte mennesker verden over deres tiltro til internationalt samarbejde, idet de også italesatte deres bekymring over den manglende overensstemmelse mellem løfter og virkeligheden i deres daglige liv. Medlemslandene gentog begge dele i deres deklaration om markeringen af De Forenede Nationers 75 års jubilæum (se General Forsamlingens resolution 75/1), fast besluttede på at holde de løfter, som de allerede havde givet og bad om anbefalinger til at fremskynde vores fælles dagsorden og reagere på nuværende og fremtidige udfordringer.

7. Denne rapport bestræber sig på at reagere på disse meldinger: at gøre status på udfordringerne og anbefale handlinger, der bygger på, hvad der virker og forbedre, hvad der ikke gør. Multilateralismen har udviklet sig betydeligt, siden De Forenede Nationer blev grundlagt, og vi har vist, at vi kan samles om at skabe kollektive løsninger. Dog sker dette ikke tilstrækkelig ofte og ej heller i et omfang, der er effektivt eller inkluderende nok.

8. Alt, der er fremsat i denne rapport, afhænger af en **skærpelse af solidariteten**. Solidaritet er ikke velgørenhed; i en indbyrdes forbundet verden er det sundt fornuft. Det er princippet om samarbejde, genkendelsen af, at vi er forbundet med hinanden, og at intet samfund eller land kan løse sine udfordringer alene. Det handler om vores fælles ansvar for og over for hinanden, at tage hensyn til vores fælles menneskelighed og hver persons værdighed, vores

HVAD VI MENER MED SAMHØRIGHED

Samhørighed er en grundlæggende værdi “i kraft af hvilken globale udfordringer skal håndteres på en måde som fordeler omkostninger og byrder retfærdigt, i overensstemmelse med basale principper om rimelighed og social retfærdighed og sikre, at de, som rammes eller oplever færrest fordele, modtager hjælp fra dem, der opnår de største fordele” (Generalforsamlingen, resolution 57/213).

diversitet og vores forskellige niveauer af formåen og behov. Vigtigheden af solidaritet er blevet særligt understreget på grund af COVID-19 og kapløbet mod varianterne, selv for lande der er langt fremme med vaccinationskampagner. Ingen er uden for fare, før alle er uden for fare. Det samme gælder vores biodiversitet - for uden den vil ingen af os overleve – ligeså er det nødvendigt, at vi handler på klimakrisen. På grund af manglende solidaritet står vi over for et kritisk paradoks: internationalt samarbejde er mere nødvendigt end nogensinde, men det er også sværere at opnå.

9. Med en dybere forpligtelse til solidaritet mellem generationer på nationalt niveau og i det multilaterale system kan vi undgå mulige sammenbrud og i stedet opnå gennembrud til en mere positiv fremtid. Denne rapport foreslår en **vej fremad** centreret om en **fornyelse af vores sociale kontrakt** tilpasset dette århundredes udfordringer, så den tager højde for unge mennesker og fremtidige generationer og ligeledes tilføjer en **ny global aftale**.

10. En stærk **social kontrakt** med forankring i menneskerettigheder på nationalt niveau er et nødvendigt fundament for os i vores samarbejde. Selvom den ikke er nedskrevet i et eneste dokument, har den sociale kontrakt haft dybtgående konsekvenser for mennesker, fordi den understøtter deres rettigheder og forpligtelser og former deres livsmuligheder. Den er også afgørende for internationalt samarbejde, eftersom båndene mellem landene ikke fungerer, hvis båndet i de enkelte lande dem er brudt. Den ulighed, mistillid og intolerance, som vi ser er vokset i mange lande og regioner, er vokset på grund COVID-19-pandemiens ødelæggende

VALGET VI SKAL TRÆFFE:**EN MULIG FREMTID PRÆGET AF SAMMENBRUD OG EVIG KRISE****DØDELIGE PANDEMIER**

- **COVID-19 er endemisk og muterer konstant**
- Rigere lande **hamstrer vacciner**, der er ingen plan for fordeling ud fra rene rimelighedsprincipper
- **Sundhedssystemerne** er overbelastede
- Der er **ingen parathed** i forhold til fremtidige pandemier
- En række lande er fattigere i 2030 end de var før pandemien kom

EN UBEBOELIG PLANET

- **Den globale opvarmning vil overstige 2 grader celsius** i løbet af de 21. århundrede, som følge af uændrede emissionsniveauer fra menneskelig aktivitet
- Hedeølger, oversvømmelser, tørke, tropiske cykloner og andre ekstremere er hidtil usete i størrelse, hyppighed og timing og optræder i regioner, der aldrig før har været påvirkede
- **Arktis er fri for is** om sommeren; det meste **permafrost er tabt**, og der opleves **ekstrem vandstand** hvert år
- En million arter er på randen af at være udrydningstruede med uigenkaldeligt tab for biodiversiteten
- Mere end en milliard mennesker lever med varme, der er så ekstrem, at den truer deres liv

DESTABILISERENDE ULIGHEDER

- Fortsat **underminering af menneskerettighederne**
- **Stigende fattigdom** og massive tab af job og indtægter
- Almenvæl som uddannelse og sociale sikringssystemer er underfinansierede
- **Protester spredt sig over grænser** og mødes ofte af voldsom undertrykkelse
- Teknologier tydeliggør skel
- **Nye typer af krigsførelse** bliver opfundet hurtigere end nye måder at skabe fred

ADVARSELSSIGNALER

Det **estimeres**, at det vil koste den globale økonomi **9,2 trillioner dollars** alene i 2021, hvis udviklingslande ikke har ret og rimelig adgang til COVID-19 vacciner

Kilde: Det Internationale Handelskammer, 2021

Stigninger i **koncentrationen af drivhusgasser siden 1750 er entydigt forårsaget af menneskelig aktivitet** og er skyld i en stigning på 1,1 grader celsius mellem 1850 og 1900

Kilde: De Forenede Nationers Klimapanel (IPCC), 2021.

36 lavindkomstlande er i nød på grund af statsgæld eller er i højrisiko for at få brug for nødlidende lån (februar 2021)

Kilde: Afdelingen for økonomiske og sociale anliggender, 2020

Op mod 827.000 vira, som kan smitte mennesker, eksisterer i pattedyr og fugle

Kilde: Det Internationale Institut for bæredygtig udvikling, 2021

Masseudryddelsen er nu 10 -100 gange højere end på noget andet tidspunkt inden for de sidste 10 millioner år

I 2050 vil der muligvis være mere plastik end fisk i havet

Kilde: UNEP, 2020

Hurtig stigning i ikke statslige konflikter siden 2010

Kilde: Institut for Fredsforskning Oslo, 2020

KONSEKVENSERNE AF MULTILATERALISMEN

Den sociale kontrakt er undermineret og geopolitiske spændinger stiger

Internationale institutioner er fanget i en **cyklus af underinvestering og underrepræsentation**

Forkærlighed for unilateralisme frem for samhørighed

Ingen konsensus om fakta, naturvidenskab eller viden

VALGET VI SKAL TRÆFFE: EN MULIG FREMTID PRÆGET AF GENNEMBRUD OG UDSIGTEN TIL EN MERE MILJØVENLIG, TRYK OG BEDRE FREMTID

BÆREDYGTIG FORBEDRING

- **Vacciner deles bredt og rimeligt**
- Kapacitet til at producere vacciner til fremtidige pandemier inden 100 dage og distribuere dem globalt inden for et år
- Mennesker i krise- og konfliktsituationer kan **slå bro til et bedre liv**
- Revision af opbygning af den internationale gæld
- Forretningsincitament er omformede til at støtte globalt almenvel
- **Fremgang** i adressering af ulovlige kapitalbevægelser, skatteomgåelse og klimafinansiering
- Finansielle og økonomiske systemer **støtter mere bæredygtige, robuste og inkluderende udviklingsmønstre**

RASKE MENNESKER OG PLANET

- **Den globale temperaturstigning er begrænset til 1,5 grader celsius**
- Alle lande og sektorer dekarboniserer frem mod 2050
- Støtte tildeles lande, der er særligt påvirkede af klimakriser
- Retfærdige ændringer til et nyt økosystem for arbejdslivet er garanteret
- Et fungerende økosystem er bevaret til kommende generationer
- Samfund er udrustede til at tilpasse sig og være robuste over for effekterne af klimaforandringerne

TILLID OG SOCIAL SIKRING

- **Stærk forpligtelse til universaliteten og udeleligheden af menneskerettigheder**
- Universel minimum for social sikring - herunder universel helbreds-dækning
- Universel digital forbundethed
- Kvalitetsuddannelse, kompetenceløft og livslang læring
- Fremskridt i adressering af ulighed på grund af køn, race, økonomi mm.
- Jævnbyrdige partnerskaber mellem institutioner og de mennesker de servicerer og mellem samfund med henblik på at forstærke socialt sammenhold

TEGN PÅ HÅB

146 millioner mennesker (herunder 74 millioner kvinder og piger) **løftes ud af ekstrem fattigdom** gennem investeringer i regeringsførelse, social sikring, miljøvenlig økonomi og digitalisering frem mod 2030

Kilde: UNDP, 2020

30% af metanudledningen kan mindskes med teknologier, der eksisterer i dag

Kilde: UNEP, 2021

Overgangen til tilgange der kan levere **lavemission, bæredygtig vækst** kan give direkte økonomisk udbytte på 26 trillioner dollars, sammenlignet med nuværende tilgange frem mod 2030

Kilde: De Forenede Nationer, 2021

KONSEKVENSERNE AF MULTILATERALISMEN

En ny æra for multilateralisme, hvor lande og andre aktører arbejder på at løse de problemer, der har størst betydning

Det internationale system **handler hurtigt i forhold til alle nødsituationer**

Alle aktører holdes til regnskab for at overholde de indgåede forpligtelser

De Forenede Nationer er et betroet fundament for samarbejde mellem en stigende mangfoldighed og mængde af aktører

indvirkning og antyder, at tiden er kommet til at forny den sociale kontrakt, så den passer til en ny æra, hvori mennesker, stater og andre aktører samarbejder for at opbygge tillid, øge deltagelse og inklusion samt redefinere menneskelig fremgang.

11. En dybere samhørighed på det nationale niveau skal kombineres med en ny forpligtelse over for **unge mennesker og fremtidige generationer**, som indledningen i De Forenede Nationers pagt giver et højtideligt løfte. En styrket solidaritet med den nuværende ungdomsgeneration burde for længst være sat i værk, da disse føler, at vores politiske, sociale og økonomiske systemer ignorerer deres virkelighed og ofrer deres fremtid. Vi er nødt til at gøre noget for at levere bedre uddannelse og arbejde til dem og give dem en større andel i at forme deres egen fremtid.

Vi er også nødt til at finde måder, hvorpå vi systematisk kan overveje, hvad der vil være bedst for de 10,9 milliarder mennesker, der forventes at blive født i dette århundrede - særligt i Afrika og Asien: vi kan kun opnå et gennembrud, hvis vi, på deres vegne, tænker og handler sammen og langsigtet.

12. Vi har, for at kunne støtte fællesskabet i samfund og mellem generationer, også brug for en **ny aftale på globalt niveau**. Formålet med internationalt samarbejde i det 21. århundrede er at nå et sæt afgørende fælles mål for vores ve og vel - for vores overlevelse som menneskeslægt er afhængig af lige præcis dette. Navnlige er vi nødt til at forbedre beskyttelsen af **de globale fællesområder** og tilvejebringelsen af et udbredt **globalt almenvælbefindende**, de forhold, der gavner

© UN Photo/Manuel Elias

menneskeheden som helhed, og som ikke kan forvaltes alene af nogen stat eller aktør. Mange af disse målsætninger ("hvad kan vi gøre") er udformede i 2030 Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling og deklARATIONEN om fejringen af De Forenede Nationers 75 års jubilæum. Jeg mener, at det er på høje tid, at medlemslandene, sammen med andre relevante interessenter, udvikler strategier for at nå dem ("hvordan gør vi") gennem en forbedret multilateral ledelse af globale fælles områder og globalt almenvel. Yderligere er vi nødt til at italesætte **store risici** mere håndfast og tage ved lære af vores reaktion på COVID-19.

13. Endelig har stater en organisation til rådighed, hvis egentlige hensigt er at løse internationale problemer gennem samarbejde. **De Forenede Nationers** tilstedeværelse er global, dets medlemskab er universelt, og dets aktiviteter omfatter alle menneskelige behov. Dets fundamentale værdier er ikke forbeholdt nogen region. Tværtimod er findes de i alle kulturer og religioner i verden: fred, retfærdighed, menneskelig værdighed, rimelighed, tolerance og selvfølgelig samhørighed. Men selvom de Forenede Nationers grundlæggende formål og principper holder, er organisationen nødt til at udvikle sig, som reaktion på en verden i forandring for at blive mere forbundet, inkluderende og effektiv.

C. Vores Fælles Dagsorden

14. Vi har allerede en gennearbejdet plan for en bedre verden blandt andet gennem De Forenede Nationers pagt, Menneskerettighedserklæringen og andre internationale menneskerettighedsværktøjer, 2030 Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling, Parisaftalen om klimaforandringerne og andre nøgle-redskaber. Disse er blot nogle af de mange vedtagelser og internationale værktøjer, der med stor omhu er blevet udviklet over 75 år og udgør en afgørende kulturarv. Vi kan og skal bygge på disse og forstærke vores bestræbelser på at virkeliggøre dem.

FORHOLDET MELLEM VORES FÆLLES DAGSORDEN OG VERDENSMÅLENE FOR BÆREDYGTIG UDVIKLING

Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling er en del af kernen i Vores Fælles Dagsorden. Verdensmålene er en handlingsplan for mennesker, planeten, velstand og fred, der bestræber sig på at realisere en virkelighed med menneskerettigheder for alle og en ligestilling mellem kønnene. Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling er integrerede og uadskillelige og balancerer mellem de tre elementer af bæredygtig udvikling: det økonomiske, sociale og miljømæssige. Mange af tiltagene fremsat i denne rapport har en intention om at fremskynde opnåelsen af målene - særligt i en tid med tilbagegang og forsinkelser på grund af COVID-19 pandemien. Til gengæld vil tiltag, der allerede er på vej til at nå målene, blive afgørende for implementeringen af Vores Fælles Dagsorden.

15. Verden har også ændret sig, og det har skabt nye behov, der kræver nye forståelser og foranstaltninger for at kunne imødekomme dem. Vi skal kombinere de bedste af vores tidligere resultater med det mest kreative syn på fremtiden, hvis vi skal gøre os nogen forhåbning om at skabe større samhørighed og opnå et gennembrud for mennesker og planeten. De tiltag, der er foreslået i rapporten, er påtrængende, transformerende og udfylder væsentlige huller. På samme måde som grundlæggerne af De Forenede Nationer beslutsomt stod sammen for at skåne kommende generationer fra krigenes plage, må vi nu stå sammen for at redde fremtidige generationer fra krig, klimaforandringer, pandemier, hungersnød, fattigdom, uretfærdighed og en mængde af risici, som vi måske på nuværende tidspunkt ikke kan forudsige helheden af.

Dette er Vores Fælles Dagsorden!

**Folket, det er os:
en fornyet social
kontrakt forankret i
menneskerettigheder**

II. Folket, det er os: en fornyet social kontrakt forankret i menneskerettigheder

16. COVID-19 har gjort det valg, vi skal træffe bydende nødvendigt. Allerede før pandemien var solidariteten svundet i mange samfund. Det er blevet sværere at regere på baggrund af en forøget følelse af uretfærdighed og en stigning i populisme og indadvendte nationalistiske dagsordner, som spreder tanker om simple løsninger, pseudo-løsninger og konspirationsteorier. Mennesker, og de institutioner der tjener dem, er i stigende grad mere adskilte fra hinanden. Det har efterladt mange med en følelse af at være blevet forladt og uden tro på, at systemet arbejder for dem. Det har medført en stigning i sociale bevægelser og demonstrationer og en endnu dybere tillidskrise fremkaldt af tabet af en fælles sandhed og forståelse. Det har været til diskussion, hvordan vi deler samfund og den sårbare planet, om de fundamentale tråde der forbinder os, og hvordan vi søger kontakt med dem, som er uenige, dem som føler sig uretfærdigt behandlet, og dem som føler sig ekskluderet.

17. I kernen af dette er der en tyndslidt social kontrakt: forståelsen af hvordan mennesker løser fælles problemer i deres samfund, håndterer risici og samler ressourcer for at levere almenvel, såvel som hvordan deres fælles institutioner og normer fungerer. Den præcise karakter af disse indbyrdes normer varierer, men deres eksistens er universel.

HVAD MENES DER MED SOCIAL KONTRAKT

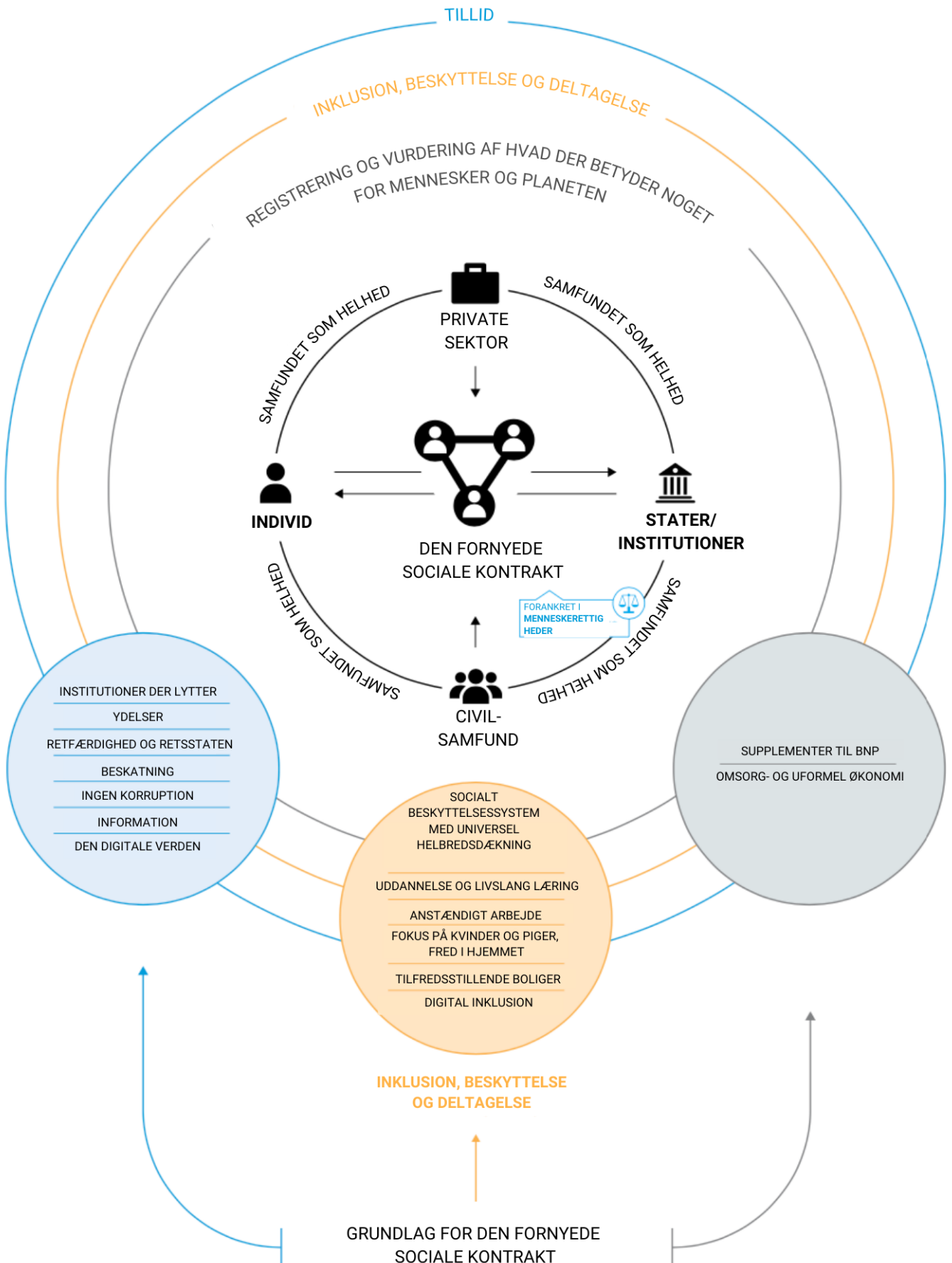
Det opfattes ofte sådan, at begrebet "social kontrakt" har sin oprindelse i vestlig og europæisk filosofi. Beslægtede begreber, der afspejler de gensidige forpligtelser mellem mennesker, husholdninger, lokalsamfund og deres ledere, eksisterer dog også på tværs af regioner og religiøse traditioner, herunder i Afrika, Amerika, Asien og Mellemøsten

18. En social kontrakt er nødt til at udvikle sig for at kunne forholde sig til skiftende omstændigheder. En revolution, krig, økonomisk sammenbrud og andre voldsomme omvæltninger sætter den sociale kontrakt under øjeblikkeligt pres og efterlader et samfund i fare for sammenbrud, hvis det ikke tilpasser sig hurtigt nok. På grund af COVID-19 har alle lande, for første gang i årtier, oplevet en dramatisk ændring i deres vilkår. Dette chok kommer midt i en tid, hvor vi allerede på mange måder er ved at fejle i forhold til vores pligt til at beskytte hinanden og den planet, vi deler. Som følge af pandemien har vi i største hast brug for en fornyelse af den sociale kontrakt, forankret i en helhedsorienteret tilgang til menneskerettigheder, og en social kontrakt der tillader mange flere aktører at give sig i kast med stadigt mere komplekse og indbyrdes forbundne problemer.

A. Fundamentet for en fornyelse af den sociale kontrakt

19. Den sociale kontrakt udspringer af de subnationale og nationale niveauer, og den præcise opbygning af den er uden tvivl op til de enkelte samfund at afgøre. Dog har enhver social kontrakt også en global dimension. Alle samfund står over for og er præget af globale spændinger, men samhørighed inden for landegrænser skaber fundamentet for vores internationale samarbejde. Jeg vil derfor mobilisere De Forenede Nationers organisation til at assistere lande med at danne en fornyet social kontrakt med menneskerettigheder som omdrejningspunkt. Baseret på drøftelser af Vores Fælles Dagsorden ser jeg tre fundamentale grundlag for en fornyelse af den sociale kontrakt, der skal passe til det 21. århundrede: **(a) tillid; (b) inklusion, beskyttelse og deltagelse; og (c) registrering og vurdering af, hvad der betyder noget for mennesker og planeten.** Disse ideer er italesat på forskellige måder på tværs af samfund, regioner og kulturer, men det internationale samfund har opnået enighed om dem gennem De Forenede Nationer ved at værne om overordnede principper som samhørighed, respekt

DEN FORNYEDE SOCIALE KONTRAKT

for menneskerettigheder, ansvarlighed og lighed. Verdensmålene giver praktiske anvisninger disse principper gennem forpligtelsen 'leave no one behind'.

B. Tillid

20. Vores altafgørende udfordring er at skabe tillid og bekæmpe mistillid mellem mennesker og institutioner, men også mellem mennesker og grupper i vores samfund. Såvel **tillid mellem mennesker som til institutioner** er vigtig, og gensidigt understøtter de hinanden, men anbefalingerne herunder fokuserer hovedsageligt på sidstnævnte. Verden over er tilliden til de store institutioner generelt kollapsede både på grund af den faktiske og den oplevede mangel på resultater og på rimelighed, gennemsigtighed og inkludering, levering af pålidelig information, og om de gør en forskel i menneskers liv. Et eksempel på dette er folkelig mistro til regeringer og regeringers mistillid til folket, som har gjort det sværere at opretholde enighed om restriktioner for folkesundhed i forbindelse med COVID-19. Omvendt klarede lande med højere grad af tillid til offentlige institutioner (samt højere grad af tillid mellem mennesker) håndteringen af pandemien bedre. De typer af udfordringer, vi vil møde i fremtiden, kræver en lignende, hvis ikke højere grad af tillid til hinanden og vores institutioner.

21. Mennesker ønsker at blive lyttet til og deltage i de beslutninger, der vedrører dem. Institutioner kunne skabe bedre måder, hvorpå de kan lytte til de mennesker, de tjener og derved tage hensyn til deres synspunkter, og grupper som ofte overses, såsom kvinder, unge mennesker, minoritetsgrupper og personer med handicap, bør have et særligt fokus. Som et indledende skridt opfordrer jeg regeringer til at stå i spidsen for en **national lydhørhed og udfoldelse af "fremtidsvisioner"**. Disse kan udføres digitalt for at sikre spænd og mangfoldighed, omend med foranstaltninger, der gør det muligt at nå de 3,8 milliarder mennesker, der ikke har adgang til internettet. Jeg forpligter mig også på at sikre, at De Forenede Nationer arbejder med nye metoder til at lytte, rådgive og være i kontakt med mennesker verden over.

22. Hvis man ikke formår at **levere, det folk har mest brug for**, herunder basale ydelser, leder det til mistillid, uanset hvor åbne institutioner er for offentlig deltagelse. Samfund varierer med hensyn til hvilket almenvel, der leveres offentligt, og hvilket man selv skal sørge for i det private inden for sundhed, uddannelse, internet, sikkerhed og børnepleje. Det er imidlertid muligt for stater at sørge for og at opdatere rammevilkår, der sikrer effektivitet og ansvarlighed. Endvidere er det en nøglelektion fra COVID-19, hvor vigtigt det er, at staten er leverandør af troværdig information, varer og tjenesteydelser – især i krisetider. Institutioner kan analysere og reducere de administrative byrder, der gør det svært for mennesker at få adgang til deres ydelser. Hvis regeringsydelser gøres digitale kan det understøtte gennemsigtigheden og adgangen til dem, hvis der bliver sørget for, at samfund, der på nuværende tidspunkt ikke har adgang til den digitale verden, får det. I denne brydningstid opfordrer jeg samfund til at diskutere, hvilke offentlige goder, der er de mest essentielle og værdsatte, og hvilken måde det bedst kan sikres, at de leveres, og i disse overvejelser at have både den offentlige og private sektors roller i mente, samt hvordan løsningerne bygger på Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling. Jeg vil også opfordre til **investering i offentlige systemer og til at sikre sig kvalificerede embedspersoner**, som det vigtigste i kontakten mellem stater og mennesker. Det internationale system er nødt til at blive bedre til at støtte lande, der mangler kapacitet og midler til at udføre sådanne investeringer.

23. **Retfærdighed er en essentiel dimension af den sociale kontrakt.** I alle dele af verden bliver mistillid næret af menneskers oplevelse af ulighed og korrupsion og af deres opfattelse af, at staten og dens institutioner behandler dem uretfærdigt. Verdensmålene giver tilføjelse om at fremme princippet om retsstaten og skaffe adgang til retfærdighed for alle (delmål 16.3 i Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling), men mange retssystemer leverer kun for de få. Det er estimeret, at 1,5 milliarder mennesker har et behov, der ikke bliver dækket i forhold til kriminalitet og til civil og administrativ retfærdighed. De er ude af stand til at benytte sig af lovgivningen, til at forsvare sig selv mod vold og kriminalitet, beskytte deres rettigheder eller løse uenigheder fredeligt. Lovgivningen i en række lande diskriminerer stadig aktivt kvinder, som derfor kun nyder trefjerdedele af mænds lovmæssige rettigheder.

© UNDP

Når aktører fra sikkerheds- og retfærdighedssystemet misbruger det og handler ustraffet, så skærper det grundene til at klage, og det svækker den sociale kontrakt. Mistillid bliver også næret af menneskers oplevelse af korrupsion, som rammer kvinder uforholdsmæssigt meget, forværrer ulighed og koster verden trillioner af dollars årligt. Under drøftelserne med medlemslandene har jeg hørt om potentialet for ændring af retssystemer gennem tiltag, der styrker bånd og forbinder vores samfund. Til støtte for tiltag der sætter mennesker i hjertet af retssystemer, vil jeg arbejde for en ny vision for princippet om retsstaten, som bygger på Verdensmål 16 og 2012 Deklarationen af Højniveaumødet fra generalforsamlingen om Retsstatsprincippet på Nationale og internationale

Niveauer (se resolution 67/1).

Vi vil undersøge, hvordan assistancen til retsstatsprincippet kan støtte stater, samfund og mennesker gennem en genopbygning af deres sociale kontrakt som fundamentet for vedvarende fred. I tråd med dette vil det også være vigtigt, at fremskynde handling, som kan tackle korrupsion i overensstemmelse med De Forenede Nationers Konvention mod Korrupsion.

24. **Beskatning** er et af de stærkeste redskaber en regering har, essentiel for at kunne investere i almenvel og for at kunne anspore til bæredygtighed. Regeringer bør overveje at bruge beskatning til at reducere ekstreme uligheder i rigdom.

Dette vil være et vigtigt signal i kølvandet på en pandemi, hvor millioner af mennesker mistede deres jobs, og regeringer verden over oplevede tilbagegang i deres økonomiske råderum, mens velstanden blandt milliardærene voksede voldsomt. Beskatning kan også påvirke en bæredygtig og retfærdig overgang, mens regeringer skifter fra at give offentlig støtte til aktiviteter, der skader miljøet, til dem der opretholder og beriger det; beskatning af kuldioxidudledning i stedet for beskatning af mennesker eller indtægt; introducere retfærdige afgiftsordninger i forbindelse med udvindingsaktiviteter; og kanalisere ressourcer til bæredygtige investeringer. Disse ændringer kan have forskellig indflydelse på forskellige lande, sektorer og mennesker, dog er det særligt vigtigt at sikre, at de ikke skaber nye former for ulighed, samt at de kompenserer og støtter dem, som fornemmes at være den tabende part.

Lande med forskellige indkomstniveauer står også over for udfordringer for så vidt angår økonomisk støtte og at adressere dette er en integreret del i finansieringen af udvikling og afgørende for at støtte bestræbelserne på at nå Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling. Enhver ny tilgang til beskatning får brug for at indlejre principperne om bæredygtighed, mens den også skal overveje udviklingslandenes synspunkter og formåen.

25. I et bredere perspektiv er et forbedret **internationalt skattesystem** nødvendigt for at modsvare den virkelighed, som den stigende handel og investeringer på tværs af grænser, samt en tiltagende digitalisering af økonomien, har, men den skal også italesætte eksisterende mangler gennem retfærdig og effektiv beskatning af virksomheder og reduktion af skadelig skattekonkurrence. G20 er nået til enighed om en ny

© UN Photo/Evan Schneider

opbygning af international skat, der adresserer de skatteudfordringer, som er opstået på grund af globalisering og digitalisering, og introducerer en global minimumskat for virksomheder med en plan for bredere implementering Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) regi. Mens diskussionerne forsætter, er det vigtigt, at der tages højde for alle landes perspektiver herunder muligheden for en asymmetrisk påvirkning af lande på forskellige udviklingsniveauer.

Det kunne også være en overvejelse at indføre foranstaltninger til beskatning af værdien af den digitale økonomi, beskatning af finansielle teknologiske innovationer, blandt andet kryptovaluta og en digital udviklingskat. Virksomheder, som i årtier har haft gavn af et frit og åbent internet, kunne bidrage til at tilslutte de 3,8 milliarder mennesker, der stadig er offline, til internettet og til en mere sikker digital verden. Jeg foreslår et stærkere internationalt samarbejde, der bekæmper skatteunddragelse og aggressiv skattesnyd, hvidvaskning af penge og ulovlige kapitalbevægelser. Blandt andet gennem en **ny fælles ramme for finansiell integritet og håndtering af ulovlige kapitalbevægelser** med medlemskab af De Forenede Nationer, internationale finansielle institutioner, OECD, store finanscentre og relevante civilsamfundsorganisationer. Rammen kunne inkludere ansporing til gennemsigtighed og ansvarlighed gennem afdækning af data og andre informationer såvel som at fremhjælpe aftaler, der tager fat på ulovlige kapitalbevægelser.

26. **Internettet** har ændret vores samfund lige så markant som trykpressen gjorde, og en grundig nyfortolkning af etikken og mentaliteten bag den måde, vi tilgår viden, kommunikation og samhørighed på, er nødvendig. Den digitale alder, og særligt sociale medier har på samme tid et potentiale for mere adgangsgivende information, og hurtig kommunikation og rådgivning, men også for en forøget splittelse og "ekkokamre." Der bliver i stigende grad sat spørgsmålstejn ved objektivitet, eller selve idéen om, at mennesker kan stræbe efter at skaffe den bedst opnåelige viden. Målet om at skabe ligevægt mellem to konkurrerende synspunkter kan komme til at koste objektivitet og evidens, hvilket fordrejer den offentlige debat. Potentialet til at forårsage omfattende misinformation og underminere videnskabeligt baserede fakta er en

eksistentiel risiko for menneskeheden. Vi er nødt til ligeligt at opfordre samfund til at udvikle en fælles empirisk baseret konsensus **om almenvel for fakta, forskning og viden**, mens vi ihærdigt forsvare ytringsfriheden overalt. Vi er nødt til at gøre løgn forkert igen. Institutioner kan være et "realitetstjek" for samfund og hindre misinformation og bekæmpe hadefuld retorik og online chikane, blandt andet af kvinder og piger. Jeg opfordrer til, at vi fremskynder bestræbelserne på at producere og udbrede pålidelig og dokumenteret information. De Forenede Nationer spiller en stor rolle med hensyn til dette og kan forsætte med at styrke dette ved at bygge på modeller fra FN's Klimapanel (IPCC), Verdens Meteorologiske Organisation, Det Videnskabelige Ekspertpanel eller Det Bekræftede Initiativ for COVID-19. Andre tiltag inkluderer støtte til public service og uafhængige medier, regulering af de sociale medier, forstærkning af informationsfriheden eller lovgivning om retten til information og sikring af en fremtrædende stemme til forskning og ekspertise som fx gennem repræsentation af forskningskommissioner i beslutningsprocesser. Et **globalt regelsæt, der fremmer integritet i offentlig information**, kan udforskes mellem stater, medieplatforme og regulerende myndigheder og faciliteres af De Forenede Nationer. På grund af aktuelle bekymringer om tillid, og mistillid og deres sammenhæng med teknologi og det digitale rum, er det på tide at forstå, bedre regulere og håndtere vores **digitale fælles områder som et globalt almenvel** (kap. IV).

C. Inklusion, beskyttelse og deltagelse

27. En dynamisk social kontrakt skal garantere mennesker levevilkår, som gør, at de kan leve et anstændigt liv, og at ingen efterlades, samt at der skabes muligheder for, at alle kan deltage i samfundet, som lovet i Verdensmålene. Det betyder tiltag, der italesætter diskrimination og sikring af, at menneskerettighederne er beskyttede, og at mennesker kan få deres basale behov tilfredsstillet. Mad, sundhedspleje, vand og hygiejne, uddannelse og anstændigt arbejde - disse er grundlæggende menneskerettigheder. Vi er nødt til på tværs af samfund at sørge for en bred fordeling af muligheder og for menneskers sikkerhed, mens vi

Arbejder hen imod en mere miljøvenlig, mere bæredygtig fremtid. Når mennesker bliver ladet tilbage, kan det føre til markante skel både i og mellem samfund, etnicitet og religioner samt ustabilitet nationalt såvel som i den internationale orden.

28. **Sociale sikringssystemer** har under COVID-19 pandemien demonstreret deres værdi, reddet liv og støttet økonomier generelt. Uden stigningen i statsstøttet social sikring ville den økonomiske skade have været langt værre. Dette var også tilfældet under tidligere kriser. En ny epoke for sociale sikringssystemer kan være et grundlag for fredelige samfund og andre foranstaltninger, der sørger for, at ingen efterlades, og ekstrem fattigdom udryddes. Jeg opfordrer stater til at fremskynde bestræbelser på at opnå **universel dækning af social sikring** - også for de 4 milliarder mennesker, der på nuværende tidspunkt er uden beskyttelse - det er i tråd med delmål 1.3 i Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling. Mens typerne og tilgangene til dækning vil variere, forventes det som minimum at betyde adgang til sundhedspleje for alle og grundlæggende sikkerhed for en indkomst til børn og for dem, der ikke er i stand til at arbejde og for ældre mennesker. En gradvis integration af den uformelle sektor til en social sikringsramme er også essentiel, hvis vi skal rykke os mod universel dækning. For at støtte denne nye epoke med social sikring vil jeg bede De Forenede Nationers system om at arbejde med medlemslandene for at identificere ressourcer til investering i deres systemer efter behov blandt andet gennem **øremærkning og forbrugsmålsætning**, som en procentdel af BNP, omfordele offentlige udgifter, bruge gennemprøvede teknikker til at bekæmpe korrupsion og ulovlige kapitalbevægelser, anvende progressiv finanspolitik samt øge budgetters gennemsigtigheden, deltagelse og ansvarlighed. Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), er i færd med at undersøge muligheden for at grundlægge en Global Fond for Social Sikring, som kan støtte lande i at forøge mængden af den finansiering, der over tid bliver dedikeret til social sikring. De internationale finansinstitutioner og stater forsøger på at opnå en mere retfærdig og bæredygtig global økonomi og tilføre likviditet til lande, der er sårbare over for høj gæld, vil også øge det finansielle råderum og sikre, at der kan bruges penge på afgørende sociale tiltag (kap. IV).

INVESTERING I SOCIAL BESKYTTELSE

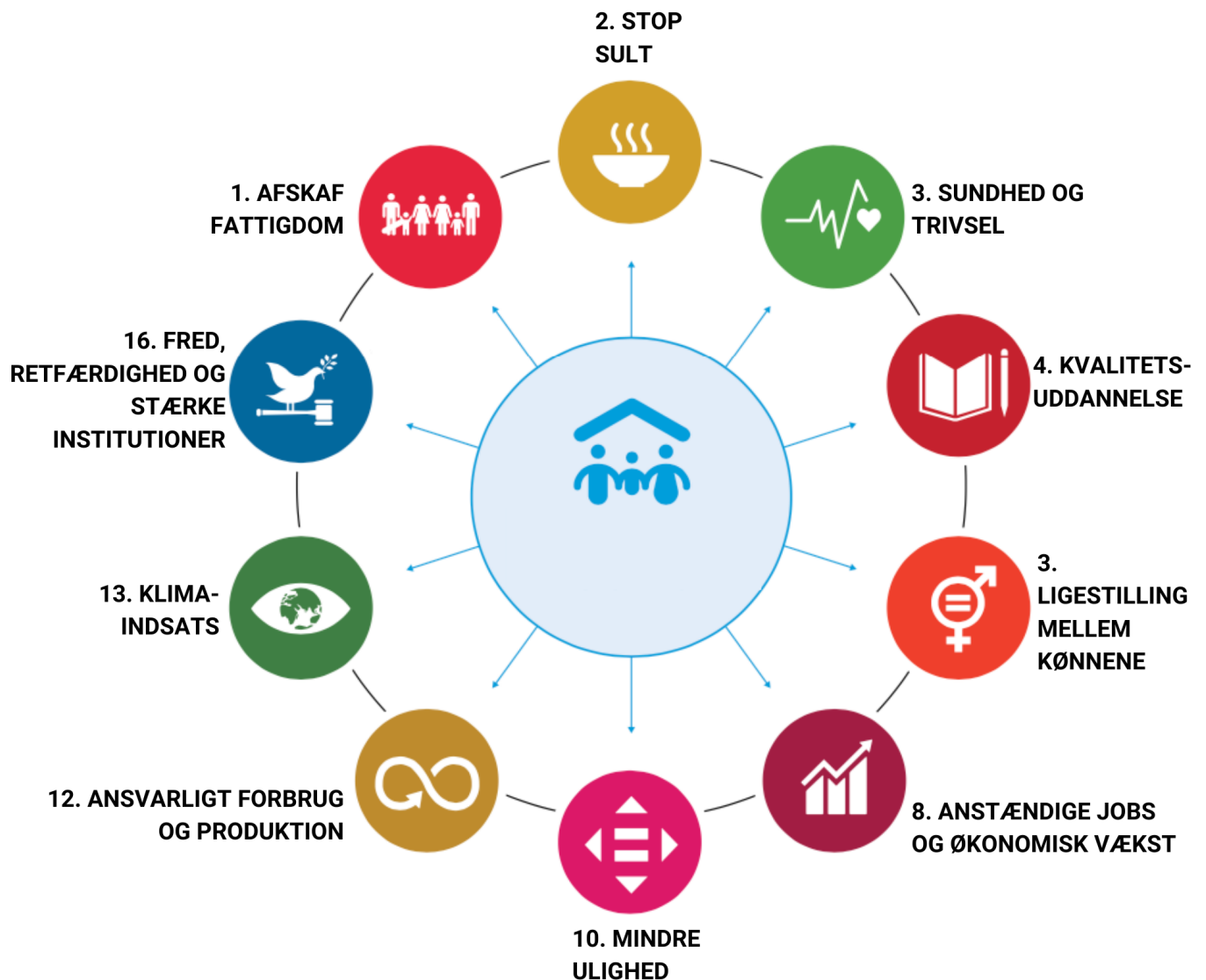
- **Milliardærernes rigdom steg med over 3,9 milliarder dollars** mellem marts og december 2020, mens 4 milliarder mennesker stadig er uden nogen form for grundlæggende social beskyttelse.
- **92 procent af afrikanske kvinder er i uformel økonomi.** Dette holder dem uden for de sociale sikringsordninger.
- **I alt 78 milliarder dollars skal der til, for at lavindkomstlande** kan etablere social beskyttelse, herunder sundhedspleje, der dækker deres samlede befolkning på 711 millioner mennesker.

Hvis alle donorer levede op til den officielle udviklingsbistand på 0,7 procent af bruttonationalindkomsten, ville det ligeledes drastisk ændre mange lande mulighed for at finansiere deres menneskelige udvikling herunder den sociale sikring .

29. Jeg opfordrer stater til at danne en efter-pandemi aftale om tiltag, der direkte retter sig mod den sociale kontrakt. **Uddannelse** (kap. III) og kompetenceudvikling skal være med til at støtte menneskers evne til bedre at navigere i teknologiske, demografiske, klimatiske og andre ændringer gennem deres levetid. Jeg vil opfordre til formel anerkendelse af en **universel ret til livslang læring** og efteruddannelse omsat til praksis gennem lovgivning, politik og effektive systemer for livslang læring. **Anstændigt arbejde** skal ligeledes være tilgængeligt for alle for at opnå fælles velstand. Efter-som karakter og beskaffenhed af arbejde er under hastig forandring, kræver det et fundament af lovgivning og beskyttelse for alle arbejdere, uagtet deres beskæftigelsesoverenskomst, som formidlet i ILO's 100 års jubilæums Deklaration om Arbejdsfremtiden. Arbejdere skal ikke påtage sig alle risici, hvad angår deres indkomst, deres arbejdstid, og hvordan de klarer sig gennem sygdom eller arbejdsløshed.

SOCIALE SIKRINGSSYSTEMER

SOCIALE SIKRINGSSYSTEMER ER VÆSENTLIGE I OPNÅElsen AF VERDENSMÅLENE FOR BÆREDYGTIG UDVIKLING

Investering i sektorer med det største potentiale for at skabe flere og bedre jobs, såsom miljø, pleje og digitale økonomier, er nøglen, og den kan skabes ved betydelig offentlig investering sammen med incitamentsstrukturer for langsigtede virksomhedsinvesteringer, som er forenelige med menneskers udvikling og trivsel. I særdeleshed har vi brug for handlingsplaner, der integrerer uformelle arbejdere ind i formelle økonomier og drager gavn af kvinders fuldstændige deltagelse i arbejdsstyrken. Udviklingen af menneskeretten til en **tilfredsstillende bolig** svarende til delmål 11.1 i Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling,

viste sin værdi i de folkesundhedsforanstaltninger, der blev indført som følge af pandemien. De imponerende handlinger, der blev udført for at huse mennesker, har demonstreret, hvad der er muligt med tilstrækkelig politisk vilje.

30. Mens verden forsøger at komme sig over COVID-19, bør det overvejes, om der skal afholdes et **Verdenssamfundstopmøde i 2025**, for at gøre status på disse forpligtelser og fremgange. Dette vil være en mulighed for at afholde en anderledes form for global drøftelse og leve op til de værdier, såsom tillid og lydhørhed, som understøtter den sociale kontrakt.

© UN-Women/Johis Alarcón

Topmødets udfald kunne blive en opdatering af København Deklarationen om social udvikling fra 1995, der dækker universelle minimumsgrænser for social sikring, herunder universel sundhedsdækning, tilstrækkelig adgang til sikre boliger, uddannelse for alle og anstændige jobs, og det kunne give momentum i forhold til at nå Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling.

31. Måske er menneskehedens største ressource vores egen kollektive formåen, men halvdelen af vores kunnen er historisk blevet begrænset som resultat af kønsdiskrimination. Der kan ikke eksistere nogen meningsfuld social kontrakt uden kvinder og pigers aktive og lige deltagelse. Kvinders ligestilling inden for ledelse og økonomiske afgørelser, og beslutninger truffet ligeværdigt af kønnene er simpelthen en fordel for alle - både mænd og kvinder. Beijing Deklarationen

og Handlingsplanen og Den Globale Accelerationsplan for Ligestilling mellem Kønnene viser vejen. Jeg opfordrer medlemslandene, og andre interessenter til at overveje fem relaterede tiltag, der vil forandre: (a) fuldstændig virkeliggørelse af ligestilling blandt andet gennem afskaffelse af al kønsdiskriminerende lovgivning (delmål 5.1 i Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling); (b) tiltag der arbejder for kønsligestilling inden for alle felter og alle niveauer af beslutningsprocesser herunder kvoter og specialtiltag; (c) fremme af kvinders økonomiske forhold blandt andet via omfattende investering i plejeøkonomien og ligeløn samt mere støtte til kvindelige entreprenører; (d) større inddragelse af unge kvinders ønsker; og (e) en **beredskabsplan** der fremskynder udryddelsen af vold mod kvinder og piger som en prioritet, der understøttes af De Forenede Nationer med støtte fra en global kampagne for at eliminere enhver social norm, der tolererer,

ULIGHED MELLEML KØNNENE

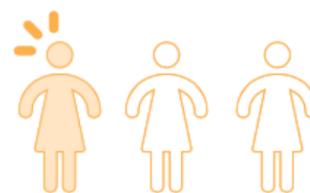
DISKRIMINATION

I gennemsnit **har kvinder kun 75%** af de rettigheder, mænd har.

Kilde: Verdensbanken, 2021.

VOLD

1 ud af 3 kvinder er i deres levetid udsat for **seksualiseret eller fysisk vold fra en nær relation eller seksualiseret vold, fra en de ikke har relationer til.**

Kilde: WHO, 2021.

I 88 lande **begrænser lovgivning de jobs og tidsrum, hvor kvinder kan arbejde, det påvirker**

1,6 MILLIARDER kvinder.

Kilde: Verdensbanken, 2021.

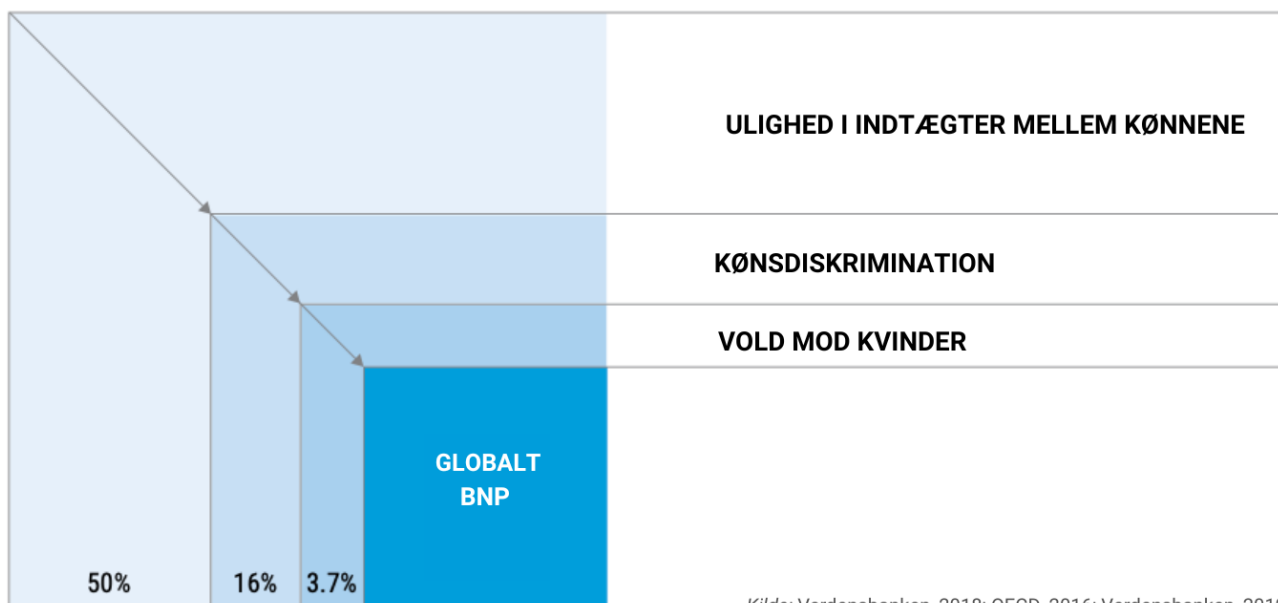

>1,4 milliarder kvinder **mangler retsbeskyttelse mod seksualiseret eller økonomisk vold i hjemmet.**

Kilde: Verdensbanken, 2018.

ØKONOMISK TAB

Ulighed mellem kønnene resulterer i **store tab i globalt BNP.**

Kilde: Verdensbanken, 2018; OECD, 2016; Verdensbanken, 2019.

undskylder eller overser vold mod kvinder og piger, som formidlet i delmål 5.2 i Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling. Dette vil også være en central del af multi-stakeholderindsatsen for at formindske alle former for vold verden over betydeligt (kap. IV).

32. Jeg tilskynder medlemslandene til at styrke tiltag hen imod ligestilling mellem kønnene i alle af De Forenede Nationers mellemstatslige processer. Evalueringen af arbejdsmetoderne i **Kommissionen for Kvinders Status** i 2021 kan indeholde en revurdering af kommissionens rolle i relation til andre mellemstatslige mandater og overvejelser om, hvordan multistakeholderfremgangen for Forum for Lighed mellem Generationer kan udvides. De Forenede Nationer vil selv sikre kønsligestilling på alle niveauer inden for organisationen inden 2028. Vi vil også foretage en gennemgang af De Forenede Nationers evne – i forhold til bemanding, midler og struktur – til at levere ligestilling mellem kønnene som et overordnet princip i alle organisationens enheder.

33. Understøttelse af den sociale kontrakt er en tydelig forpligtelse på menneskerettighederne. I min 'Opfordring til Handling for Menneskerettigheder' fremsætter jeg syv områder, der påkalder sig særlig opmærksomhed, og disse bliver behandlet i Vores Fælles Dagsorden. Implementeringen af **hele spektret af menneskerettigheder** er omdrejningspunktet for vores evne til at komme os over pandemien, forny den sociale kontrakt mm. Civile, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er gensidigt forstærkende, uadskillelige og universelle, de er ikke almindelige ydelser med et markedsbaseret prismærke, men essentielle faktorer i konstruktionen af mere inkluderende samfund. At arbejde for at beskytte rum for medborgerskab gør samfund stærkere og mere modstandsdygtige, og det understøtter retten til deltagelse og ytringsfrihed, foreningsfrihed og forsamlingsfrihed. Mens opretholdelsen af menneskerettigheder er en forpligtelse for alle stater, er det derudover også på tide at behandle rettigheder som **problemløsende foranstaltninger og måder at tage fat på klagepunkter på** - ikke kun for individer, men for samfund generelt. Vi har stigende bevismateriale, der viser, hvordan institutioner kan konstrueres, så de forhindrer

Menneskerettighederne som omdrejningspunkt

"**Menneskerettigheder** er universelle og udelelige. Vi er nødt til at se menneskerettigheder med en **vision, der taler til hvert eneste menneske** og omfatter alle rettigheder: økonomiske; sociale; kulturelle; samfunds og politiske."

- Generalsekretærens Opfordring til Handling for Menneskerettighederne

Menneskerettigheder er væsentlige redskaber for problemløsning, der **værner om liv og levevilkår** og kan forebygge at klagepunkter opstår.

92% af alle **Verdensmålene for bæredygtig udvikling er forbundet med menneskerettigheder og arbejdsstandarder.**

Menneskerettigheder tjener **alle i samfundet** - ikke kun individet - og har afgørende betydning for den **sociale kontrakt**.

menneskerettighedskrænkelser. Vi ved også, at institutioner, med respekt for menneskerettigheder, styrker den sociale kontrakt samt beskytter samfund såvel som individer.

34. Som man så under pandemien, hvor nogle grupper blev gjort til syndebug og for at være skyld i virusset, fortsætter racisme, intolerance og diskrimination med at eksistere i alle samfund. Som en start er en indførsel af vidtspændende lovgivning mod diskrimination baseret på race eller etnicitet, alder, køn, religion, handicap og seksuel orientering og kønsidentitet en nødvendighed, og den skulle for længst have været sat i værk. Nye tilgange til proaktivt at støtte deltagelsen i samfundsansliggender for dem, der traditionelt er blevet marginaliseret, heriblandt minoritets- og oprindelige befolkningsgrupper, er også nødvendige. I denne henseende kunne en mere substantiel udnyttelse af menneskerettighedsmekanismer, blandt andet den universelle tilbagevendende evaluering, blive udført. Jeg støtter en opdatering af fremgangsmåden for den universelle tilbagevendende evaluering ved Menneskerettighedsrådet som en del af de nye retningslinjer.

35. I 2023 vil vi fejre 75 års jubilæum for Menneskerettighedserklæringen og 30 året for vedtagelsen af Wien Deklarationen og Handlingsplanen for Menneskerettigheder. Mens denne milepæl nærmer sig, er tiden kommet til at gøre status over og forny vores fælles værdier og opdatere vores tanker om menneskerettigheder. For eksempel bør der gøres overvejelser om opdatering eller præcisering af vores anvendelse af menneskerettighedsstrukturer og standarder for at italesætte **problemer i gråzoner** og forhindre skade i digitale eller teknologiske verdener blandt andet i relation til ytringsfrihed, hadefuld retorik og chikane, privatliv, "retten til at blive glemt" og neuroteknologi. Retten til et sundt miljø er også en længe berettiget diskussion. Det er muligvis på tide at underbygge argumentet for universel adgang til internettet som en menneskeret, der med hastige fremskridt kan forbinde de resterende 3,8 milliarder mennesker, der lige nu er offline, til internettet inden 2030. Det drejer sig især om dem, som ofte efterlades, nemlig kvinder samt oprindelige folk og ældre mennesker. De Forenede Nationer er parat til at arbejde med regeringer, virksomheder og civilsamfund for at finde alternativer til ødelæggende nedlukninger af internettet og generisk blokering og filtrering af ydelser, der informerer

om spredning af misinformation og skadeligt livstruende indhold i overensstemmelse med international menneskerettighedslovgivning.

36. For at sikre at alle bliver set og anerkendt, bør tiltag, der beviser juridisk identitet (delmål 16.9 i Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling), afskaffe **statsløshed**, lukke lovlige smuthuller, og dataopsplittelse i alder, køn og diversitet, gøres gældende. Mennesker, der er tvunget til at flytte, har brug for særlig opmærksomhed, støtte og beskyttelse. Mens COVID-19 pandemiens restriktioner havde alvorlige konsekvenser for menneskers mobilitet og efterlod mange flygtninge og migranter strandede, er der fortsat stigning i fordrivelse. Tiltag, der beskytter, assisterer og finder løsninger for dem, som er internt fordrevne, kan få gavn af Højniveauekspertisekomitéen for Intern fordrivelse og er essentielle for, at ingen efterlades. Jeg opfordrer regeringer og andre interessenter til at skabe fremgang ved at omsætte Den Globale Pagt om Flygtninge og Den Globale Aftale om Sikker, Velordnet og Regulær Migration til praksis. Det skal blandt andet ske gennem respekt for det grundlæggende princip om ingen hjemsendelse samt om tiltag, der giver adgang til asyl for flygtninge ved at beskytte og opretholde rettighederne for alle mennesker, der er tvunget til at flytte, uanset status, ved at støtte værtslandene og gennem inkludering af **flygtninge og migranter** i essentielle offentlige ydelser.

D. Registrering og vurdering af hvad der betyder noget for mennesker og planeten

37. Selv om vores planet er udsat for en hastig og farlig forandring, bliver økonomiske modeller fortsat baseret på endeløs ekspansion og vækst, og de overser de større systemer, der opretholder liv og trivsel. Vi har brug for en tilgang, der beskytter mennesker og planeten og medregner bæredygtig udvikling. Det betyder en stor ændring i forhold til, hvad velstand og fremskridt vil sige, hvordan man motiverer og registrerer begge dele, og hvordan man evaluerer politiske tiltag.

38. Vi er nødt til omgående at finde mål for fremskridt, der supplerer BNP, som vi fik det til opgave

inden 2030 under delmål 17.19 i Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling.

Vi ved, at BNP ikke formår at medtage menneskers trivsel, planetens bæredygtighed og markedseksterne ydelser og pleje - og heller ikke overvejer de distributionsmæssige dimensioner af økonomisk aktivitet. Det er absurd, at BNP stiger, når der drives rovfiskeri, fældes skove og forbrændes fossile brændstoffer. Vi ødelægger naturen, men vi tæller det som en velstandstigning. Sådanne diskussioner har fundet sted i årtier. Det er på tide kollektivt at forpligte sig til supplerende mål. Uden en fundamental ændring vil de mål, vi har fastlagt i relation til biodiversitet, forurening og klimaforandringer, ikke være opnåelige. Jeg vil rådføre mig med Præsidenterne for Generalforsamlingen og Det Økonomiske og Sociale Råd for at finde ud af, hvordan der kan gøres fremskridt inden for området. Enhver fremgangsmåde er nødt til at bringe medlemslandene, internationale finansielle institutioner og eksperter inden for statistik, videnskab og politik tættere på hinanden for at identificere et supplement eller supplementer til BNP, der vil måle inkluderende og bæredygtig vækst og velstand samt bygge på Den Statistiske Kommissions arbejde. I den proces er det foruden at identificere supplerende tiltag også nødvendigt at nå til enighed om veje til nationale og globale regnskabssystemer, der inkluderer yderligere mål og skaber systemer for driftstekniske redegørelser som en del af officiel statistik.

Jeg opfordrer til, at medlemslande og andre allerede i den mellemliggende periode begynder at implementere det nye Regnskab for Økosystemer under System for Miljøøkonomisk Regnskab (SEEA) og systemet for befolkning og sociale forhold samt overvejer eksisterende supplementer eller alternativer til BNP såsom indekset for menneskelig udvikling, indekset for inkluderende velstand, Den Redelige Indikator på Fremskridt, det multi-dimensionelle fattigdomsindeks og det ulighedsjusterede indeks for menneskelig udvikling.

39. I nytænkningen af BNP er vi nødt til at finde måder, der værdisætter den uformelle økonomi og plejeøkonomien. For netop plejearbejde er verden over oftest ulønnet og udført af kvinder og piger – og det er med til at fastholde økonomisk ulighed mellem kønnene. COVID-19 havde også store kønspolitiske konsekvenser for økonomi og jobs, som fremhævede og tydeliggjorde de trillioner af dollars, der hvert år bliver tabt på grund af milliarder af timer brugt på ulønnet plejearbejde. En nytænkning af plejeøkonomien betyder værdisættelse af ulønnet plejearbejde i økonomiske modeller, men også investering i kvalitet og betalt pleje som del af essentielle offentlige ydelser og foranstaltninger til social sikring gennem bedre betaling og arbejdsforhold (delmål 5.4 i Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling). Mere generelt er det nødvendigt, at vi også finder nye måder at gøre rede for og værdisætte den enorme uformelle økonomi.

Kommende generationer: præg fremtiden

III. Kommende generationer: præg fremtiden

40. I 1945 var det et løfte at redde "kommende generationer" fra krigens rædsler. I dag vil et lignende løfte være nødt til at inkludere langt flere trusler, herunder menneskehedens evne til at overleve på jorden. Hidtil har vi langt fra overholdt det løfte. Den nuværende generation af unge mennesker ser en verden, hvor deres fremtid på flere forskellige måder er kompromitteret. Vi mærker allerede konsekvenserne af den tredobbelte planetariske krise: klimaforandringer, tab af biodiversitet samt forurening, forhold som kun vil blive mere altødelæggende og uoprettelig i fremtiden. Mange unge mennesker har manglende tiltro til de eksisterende institutioner og lederskabers evne til at adressere deres bekymringer. COVID-19 fik disse spørgsmål til at træde endnu tydelige frem. Enhver fornyelse af den sociale kontrakt er nødt til at inkludere en markant skærpelse af samhørigheden mellem generationer. Unge mennesker er nødt til at tro på, at de har en andel i samfundet og en levedygtig fremtid. De er også nødt til at oplevet samfund, der tror på og investerer i dem.

41. Denne fornyelse af samhørighed mellem generationer bør ikke kun omfatte dem, der lever her og nu, men også deres børn og børnebørn. Menneskeheden står over for en række langsigtede udfordringer, der udvikler sig i løbet af de næste mange generationer: opvarmning og nedbrydning af planeten, såvel som administration af nye teknologier såsom kunstig intelligens og genredigering, demografiske skift mod en ældre befolkning, urbanisering og udviklingen i sociale velfærdssydelsler. Efter den fjerde industrielle revolution befinder vi os nu i en af de vigtigste og mest foranderlige tider i nyere historie. Den måde, som mennesker lever, arbejder, spiser og omgås hinanden på, vil sandsynligvis se meget anderledes ud i fremtiden. Alligevel bliver de herskende politiske og økonomiske incitamenter stadig i høj grad vægtede til fordel for kortsigtede løsninger og status quo, der prioriterer umiddelbar profit på bekostning af langsigtet menneskelig og planetarisk trivsel. Beslutninger, der træffes i dag, vil forme planetens kurs i århundreder. Vores forståelse af "we the peoples" i De Forenede Nationers pagt er nødt til at blive udvidet til at

SAMHØRIGHED MELLEMLER GENERATIONER

Beslutninger, der træffes i dag, vil fastlægge fremtiden for unge og kommende generationer

SAMMENHØRIGHED MED YNGRE GENERATIONER

Indflydelse og deltagelse

Kvalitets uddannelse

Bæredygtige erhverv

SAMMENHØRIGHED MED KOMMENDE GENERATIONER

Langsigtet tankegang

Repræsentation af kommende generationer

BESKYTTELSE AF FREMTIDEN

SUND PLANET

STÆRKE INSTITUTIONER

SUNDHED, SOCIAL TRYGHED

UDDANNELSE, ARBEJDE

BEREDSKAB

beskytte alle det 21. århundredes menneskers interesser og lade en levedygtig verden gå i arv til vores efterkommere.

42. Tillige med kommende generationer er de, der i dag er unge nødsaget til at leve med konsekvenserne af vores handlinger og passivitet. Vore dages generation af unge mennesker er adskilt fra fremtidige generationer. Alligevel er det på tide at finde nye måder, hvorpå vi kan tillægge deres kollektive interesser betydning og sørge for, at vores systemer arbejder for at beskytte deres fremtid. Fornyelsen af samhørighed mellem generationer er en væsentlig del af de øvrige handlinger, der er identificeret i denne rapport, i modsat fald vil den sociale kontrakt, der skal forme fremtiden, udelukkende være konstrueret af dem, som ikke kommer til at opleve realiseringen af den.

A. Samhørighed med yngre generationer

43. Verden i dag er hjemsted for historiens største generation af unge mennesker, nemlig 1.8 milliarder, hvoraf op mod 90% lever i udviklingslandene. Unge mennesker har aldrig været mere uddannede eller forbundne. Alligevel møder de forsat betydelige forhindringer, der påvirker udnyttelsen af deres fulde potentiale. Omkring 267 millioner unge mennesker (15-24-årige) er ikke under uddannelse, i job eller under oplæring - to tredjedele af dem er unge kvinder, der er underlagt kønsbaserede forventninger om ulønnet familiearbejde og uformel ansættelse. Pandemien har kun gjort det værre. Pandemien har også synliggjort store uligheder mellem udviklede og mindre udviklede lande gennem omfanget af unge menneskers onlineadgang, især påvirkede den deres muligheder for at forsætte deres uddannelse med fjernundervisning, da skolerne lukkede. Unge mennesker fortæller os, at vores systemer ikke lytter til dem på en meningsfuld måde, at vores systemer er kortsigtede, og at de ikke tager deres bekymringer alvorligt.

44.

At levere på unge menneskers prioriteter og at inkludere dem meningsfuldt i beslutningsprocesser er investeringer, der tilvejebringer øjeblikkelige resultater samtidig med, at de skaber humankapital og socialt sammenhold på længere sigt.

Handlingsforslagene nedenfor fremsætter de prioriteter, som er identificeret i samråd med unge mennesker forud for Vores Fælles Dagsorden og FN's 75 års jubilæum.

At have medindflydelse

45. Nogle lande har gjort det muligt for yngre generationer at have medindflydelse på beslutninger, der påvirker dem, gennem ungdomsråd, parlamenter og ministerier. Disse løsninger har dog ikke altid været fri for symbolpolitik, da de ofte har fundet sted i udkanten af de politiske processers kerne. Protestbevægelser ledet af ungdommen er ofte drevet af stor mistillid til vore dages politiske klasser og et ønske om reel indflydelse på beslutningsprocesser. Ikke desto mindre har nogle myndigheder grebet kraftigt ind over for fredelige demonstrationer, affærdiget unge mennesker på baggrund af manglende erfaring og behandlet dem som privilegerede eller værre - som trusler i stedet for ligestillede partnere. På globalt plan er unge mennesker blevet formelt anerkendt som kritiske aktører inden for mellemstatslige modeller for fred og sikkerhed, bæredygtig udvikling, klimaforandringer, menneskerettigheder og humanitær handling. Men selv her har der ikke altid været tale om væsentlig indflydelse, og der har heller ikke været sikret diversitet inden for geografiske, kønsbaserede, indtægtsbaserede og andre barometre.

46. I overensstemmelse med de forpligtelser, som medlemslandene fremsatte i deklarationen om markeringen af De Forenede Nationers 75 års jubilæum - at lytte til og samarbejde med ungdommen - er regeringsmagter blevet opfordret til at fremme **politisk repræsentation for unge mennesker**, herunder unge kvinder og piger. Dette kan indebære en nedsættelse af valgretsalderen og valgbarhedsalderen såvel som at styrke valgdeltagelsen blandt unge. En understøttelse af politisk deltagelse blandt en mangfoldig gruppe af unge mennesker kan udfordre sociale normer og stereotyper, særligt i relation til køn, tillige med andre former for marginalisering. Unge mennesker opfordres også til at benytte sig af de muligheder, der er tilgængelige for dem, herunder at benytte deres stemmeret. Sammen med ledende forskere og akademiske institutioner vil jeg skabe et **"unge i politik" indeks** til at følge åbningen af det politiske rum i lande verden over, som yngre generationer så tydeligt har krævet

og til at følge unge menneskers deltagelse i disse processer.

47. Inden for De Forenede Nationers system kan tilknytningen til unge mennesker yderligere styrkes for eksempel gennem regelmæssige eftersyn, ved at anerkende deres mangfoldighed og nå dem, som er marginaliserede. Bestræbelser for at øge ungdommens deltagelse i vores støtte til valgprocesser og i fredsskabesindsatser vil blive intensiveret blandt andet ved at opbygge kompetencer hos lokale ungdomsnetværk og organisationer ledet af unge. Selv om vores ungdomsrepræsentanter har profileret ungdommens temaer i organisationen, så bliver dette arbejde nødt til at få et bedre fodfæste, hvis De Forenede Nationer skal leve op til egne forpligtelser. Jeg foreslår, at der etableres et **dedikeret De Forenede Nationers Ungdomskontor** for sekretariatet, som vil integrere Ungdommens Repræsentantkontors nuværende aktiviteter ved at føre højniveausstøtte og fungere som anker for De Forenede Nationers systemkoordination og ansvarlighed over for unges forhold i vores arbejde med fred, bæredygtig udvikling, humanitære spørgsmål og menneskerettigheder. I mellemtiden vil min Repræsentant for Ungdommen forberede anbefalinger, som vil skabe **mere betydningsfuld, mangfoldig og effektiv ungdomsdeltagelse i De Forenede Nationers rådgivende og i beslutningsprocesser** til Generalforsamlingens, Sikkerhedsrådets, Det Økonomiske og Sociale Råds og deres respektive subsidiære organers overvejelse. Dette vil ske gennem rådførelse med verdens unge mennesker og koordineres med De Forenede Nationers systemagenturer og andre interessenter.

Læring

48. **Kvalitetsuddannelse** (herunder førskoleundervisning) er en fundamental menneskerettighed – en af samfundets største ligestillingsindsatser, en forudsætning for at unge mennesker er rustede til at bruge deres medindflydelse og bidrage til den sociale kontrakt og et fundament for tolerance, fred, menneskerettigheder og bæredygtighed. Alligevel er uddannelsstilbud i dag ustabile. Mere end 90% af verdens børn har fået deres uddannelse afbrudt på grund af COVID-19 - den største forstyrrelse af uddannelsessystemer i historien.

For mange studerende, særligt piger og unge kvinder, bliver den pause måske permanent med potentielle konsekvenser for deres rettigheder, ligestilling og for udviklingen for kommende generationer. Selv før COVID-19 nåede de traditionelle uddannelsessystemer ikke ud til op mod 258 millioner børn og unge mennesker i verden og formåede ikke at give selv basale færdigheder såsom læsning og matematik til mange elever. Både studerende i udviklings- og udviklede lande fortæller, at de forlader uddannelsessystemet uden de færdigheder, som de har brug for for at tilpasse sig og trives i en verden i hastig forandring, herunder digital kyndighed, globalt samfundssind og bæredygtig udvikling. Denne situation bliver forværret af, at førskoleundervisning og livslang læring, som er så afgørende for individer og samfundet generelt, forbliver en ambition i de fleste lande.

49. Vi bør prioritere at hjælpe børn og unge mennesker med at indhente den læring, de har mistet under pandemien, samtidig med at uddannelsessystemer ændres, så studerende får mulighed for at udvikle deres fulde potentiale. Jeg vil være forkæmper for livslang læring for alle og indkalde til et Topmøde om Uddannelsesændring i 2022 for at fremskynde fremskridt hen mod opnåelsen af Verdensmål 4. Topmødet vil skabe en fælles opfattelse af uddannelse bygget på det forestående arbejde hos The International Commission on the Futures of Education og anden nyere udvikling, herunder suppleringen af The Global Partnership for Education Fund og stiftelsen af the Global Education Cooperation Mechanism. Vi har brug for en detaljeret anvisning i forhold til at lære alle børn at læse, skrive og udføre grundlæggende matematik samt at give dem andre grundlæggende færdigheder. Uddannelsessystemer må nødvendigvis moderniseres og være forbundne - det vil gøre læringen mere elevcentreret, dynamisk, inkluderende og samarbejdsbaseret. Vi kan kun lykkes med det, hvis vi anderkender verdens lærere og samarbejder med dem for at ændre skoler og universiteter. Topmødet vil sætte ind over for afgørende problematikker såsom lige adgang, de uddannelsesforhindringer, som piger og unge kvinder møder, overgangen fra uddannelse til ansættelse og promovningen af livslang læring og efteruddannelse.

UDDANNELSESKRISEN

COVID-19

Skolelukninger pga. COVID-19 har efterladt over en milliard studerende uden undervisning og kan yderligere betyde, at de studerende vil **miste op mod 10 trillioner dollars** i løbet af deres arbejdsliv.

\$10,000,000,000,000

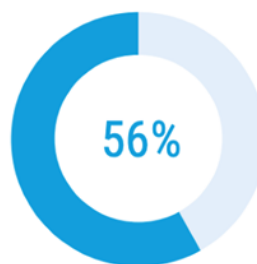

Source: World Bank, 2020.

GRUNDLÆGGENDE FÆRDIGHEDER

Mere end halvdelen - 56% - af alle **børn vil ikke være i stand til at læse eller beherske basal matematik** efter de har færdiggjort grundskolen.

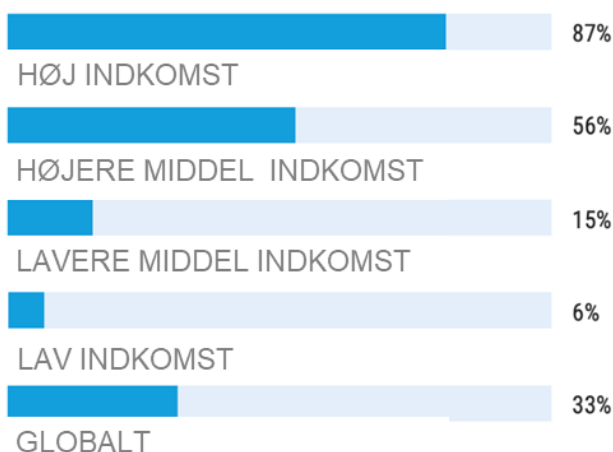
Source: UNESCO, 2017.

DIGITAL INKLUDERING

En nyfortolkning af uddannelse betyder investering i digital kynighed og digital infrastruktur for at **afskaffe den digitale kløft**.

Procentdel af børn og unge, der er online

Source: ITU, 2020.

GLOBALT

FINANSIERINGSKLØFT

Lav- og middelindkomstlande står over for **en årlig mangelfuld finansiering på 148 milliarder dollars** i forhold til, hvad der behøves for at opnå Verdensmål 4: kvalitetsuddannelse.

TOTALE ÅRLIGE FINANSIERINGSBEHOV FOR UDDANNELSE: 504 MILLIARDER DOLLARS

\$148 billion

FINANSIERINGSKLØFT

Source: UNESCO, 2020.

Det vil også adressere manglen på tilstrækkelig finansiering af indsatserne for national uddannelsesændring samt operationalisere The International Finance Facility for Education og andre nationale og internationale ressourcer. Digital inkludering vil være et afgørende fokus for topmødet. Det vil bygge på eksisterende indsatser såsom the Giga initiative, hvis mål er at sikre, at alle skoler er tilsluttet internettet inden 2030. Større investeringer i uddannelsessektoren kan også komme på tale herunder i den næste generation af undervisere og frit tilgængelige digitale uddannelsesredskaber. Topmødeforberedelser vil involvere regeringer, studerende, undervisere og De Forenede Nationers førende organisationer som FN's organisation for undervisningsmæssige, videnskabelige og kulturelle spørgsmål (UNESCO), FN's Børnefond (UNICEF) og FN's Telekommunikationsorganisation (ITU). De vil også trække på den private sektor og større teknologiselskaber, som kan bidrage til den digitale omlægning af uddannelsessystemer.

COVID-19'S INDFLYDELSE PÅ UDDANNELSE

- Halvdelen af verdens studerende var stadig påvirkede af skolelukninger et år efter starten af COVID-19 pandemien, det medførte blandt andet en stigning af barnebrude og børnearbejde

Fremgang

50. En anden prioritet, som ungdommen identificerede, er tilgængeligheden og bæredygtigheden af anstændige **jobs og økonomiske muligheder**. COVID-19 pandemien har haft seriøse konsekvenser for unge ansatte, og dem der er undervejs til beskæftigelse - særligt unge kvinder. Der er for mange, der lader sig nøje med uformel beskæftigelse eller arbejde, som de er

© UN Photo/Rick Bajornas

overkvalificerede til og underbetalt for - dette lever hverken op til deres forhåbninger, eller tillader dem at udfolde deres fulde potentiale, og det fastholder underudvikling og manglende skatteindtægter i lav- og lavere middelindkomstlande. Det er nødvendigt med et fokus på (efter) uddannelse og opkvalificering af ungdommen, ligesom det er nødvendigt at sørge for, at der er en sammenhæng mellem uddannelse og ansættelse samt iværksættermuligheder. Unge menneskers mulighed for at få et ordentligt job hænger også sammen med deres fremtids bæredygtighed gennem indsatser for at skifte til et klimarobust arbejdsmarked med lav udledning.

COVID-19's INDFLYDELSE PÅ UNGE I ARBEJDE

Globalt faldt **beskæftigelsen blandt unged** 8,7% i 2020 sammenlignet med 3,7% blandt ældre voksne.

51. Når de vender tilbage efter pandemien, opfordres medlemslandene til at overveje garantier for at unge kommer i arbejde sammen med makroøkonomiske og erhvervspolitiske tiltag for at øge efterspørgslen på arbejdskraft ved at gøre brug af "ikke i uddannelse, ansættelse eller oplæring" (NEET) indikatoren. Andre tiltag kan indbefatte udvikling af sociale sikringssystemer for unge arbejdstagere; en reduktion af hindringer for at komme ind på højere lærestudier og arbejdsmarkedsdeltagelse, blandt andet som følge af kønsdiskrimination og andre former for diskrimination; udbredelse af praktikordninger og teknisk og faglig uddannelse; og en integration af unge menneskers medindflydelse i den samfundsmæssige dialog og beslutningstagning. Ungdommen har i særdeleshed bedt om at få fremmet entreprenørskab blandt andet gennem startkapital og erhvervsuddannelse samt digitale og essentielle personlige kompetencer for iværksættere. De Forenede Nationer vil, til støtte for statslige indsatser og det eksisterende Global Initiative on Decent Jobs for Youth sammen med internationale finansielle institutioner, lancere et **udbyttebarometer**, der vil følge karriereveje og arbejdsmarkedsresultater hos ungdommen mellem nu og 2025 (og frem) som en del af "handlingens årti" for at indfri Verdensmålene. Ydermere vil kraftanstrengelserne for at indføre nye teknologier og investere i bæredygtige økonomier kunne resultere i 24 millioner nye "jobs for fremtiden"

inden 2030. En måde at gribe det an på kunne være dannelsen af en **høj-ambitionskoalition**, der fremmer jobskabelse med fokus på miljøvenlig og digital økonomi, som involverer relevante ministerier (finans-, planlægnings-, arbejds- og undervisningsministerier). Og som involverer unge mennesker og andre nøgleinteressenter fra de 20 lande, hvis arbejdsmarkeder og ansatte vil vokse mest eksponentielt i løbet af det næste årti, og som lægger vægt på og understreger lige adgang for kvinder og piger til disse jobs og overgangen fra den uformelle til den formelle beskæftigelse.

B. Samhørighed med kommende generationer

52. At investere i yngre generationer vil medføre et stort udbytte til dem, der lever i dag, men de komplekse problemstillinger, vi står overfor, vil udfolde sig over adskillige generationer. Nutidens beslutninger om udfordringer såsom klima, teknologi og udvikling vil markant ændre levebrødet for de 10,9 milliarder mennesker, der forventes at blive født i løbet af dette århundrede – hovedsageligt i Afrika og Asien.

53. Princippet om rimelighed mellem generationer - og ansvaret over for kommende generationer - har dybe rødder i mangfoldige kulturelle og religiøse traditioner og er afspejlet i De Forenede Nationers pagt.

© UN Photo/Mark Garten

I 1987 erfarede Verdenskommissionen for Miljø og Udvikling, at nulevende generationers "ødselhed hastigt begrænsede mulighederne for de kommende generationer", og opfordrede til drastisk handling for at beskytte dem. Efterfølgende er de kommende generationers trivsel blevet anerkendt i internationale dokumenter vedrørende bæredygtig udvikling og klimaet, samt i UNESCO's deklARATION om den nuværende generations ansvar over for kommende generationer. Dog har denne anerkendelse ikke nødvendigvis resulteret i betydelige tiltag for kommende generationers skyld, hverken nationalt eller inden for det multilaterale system. Det er fortsat kortsigtede beregninger der dominerer taktisk planlægning.

54. Forslagene i denne rapport vil føre til implementeringen af metoder, der på længere sigt vil være til gavn for kommende generationer. Udover dette opfordrer jeg lande og andre interessenter til at **overveje specifikke tiltag, som kan gøre rede for kommende generationers bedste** i nationale og globale beslutningsprocesser. Selv om fremgangsmåderne på nationalt niveau er anliggender, der skal besluttes af staterne selv, vil nogle muligheder blive fremsat nedenfor. At tage højde for, hvad der er i kommende generationers interesse, forudsætter to tilpasninger: en styrkelse af vores egenskab til at forstå og vurdere fremtiden, at vi inkorporerer langsigtet tankegang i vigtige politiske tiltag og beslutningsprocesser og skaber specifikke fora og redskaber til at beskytte kommende generationers bedste på alle regeringsniveauer.

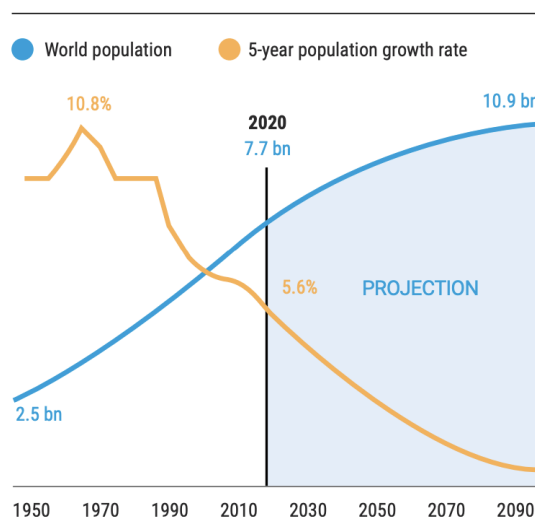
Langsigtet tankegang mellem generationer

55. Den udbredt kortsigtede tænkning er markant og tiltagende. Vor tid er en tidsalder præget af acceleration og ustabilitet, hvor stærkt svingende markeder, skiftende politiske dynamikker og teknologidrevne innovationer kræver hurtige reaktioner og hastige resultater. Samtidig har vi mere end nogensinde før kompetencer til at tænke mere langsigtet end nogensinde før. Teknologiske, klimatiske og demografiske modeller giver os empirisk baserede scenarier, der strækker sig til slutningen af det 21. århundrede og frem. For eksempel ved vi, at vores nuværende niveau af kuldioxidudledning resulterer i globale temperaturændringer, som uigenkaldeligt vil påvirke ethvert menneske på planeten.

BEFOLKNINGSVÆKST

BEFOLKNINGSVÆKSTEN TOPPEDE I SLUTNINGEN AF 1960'ERNE

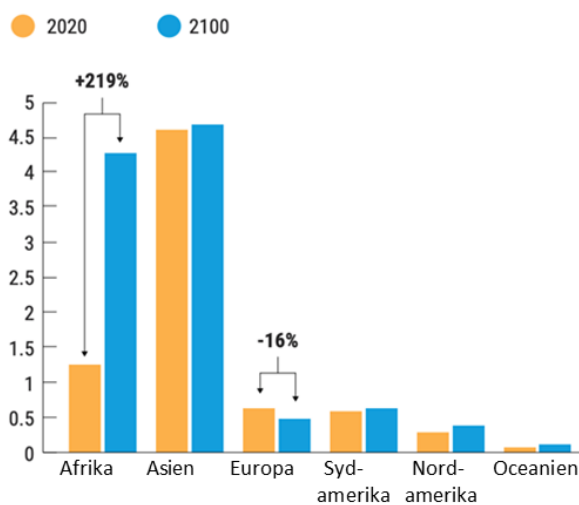
Verdens befolkningsvækst, 1950-2100

Source: Department of Economic and Social Affairs, 2019.

FORVENTNINGER TIL BEFOLKNINGSVÆKST FREM MOD 2100: STØRSTE STIGNING I AFRIKA; FALD I EUROPA

Verdens befolkning i 2020 og 2100 (i milliarder)

Kilde: Afdelingen for økonomiske og sociale anliggender, 2019

Denne må nødvendigvis give anledning til handling. Det er på tide at sætte langsigtet analyse, planlægning og tankegang i centrum for national ledelse og det multilaterale system. Vi er nødt til, over tid, at udvide vores tankegang og institutioner.

56. De Forenede Nationer vil evaluere sit arbejde for at styrke denne kapacitet. Dette vil indebære, at der udarbejdes konsekvensvurderinger af større politiske tiltag og programmer for fremtiden, som samler eksperter på fremtiden og planlægning på tværs af De Forenede Nationers system og dennes multilaterale partnere, som regelmæssigt rapporterer om megatrends og katastrofale risici (kapitel IV) og samarbejder med et bredt udvalg af aktører inden for regeringer, den akademiske verden, civilsamfundet, den private sektor, filantroper samt andre aktører for at styrke strategisk fremsyn, beredskab på risiko for katastrofer og forudseende beslutningsprocesser, der medtænker fremtiden i stedet for at udelukke den. Dette arbejds materiale vil blive samlet i et **Fremtidslaboratorium ("Future Lab")** og kan understøtte lande, subnationale autoriteter og andre i at opbygge kapacitet og udveksle god praksis for at forbedre langsigtethed, fremadskridende handling og tilpasningsevne.

Repræsentation af kommende generationer

57. Kommende generationer er per definition underrepræsenteret i nutidens beslutningsprocesser og uden mulighed for italesætte deres behov. For at omsætte princippet om rimelighed mellem generationer til praksis kan fora, der kan handle på deres vegne, som deres administratorer, såvel som midler, der yderligere kan beskytte fremtidige generationers bedste, overvejes.

58. Nogle lande har på nationalt niveau grundlagt **komiteer for fremtiden eller kommende generationers kommissioner**, som rådgiver regeringer og offentlige

organer om følgevirkningerne af nutidens beslutninger for mennesker i fremtiden. Andre lande kunne oprette lignende systemer baseret på denne gode praksis. En stigende del af medlemslandene og fortalere har på det multilaterale niveau foreslået muligheder for at repræsentere kommende generationer i De Forenede Nationers system, gennem en Kommissær eller Ombudsperson for Fremtidige Generationer, en Kommission af Globale Tilsynsførende for Fremtiden eller et omdefineret formyndereskabsråd. For at hjælpe med at undersøge om disse og andre muligheder kan gennemføres, foreslår jeg, at der indstilles en Særrepræsentant for Fremtidige Generationer – idet jeg bygger på min forgængers forslag fra 2013. Særrepræsentanten vil få til opgave at fremføre de interesser, som de, der forventes at blive født i løbet af det kommende århundrede, har. Særrepræsentanten kan også støtte det multilaterale systems arbejde med langsigtet tankegang og fokus på fremtiden som en del af det tidligere nævnte Fremtidens Lab. En af særrepræsentantens første arbejdsopgaver kan være at undersøge brugen af formyndereskabsrådet som talerør for kommende generationer (kapitel V). sammen med medlemslandene.

59. Medlemslandene kan også overveje at afspejle fremtidige generationers forpligtelser i deres forfatninger og nationale lovgivningsrammer, skridt som mange lande allerede har taget. Yngre og fremtidige generationers interesser bliver i stadig større grad inddraget af nationale domstole særligt i relation til klimaforandringerne og miljøet. Internationalt kan disse indsatser underbygges i en **Deklaration om Fremtidige Generationer**. Dette kan udvide den tidligere nævnte UNESCO-deklaration, så den specificerer kommende generationers forpligtelser og skaber et system, der kan dele god praksis og kontrollere, hvordan regeringssystemer håndterer langsigtede udfordringer.

**Store og små
nationer:
en ny global aftale
om at levere globalt
almenvæl og
håndtere store risici**

IV. Store og små nationer: en ny global aftale om at levere globalt almenvel og håndtere store risici

60. I en ny aftale på globalt niveau må en fornyet social kontrakt på det nationale niveau og stærkere samhørighed mellem generationer nødvendigvis komme til udtryk. COVID-19 pandemien mindede os om, at vi er mere forbundne og indbyrdes afhængige end nogensinde før i menneskethedens historie. Internationalt samarbejde mindskede noget af den skade, som fulgte med COVID-19 pandemien, men reaktionen på pandemien afslørede også nogle alvorlige mangler i effektiviteten af multilateral handling, da den var mest nødvendigt. Vi har ikke råd til at ignorere disse mangler, hvis vi skal være klar til de potentielt mere ekstreme og måske mere eksistentielle trusler, der ligger os forude. For at nå gennembrudsscenarioet er det nødvendigt med en afgørende fornyelse af principper og metoder for fælles handling, en fornyelse, som tager afsæt i, hvad der virker, og hvad der er opnået på det globale niveau.

A. Beskytte de globale fælles områder og levere globalt almenvel

61. Der er blevet anvendt ens begreber for globale fælles områder og globalt almenvel på forskellige områder og i forskellige sammenhænge blandt andet inden for jura og økonomi. Selvom der mangler fælles definitioner af dem, repræsenterer de til vores formål et brugbart udgangspunkt for en grundig evaluering af, hvor vi står. De **globale fælles områder** refererer som regel til naturlige eller kulturelle ressourcer, som vi deler, og som gavner os alle. De omfatter fire områder, som normalt opfattes som fælles og som eksisterer uden for national retsmyndighed - det åbne hav, atmosfæren, Antarktis og det ydre rum – alle sammen er på nuværende tidspunkt i krise. Almenvel er forstået som de goder og ydelser, som leveres til og gavner hele samfund, hvilket på nationalt niveau kan omfatte

gadebelysning, brandvæsen, trafikregulering og rent vand. Visse almene goder **er længe blevet anset for at være globale** af natur, da de ikke i tilstrækkelig grad kan leveres alene af en enkelt stat, ligesom de har at gøre med menneskehedens samlede velfærd. Disse har almindeligvis spændt fra en global stræben efter fred til praktikaliteter såsom international regulering af trafikflyvning. Det, der i bund og grund karakteriserer disse værdifulde områder er, at deres beskyttelse er en påtrængende nødvendig opgave, som vi kun kan varetage sammen. På trods af dette er det multilaterale system endnu ikke parat med nødvendige strategier, investeringer og samhørighed. Det efterlader os alle sårbare over for kriser for eksempel i global folkesundhed, som demonstreret af COVID-19, i den globale økonomi og finanssystemet, i finanskrisen i 2008 samt det nuværende chok fra COVID-19 og i vores planets tilstand, hvilken har resulteret i den tredobbelte planetariske krise, som vi nu står overfor, der vedrører klimaforandringer, tab af biodiversitet og forurening.

62. En af de største opfordringer, der udsprang af drøftelserne i forbindelse med 75 års jubilæet og Vores Fælles Dagsorden var at styrke ledelsen af vores globale fælles områder og globalt almenvel. Dette kræver ikke nye institutioner. I stedet har vi brug for nye løsninger og nye måder at samarbejde på, der passer bedre til de udfordringer, vi møder, og det mangfoldige landskab af aktører (offentlige, medborgerlige og private), der har evnen til at byde ind med løsninger. Disse valg er i sidste instans i hænderne på medlemslandene med støtte fra andre relevante interessenter.

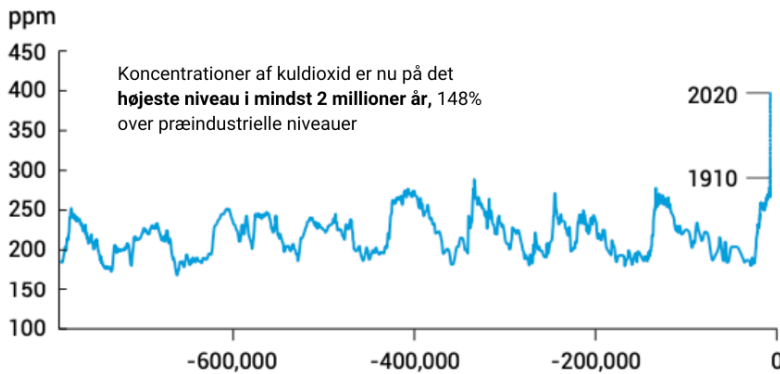
63. Med udgangspunkt i vores omfattende drøftelser og vejledning fra Deklarationen om 75 års jubilæet har jeg herunder oplistet nogle internationalt bekymrende områder, som kan betragtes som globalt almenvel,

FORVENTET ØDELÆGGELSE AF DE GLOBALE FÆLLES OMRÅDER

ATMOSFÆREN

Tendenser i koncentrationen af atmosfærisk kuldioxid de seneste 800.000 år

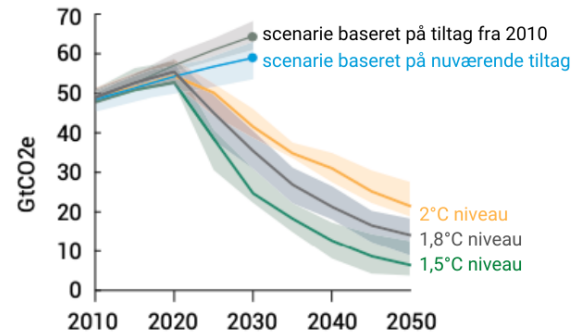
Gennemsnitslig koncentration af kuldioxid på globalt plan

Kilde: Det Amerikanske Miljøbeskyttelsesagentur, 2020.

Forventninger til globale GHG udledninger under forskellige scenarier

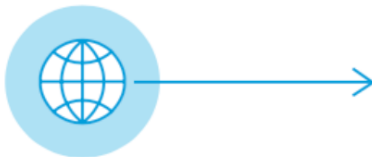
Bemærk: Forventninger har ikke taget hensyn til forpligtelser tilkendegivet i starten af 2021.

Kilde: UNEP, 2020..

DET YDRE RUM

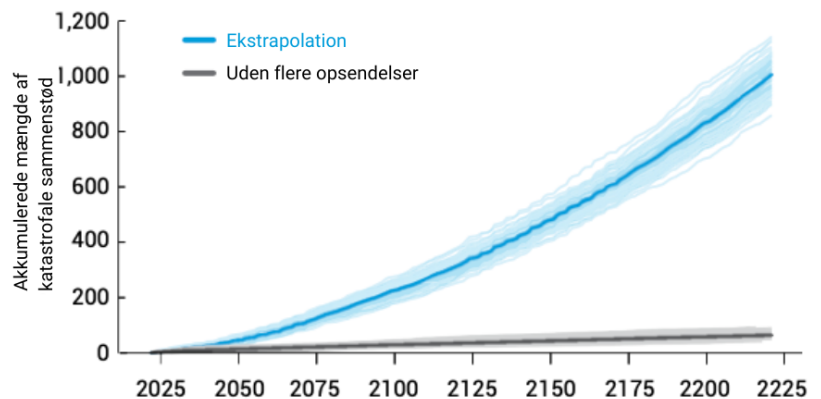
I takt med at densiteten af objekter i kredsløb stiger, gør risikoen for sammenstød det samme, det leder til en kædereaktion hvor hvert sammenstød skaber flere vragester, det har **potentialet til at gøre rummet ubrugeligt i generationer.**

Lavere kredsløb (2.000km)

Vragrester i det ydre rum

Kilde: Den Europæiske Rumfartsorganisation, 2021..

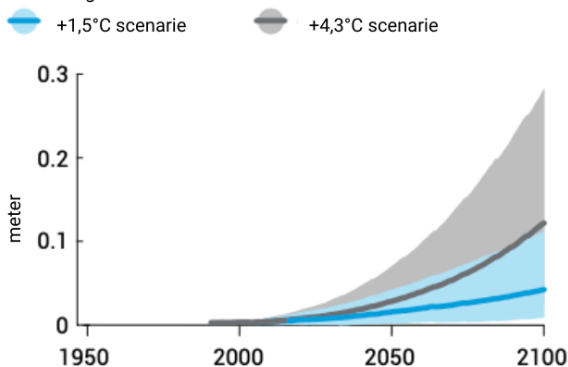

ANTARKTIS

Massetab af Arktisk indlandsis

Kilde: Det Mellemlstatslige Panel om Klimæændringer, 2019.

som svarer til havets overflade, forholdsmæssig ændring sammenlignet med 1986-2005

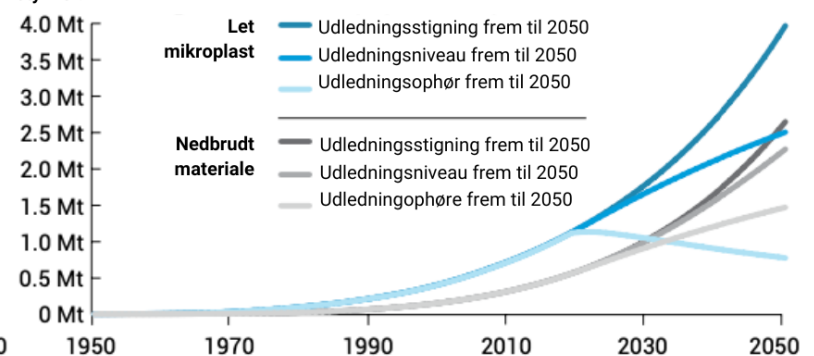

DET ÅBNE HAV

Forventet havforurening

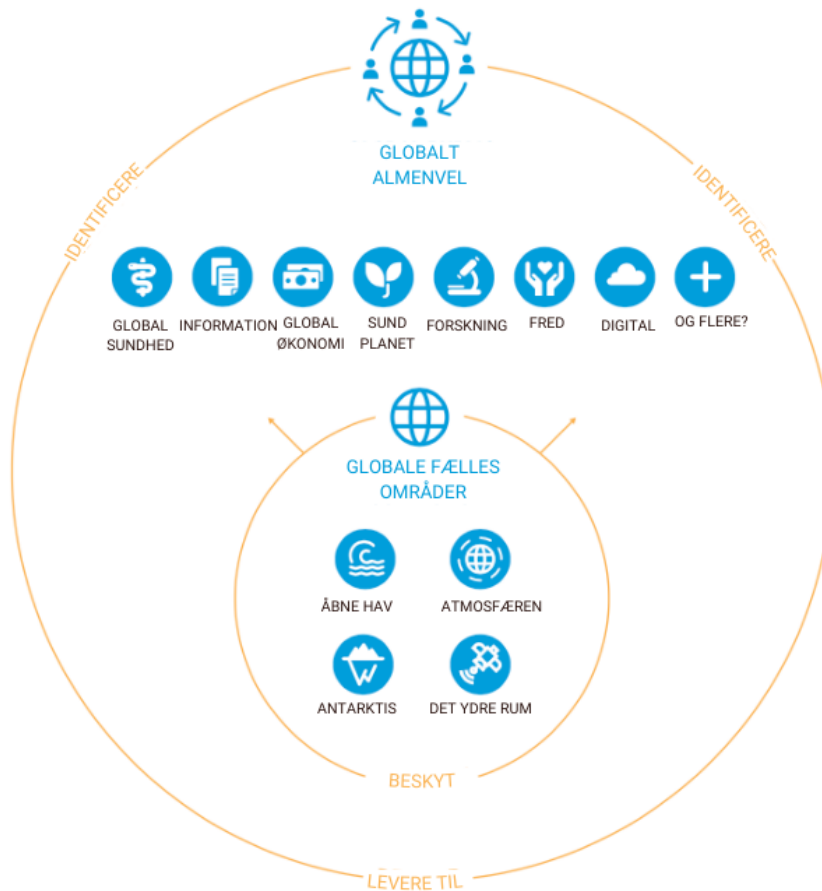
Kilde: Lebreton og andre 2019.

Selv med et ekstremt ambitiøst scenarie (ikke mere udledning i havet i 2020), vil niveauet af mikroplast i havet kunne fordoble inden midten af dette århundrede eftersom det nuværende akkumulerede plastikaffald langsomt begynder at blive nedbrudt til mindre stykker.

GLOBALE ALMENVEL OG DE GLOBALE FÆLLES OMRÅDER

LEVERE FOR OG BESKYTTE

ORDNINGER FOR REGERINGSLEDELSE

- **BESKYT DE GLOBALE FÆLLES OMRÅDER**
- **IDENTIFICER OG LEVERE FOR GLOBALE ALMENVEL**

hvor der er behov for handling. Jeg overvejer også, hvordan disse globale bekymringer bedre vil kunne tackles. Inden for nogle områder findes der solide aftaler og fremdrift, men de formår ikke at følge med omfanget af udfordringen, eller lider under mangel på implementering, mens aftaler og detaljerede anvisninger på andre områder er forældede, kraklede eller spæde.

Global Folkesundhed

64. Omkostningerne ved at, vi har forsømt at lytte til advarslerne om en mulig pandemi og at arbejde mere effektivt sammen, da virusset fik fodfæste, vil påvirke de kommende generationer. Vi er nødt til at sikre os, at dette aldrig sker igen. Foranstaltninger, der effektivt og proaktivt administrerer sundhed som et globalt almenvel effektivt og

proaktivt, er essentielle for selve menneskehedens bæredygtighed og sikkerhed. For at gennemføre mange af de forslag, der er fremsat i denne rapport, bliver vi nødt til først at arbejde på at afslutte og at komme på fode igen efter pandemien. Vi er nødt til at imødegå de skel og urimeligheder, som til at begynde med gjorde os så sårbare, ved at bygge videre på det, der har virket, og lære af det, som ikke har.

65. Ledelse af global folkesundhed er underfinansieret, separeret og fordrejet på grund af en mangel på incitamenter for retfærdighed. Senere årtiers forbedringer, som reaktion på specifikke kriser, har ikke altid været fastholdt eller implementeret til fulde. Globalt lederskab har været hindret af begrænsninger af Verdenssundhedsorganisations (WHO) mandat, og den-

kroniske underfinansiering, hvoraf 80% af dens årlige budget på \$2 milliarder består af øremærkede bidrag, hvilket underminerer dens uafhængighed og mulighed for at levere på dette mandat. Selv i situationer med nødvendige, men vanskelige spørgsmål, er det dog vigtigt ikke at tabe det af syne, som er lykkedes, dels takket være et robust partnerskabsøkosystem, dels takket være nylige tiltag for at styrke WHO, De Internationale Sundhedsreguleringer (2005), samt regionale kompetencer som fx Afrikas Center for Sygdomskontrol og -forebyggelse. Hvis virusset var kommet for et årti eller mere siden, ville konsekvenserne have været mere forfærdelige. Forbedret sygdomsovervågning, videnskabelige fremskridt samt offentlige og private partnerskaber har været afgørende for den enestående udvikling af effektive COVID-19 kviktest, behandling og vacciner.

66. Anbefalingerne fra Det Uafhængige Panel for Pandemiberedskabsindsatsen giver et godt udgangspunkt. Jeg støtter mange af dets konklusioner og tilbyder følgende yderligere forslag.

67. Den største test af multilateralismen på mellemkort sigt bliver forsøget på at bringe COVID-19 pandemien til afslutning ved at vinde kapløbet mellem vacciner og varianter. Fra og med midten af juli 2021 er over 3,4 milliarder vaccinationsdoser blevet givet på verdensplan, men på ulige vilkår hvilket gør os alle mere sårbare. Vi har brug for mere end 11 milliarder doser til hele verdens befolkning for at nå grænsen for den 70% vaccinationsrate, der forventes at skulle til for at afslutte pandemiens akutte fase. Dette vil involvere den største offentlige sundhedsindsats i historien. Kort sagt har verden brug for en **global vaccinationsplan** for at: (a) mindst fordoble produktionen af vacciner og sikre rimelige fordeling ved brug af COVID-19 Vaccine Global Access (COVAX) faciliteten som platform; (b) koordinere implementering og finansiering; og (c) støtte landes parathed og kapacitet til udrolning af vaccinationsprogrammer samt håndtering af det seriøse problem vedrørende vaccineusikkerhed. For at virkeliggøre denne plan har jeg samlet en krise-gruppe, der samler alle landene med kompetencer inden for vaccineproduktion, WHO, Vaccinealliancen Gavi og internationale finansinstitutioner, der er i

stand til at Handle med de relevante medicinalfirmaer og farmaceutiske producenter, såvel som andre vigtige interessenter. Det er nødvendigt med en udbredt deling af teknologi og ekspertise for at understøtte sådan en indsats blandt andet ved at styrke og udbygge lokale produktionskompetencer rundt omkring i verden. Det er afgørende, at tiltagene er holdbare, så vi er bedre forberedt på at reagere på den næste sundhedskrise.

© World Bank/Vincent Tremeau

68. Langsigtet ledelse af global sundhed bør fokusere mere på forebyggelse, forberedelse og retfærdighed. Der er adskillige områder hvor kollektiv handling er bydende nødvendig. Først og fremmest skal WHO's uafhængighed, mandat og finansiering styrkes. Dette indebærer en større finansiel stabilitet og selvstændighed, som er baseret på bidrag, der ikke er øremærkede, forøget finansiering og en organiseret måde at få opfyldt det resterende budget på. Som anbefalet af Det Uafhængige Panel vil det også kræve, at WHO får bemyndigelse i relation til retningsgivende strategier og teknisk vejledning og evaluering og fuld adgang til information og til at dele informationer. WHO skal spille en fremtrædende og koordinerende rolle i katastrofeberedskab ved pandemier, og WHO's landskontorer skal have ressourcer og være klædt på til at besvare tekniske forespørgsler fra regeringer for at støtte beredskabsindsatsen over for pandemier.

ARGUMENTERNE FOR SAMARBEJDE: POTENTIELLE ALTERNATIVE FORLØB FOR COVID-19

COVID-19 I 2000

Scenarie: Mindre samarbejde

- Akutte sundhedskriser som ikke er på den politiske dagsorden
- Internationale Lægemiddelsstyrelser dækker kun kolera, pest og gul feber
- Svage systemer til opdagelse af udbrud og rapportering
- Ikke-farmaceutiske aktiveringer kunne have været forøget langsommere og ført til en voldsommere sygdomsoverførsel
- Data, der informerer om vaccineproduktion, kunne have været længere tid om at blive til

Hvis vi antager, at **ingen vaccine var tilgængelig** i de første

12 MÅNEDER

Forventninger til det første år:

Det **globale tab af BNP** kunne have været **\$6,6-7,9 TRILLIONER**

Det **totale dødstal** kunne have været **10-19 MILLIONER**

COVID-19 I 2020

Virkeligheden

- Erfaring fra virus epidemierne SARS-CoV-1, MERS-CoV og Ebola
- Styrkede internationale Lægemiddelsstyrelser
- Nye programmer og partnerskaber (WHO Program for Akutte Sundhedskriser; GAVI Alliancen CEPI, etc.)
- Nye metoder for konstruering, afprøvning og fremstilling af **adskillige vaccinationer**

Udvikling og godkendelse af vacciner tog omkring

10 MÅNEDER

I løbet af pandemiens første år:

Var det **globale tab af BNP** omkring **\$5 TRILLIONER**

Det estimerede **totale dødstal** var på omkring **5 MILLIONER^a**

COVID-19 I FREMTIDEN

Scenarie: Vi kan gøre det bedre

- Hurtigere opdagelse og rapportering om hidtil ukendte patogenese
- Hurtigere aktiveringer af ikke-farmaceutisk ingriben for at sænke og begrænse sygdomsoverførsel
- Hurtigere udvikling af vacciner samt større produktionskapacitet
- Mere rimelig vaccine distribuering

Hvis vi antager, at **udvikling og godkendelse af vacciner** kan tage

7-9 MÅNEDER

Forventninger til det første år:

Det **globale tab af BNP** kunne have været **\$2,7-4,2 TRILLIONER**

Det **totale dødstal** kunne have været **1,0-2,6 MILLIONER**

Kilder: Organisationen for De Forenede Nationer og Metabiota, 2021.

Bemærk: Disse estimeringer er baseret på simulationer om potentielle forløb og konsekvenser af COVID-19 pandemien under forskellige niveauer af multilateralt samarbejde. Simulationer brugte samtidstidsdata for demografiske karakteristika og befolkningsmobilitet og fungerede fra starten af pandemien til 28 februar 2021, derved dækkede de næsten hele det første år af krisen.

Forkortelser: CEPI, Koalition for Epidemiberedskab; MERS, Middle East Respiratory Syndrome; SARS, Severe Acute Respiratory Syndrome.

^a Dette er en estimering af det totale dødstal; indberettede COVID-19 tilfælde og dødsfald i løbet af den samme tidsperiode er lavere pga. underreportering.

69. For det andet er **global sundhedssikkerhed og -beredskab** (særligt investering i pandemiberedskab, men også i et større udvalg af mulige sundhedsudfordringer) nødt til at blive styrket gennem vedvarende politisk forpligtelse og lederskab på det højeste niveau. Jeg opfordrer stater til at overveje Det Uafhængige Panels anbefalinger, blandt andet opdateringen af nationale beredskabsplaner for fremtidige sundhedskriser, og en universel tilbagevendende faglig evalueringsproces, der fremmer ansvarlighed og erfaringsudveksling mellem lande. Det er nødvendigt, at det internationale system for beredskabsindsatsen over for pandemier og herunder systemer, der sikrer tidlig opdagelse, en uafhængig bekræftelsesevne for WHO og standsning af nye patogenese, er tilstrækkeligt og forudsigeligt finansieret. Dette kan muligvis gøres gennem en struktur, der bygger på eksisterende globale tiltag om sundhedsfinansiering for at mindske en fragmentering. Jeg anbefaler stater at forpligte sig kollektivt til at øge international finansiering af beredskabsindsatsen over for pandemier, som anbefalet af G20 Det Uafhængige Højniveauspanel for Finansiering af Globale Fællesområder for Beredskabsindsatsen over for Pandemier. Vi har også brug for en mere solid værkstøjskasse til overholdelse af De Internationale Sundhedsforskrifter (2005). I den henseende er indsatser blandt WHO-medlemslande for at skabe et apparat til beredskabsindsatsen over for pandemier velkomne. Programmet for komplekse nødsituationer, som beskrevet nedenfor, vil også være tilgængeligt i tilfælde af fremtidige pandemier, som supplement til enhver truffen disposition af WHO for at styrke den globale overvågningssystem og klassificere folkesundhedskriser med grund til international bekymring.

70. For det tredje skal **produktudvikling og adgang til sundhedsteknologier** med udgangspunkt i ACT-Acceleratormodellen fremmes i lav- og middelindkomstlande særligt i forhold til forsømte infektionssygdomme og infektionssygdomme, der måtte dukke op, men også i forhold til et større spænd af sundhedstrusler såsom antibiotikaresistens. Dette vil kræve mere modstandsdygtige fremstillings- og forsyningskæder på regionalt niveau og incitament, der kobler forskning og udviklingsinvesteringer med sundhedsresultater i stedet for profit, blandt andet gennem belønningssystemer og fonde med fokus på sundhed, der kan støtte innovation fremover.

Endvidere kan teknologiske overførsler og tilsagn om frivillig bevilling i forbindelse med aftaler, hvor offentlig finansiering har været investeret i forskning og udvikling overvejes.

71. Endelig har COVID-19 demonstreret de dybe sociale konsekvenser, som globale sundhedskriser har. Nogle regeringer har taget initiativ til at vedtage en universel sundhedsdækning, som også inkluderer psykisk helbredstilstand, og alle lande opfordres til straks at gøre som dem. Foranstaltninger, der italesætter de socialt betingede faktorer, som påvirker helbred, er også væsentlige. Det betyder en anderkendelse af den indbyrdes forbindelse mellem mennesker, dyr og planter, samt disses fælles miljø, skal ske gennem koncepter såsom 'Et Helbred', reducere af forurening, eliminering af risiko for vores fødevarer systemer, reducere af fattigdom og ulighed mellem kønnene samt fremskyndelse af global biosikkerhed.

En global økonomi der virker for alle

72. COVID-19 pandemien er kun den seneste påmindelse om vores sårbarhed over for økonomiske rystelse. Der blev indført hurtige forbedringer for at undgå en verdensomspændende recession som reaktion på finanskrisen i 2008, men der findes stadig blinde vinkler i nationaløkonomisk politik, som efterlignes på globalt niveau, fx tendensen til at bedømme succes ud fra snævre og kortsigtede målinger af profit og vækst samt urimelige incitament for forretningsmetoder, der sætter aktionærers interesser over alle andre interessenters. Pandemien afdækkede også andre problemer, ikke mindst begrænsningerne i at bruge BNP, som en bundgrænse for vurdering af international støtte på trods af risici og sårbarheder, endvidere afdækkede den manglen på modstandsdygtighed i international handel og forsyningskæder og kortsynetheden i et system, der ikke formår at enes om tilstrækkelig investering i globale vaccinekampagner, der kan redde en halv million liv i 2021 og tilføje \$9 trillioner til den globale økonomi frem mod 2025 - et afkast der i den grad overstiger den estimerede omkostning på \$50 milliarder.

73. En global økonomi, der er bæredygtig og retfærdig har karakter af et globalt almenvel, kræver solidt internationalt samarbejde såvel som en nytænkning af den indbyrdes afhængighed mellem økonomien, mennesker og planeten.

Det er et uforholdsmæssigt lille antal stater og finansielle aktører, der står for den økonomiske ledelse og den føres adskilt fra andre områder, hvor den internationale dagsorden bliver sat og beslutninger truffet, til trods for kærkomne anstrengelser foretaget af blandt andet Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken for bedre at gøre rede for bæredygtig udvikling, menneskerettigheder, beredskab og modstandsdygtighed. Med udgangspunkt i tidligere forslag om et Økonomisk Sikkerhedsråd, såvel som det samarbejde, der sås under pandemien, foreslår jeg et **Topmøde hvert andet år på stats- og regeringsoverhovedniveau mellem medlemmerne af G20 og medlemmerne af Det Økonomiske og Sociale Råd, Generalsekretæren og lederne af internationale finanshuse** for at arbejde hen imod en mere bæredygtig, inkluderende og robust global økonomi. Dette vil give os mulighed for mere systematisk at kombinere respektive styrker, i de relevante organer, og i større omfang benytte opfølgning af mellemstatslige processer til finansiering af bæredygtig udvikling. Hastesager, som den biennale forsamling kan sætte gang i, er fx en særdeles langsigtet og innovativ finansiering af bæredygtig udvikling og et boost til investeringer i Verdensmålene for bæredygtig udvikling i håbet om en miljøvenlig og retfærdig overgang for alle lande i nød, mere fleksibel forskning og udviklingsincitamenter, der fremmer innovation, og en fremgangsmåde der løser mangeårige svagheder i den internationale gældsstruktur. Man kan også forsøge at opnå enighed ved hjælp af en "sidste spurt alliance" for at udløse og løfte politisk handling til at nå dem, der er længst bagud som del af bestræbelserne på at nå Verdensmålene.

74. Et mere retfærdigt og robust multilateralt **handelsystem** må være åbent, regelbaseret, gennemsigtigt og ikke-diskriminerende. Verdenshandelsorganisationen (WTO) er i færd med at blive moderniseret og opdateret så den kan matche det 21. århundredes virkelighed, blandt andet med e-handel og digitaløkonomi, som giver mulighed for inkorporering af mikro, små og mellemstore virksomheder og kvinder i inter-

national handel. Det er dog også nødvendigt med indsatser, der kan afstemme international handel med grønne og cirkulære økonomier blandt andet ved at udvide forhandlingerne om miljømæssige varer og tjenesteydelser. Vi skal bevæge os væk fra protektionistiske tilgange, maksimering af handel for enhver pris med massive følgevirkninger mod et system, der motiverer indførelsen af velfærdsstigende metoder og effektive multilaterale handelsaftaler. Det betyder også fremskyndelse og vurdering af teknologiske kompetencer, innovation og modstandsdygtighed i udviklingslande gennem mere fleksibilitet i ophavsret, teknologioverførsel, handelsstøtte og begrænsninger i brugen af handelsrestriktioner - særligt under en global pandemi. Det er afgørende, at der bliver genindført et effektivt apparat, der kan italesætte en spændt handelssituation.

75. En robust global økonomi vil også føre til at flere lande, bliver i stand til at støtte deres egne borgere til finansiering af bæredygtig udvikling forbundet med Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling. Til gengæld kræver det tilstrækkeligt finansierede offentlige sektorer og private aktører, som forstår, at de selv bidrager til og får glæde af leveringen af globalt almenvel. Der burde for længst have været iværksat et effektivt globalt samarbejde om at fremme finansiell integritet ved at påtale rodfæstet **skatteunddragelse og aggressivt skattesnyd**, såvel som ulovlige kapitalbevægelser. Foranstaltninger der fremmer retfærdighed, såsom et

© UN Photo/Manuel Elias

minimum for global selskabsskat og solidaritetsskat, vil sende klare signaler til private virksomheder og de ekstremt rige, der opnår de største fordele fra de nuværende økonomiske modeller, om at de skal bidrage til det nationale og globale almenvel. Bestræbelser på at opnå enighed om supplerende måder at måle BNP på kan underbygges af et globalt skift væk fra afhængigheden af at bruge BNP til at afgøre adgang til favorabel økonomi og finansiering iværksat af internationale finanshuse sammen med De Forenede Nationer. Sårbarhedsindekser på eksterne chok og systemiske risikokriterier kan prioriteres højere. Multilaterale udviklingsbanker kan også revidere deres arbejdsprocesser og regler for kapitalforvaltning og dermed styrke deres evne til at finansiere investeringer i udviklingslande. 76. For at opnå denne nye drivkraft for den globale økonomi er der brug for at ændre **forretningsmodeller, så de bliver bedre til** at forbinde virksomheder, markeder og samfund. Stærke og bæredygtige virksomheder, der er bygget på globale værdier blandt andet menneske- og arbejdsrettigheder, miljøbæredygtighed og kampen mod korruption, indgår alt sammen i De Forenede Nationers Globale Pagt. Det er afgørende, at erhvervslivet skaber koordineret handling for at afstemme deres forretningsmetoder med globale mål - herunder Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling.

77. Afslutningsvis mangler vi stadig præ-forhandlede måder at indkalde relevante aktører i tilfælde af en global økonomisk krise. Som med fremtidige pandemier kan det foreslåede forum for krisesituationer (se kap. IV.B herunder) være til rådighed i tilfælde af fremtidige økonomiske kriser og chok af tilstrækkeligt omfang og størrelse. Foruden at være forberedt på en krise er det af altafgørende betydning, at vi også gør alt, hvad vi kan, for at investere i modstandsdygtighed og forebyggelse; heriblandt økonomiske modeller og tiltag, der sikrer bæredygtighed, trivsel og fremtiden som foreslået igennem hele denne rapport.

En sund planet for menneskene

78. Vi fører en selvmorderisk krig mod naturen. Vi risikerer at overskride grænser, der er uoprettelige og fremme kriser, som kan tage århundreder eller endda årtusinder at rette op på. Vores klima, vores miljø og vores planet er kritiske globale fælles områder, der

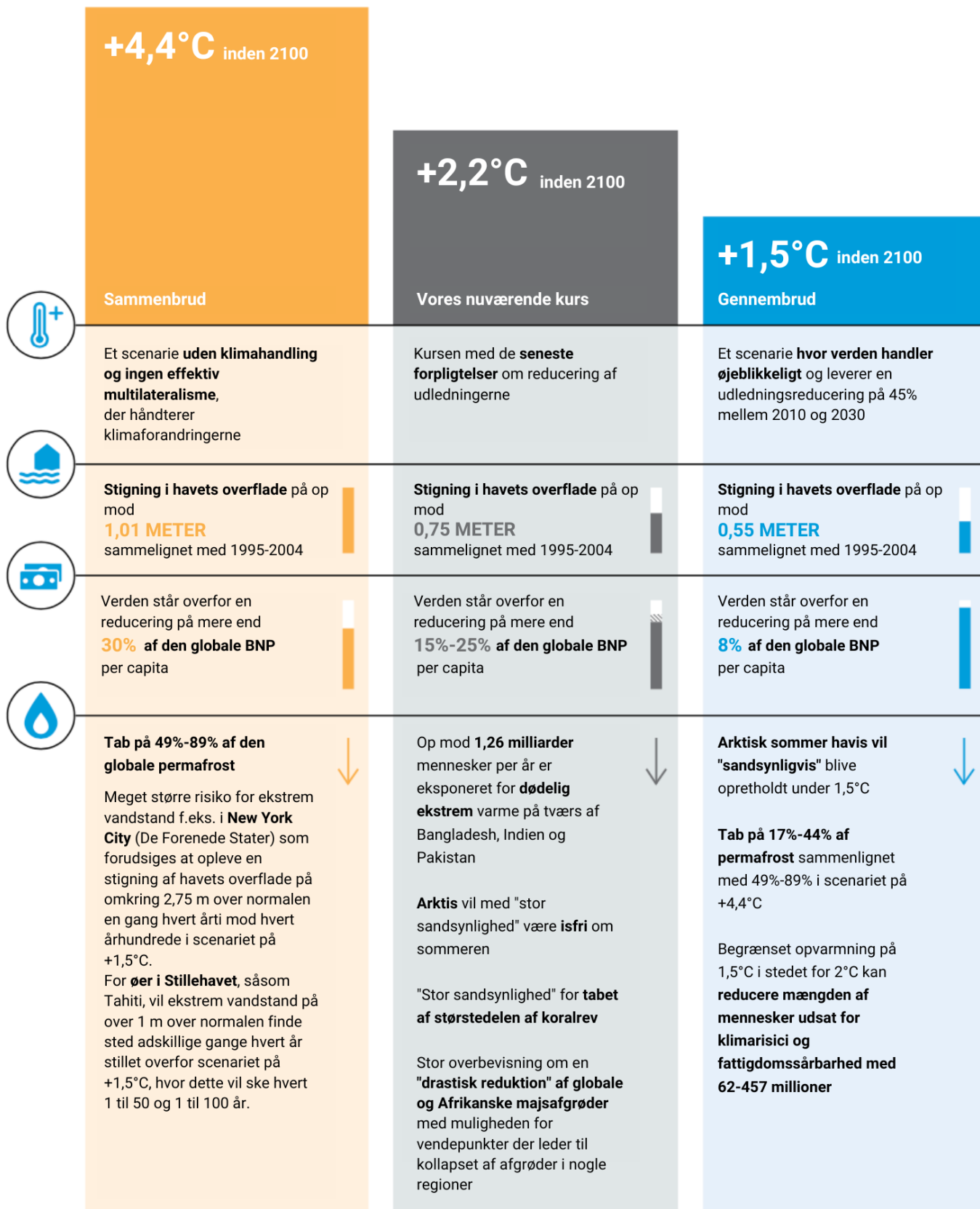
OVERGANG TIL EN GRØN ØKONOMI

- Luftforurening forårsaget af afbrændingen af fossile brændstoffer, kemikalier og andet forurenende stoffer koster hvert år 7 millioner menneskers liv og omkring \$5 billioner.
- Skiftet til en grøn økonomi kunne afkaste en direkte økonomisk gevinst på 26 billioner dollars frem til 2030 sammenlignet med business as-usual og skabe over 65 millioner nye lave kulstofjobs.

skal beskyttes for alle menneskers skyld - nu og i fremtiden. Vi ligger allerede 1,2 grader celsius over præindustrielle niveauer, og det stiger hastigt. I august 2021 advarede Det Mellemsstatslige Panel om Klimaændringer om, at vi på kort sigt står i overhængende fare for at nå den farlige, høje grænse på 1,5 grader celsius. Enhver brøkdel af en grad repræsenterer tab af liv, levevilkår, ressourcer, arter og økosystemer. Vi burde drastisk reducere udledninger hvert år henimod en reduktion på 45% inden 2030 og **nulemission inden 2050**, som det er gjort klart af Panelet, og alligevel forsætter temperaturen stadig med at stige. Vi burde støtte vores befolkninger, infrastrukturer, økonomier og samfund i at blive robuste over for klimaforandringer, og alligevel forsætter en sådan tilpasning og robusthed med at være alvorligt underfinansierede.

79. Vi er i store træk enige om, hvad der skal gøres. Parisaftalen er en enestående bedrift, som fik alle nationer med på den fælles sag, det er at bekæmpe klimaforandringerne og tilpasse sig konsekvenserne af dem. For at nå forskningens krav og målene fra Parisaftalen har vi brug for partier og andre interessenter, der præsenterer mere ambitiøse nationale klimaplaner for 2030 og leverer på konkrete politiske tiltag i tråd med en fremtidig nulemission blandt andet ved ikke at anvende nyt kul efter 2021, skifte fra fossile brændstofs subsidier til vedvarende energi og fastsætte en kulstofpris.

KLIMASAMMENBRUD ELLER GENNEMBRUD

Kilder: Organisationen for De Forenede Nationer, Climate Analytics og E3G, 2021.

© UN Photo/Igor Rugwiza

Vi har brug for en **troværdig hjælpepakke til udviklingslande**, en pakke, som indeholder opnåelse af målet om at donere \$100 milliarder hvert år, disponere 50% af klimafinansiering til tilpasning og modstandsdygtighed såvel som levering af teknisk støtte og kapacitetsopbygning, hvilket alt sammen vil stige i takt med, at behovene ændrer sig. Vi har brug for multilaterale udviklingsbanker og andre finanshuse, der afstemmer deres porteføljer med Parisaftalen. Forhandlingerne om et nyt økonomisk klimamål post-2025 vil begynde i 2021 og skal også være baseret på og imødekomme udviklingslandenes behov.

80. Lige så vigtigt er det at sætte gang i en global indsats, der organiserer en retfærdig overgang til at skabe anstændigt arbejde og kvalitetsjobs, som en afgørende mulighed for ambitionerne og for klimahandling. ILO og mange andre studier forudser, at overgangen fra den grå til grønne økonomi vil resultere i netto skabelsen af millioner af jobs inden 2030. Jeg opfordrer alle lande til at tilslutte sig ILO's Retningslinjer for en Retfærdig Overgang til Miljøvenlige Økonomier og Samfund for Alle samt indføre dem som en minimumsstandard for at sikre fremgang i anstændige jobs for alle. De Forenede Nationer støtter fuldt ud denne retfærdige overgang og bestræbelserne på at sikre, at velfungerende og velstående samfund klarer sig igen-

nem denne overgang til en energineutral fremtid.

81. Der er tegn på, at verden er ved at få øje på den fare, vi står overfor. En voksende global koalition af medlemslande, heriblandt G7 landene, byer og virksomheder, har forpligtet sig til at nå en **nulemission inden 2050** og fastsætte de svære og troværdige mellemtilgængelige mål, der er nødvendige, for at vi lykkes. Samfundsbevægelsen, ledet af unge mennesker der arbejder for at bremse klimaforandringerne og fremme internationalt samarbejde, har spredt sig til alle kontinenter og alle lande. Prisen på genanvendelig energi falder hastigt, afslutningen på brugen af kul er i sigte og teknologier er i stigende grad blevet brugt til at opnå hurtige udledningsreduktioner i løbet af dette årti. Vi kan stadig begrænse opvarmningen til 1,5 grader celsius over præindustrielle niveauer, forøge investeringer der fremmer robusthed over for konsekvenser og bekæmpe tabet af økosystemer og biodiversitet. Men for at lykkes har vi brug for hurtigere, dygtigere og mere effektiv klima- og miljøledelse, der muliggør samfundsmæssige retfærdige ændringer.

82. Ved den 26. partskonference under De Forenede Nationers Rammekonvention om Klimaændringerne i 2021 **skal alle lande forpligte sig til et begrænset opvarmningsmål på 1,5 grader celsius** som et globalt benchmark. I tråd med min opfordring til at alle stater erklærer en **klimanødsituation**, vil jeg også anbefale partskonferencen at fremme handling baseret på en nødsituation ved blandt andet at italesætte nye problemer hurtigt og ved at udvikle forskningen. I Parisaftalen forpligtede medlemslandene sig til regelmæssigt at præsentere opdaterede og mere ambitiøse bidrag besluttet på nationalt plan. De var også villige til hvert femte år at vurdere kollektive fremskridt mod aftalens langsigtede mål ved globalt at gøre status på Parisaftalen. **Jeg agter at samle ledere før den første statusopgørelse i 2023** for at nå en politisk forståelse for de nødvendige skridt, der er brug for for at begrænse den globale opvarmning til 1,5 grader celsius, beskytte mennesker og samfund fra klimapåvirkninger og afstemme offentlige og private finanser med målene i Parisaftalen.

83. Partskonferencen har potentialet til at agere som et forum, der fanger den voksende insisteren på klimahandling fra mennesker verden over og styrker stemmerne blandt dem, som er mest påvirkede, og dem som vil drage os til ansvar. En indfrielse af målene i Parisaftalen er alle interessenters ansvar. Nogle virksomheder har større udledningsprofiler end hele lande eller byer og er ansvarlige for over 70% af udledninger verden over. Jeg opfordrer regeringer til formelt at anerkende involveringen og bidragene fra **alle interessenter**, der bidrager markant til, at landene kan levere på forpligtelserne fra partskonferencen. Jeg agter også at invitere ledere fra civilsamfund, den private sektor og unge mennesker til ledelsesmøder, der finder sted før den første globale statusopgørelse i 2023 og sikre, at de kan deltage meningsfuldt i denne proces.

84. **Det er nødvendigt, at vi medtænker risici over for vores planet i alle beslutninger, alle politiske tiltag, alle investeringer og alle budgetter.** Landene, der er medlemmer af G20, gav over \$3,3 trillioner til direkte støtte af kul, olie, gas og fossil brændstof energi mellem 2015 og 2019. I 2019 gik 60% af fossile brændstof subsidier til producenter og forsyningsværker til trods for regeringers klimaforpligtelser. Støtte til fossilt brændstof forvansker priser og risikerer at øge investeringer i forurenende aktiver, der placerer Parisaftalens mål uden for rækkevidde. Store dele af den internationale regnskabsstruktur indfører stadig incitamenter for økonomisk vækst og tager stort set ikke bæredygtighed og klimapåvirkninger i betragtning, derfor opfordrer jeg stater, internationale finanshuse og multilaterale og nationale udviklingsbanker til at samarbejde med os om at finde komplementære foranstaltninger til BNP, der tager højde for miljøet samt bruge denne nye målestok til grundlæggende at ændre deres mandat og investeringer.

85. I store træk skal **alle økonomiske strømninger** stemme overens med vejen mod en lav udledning af drivhusgasser og modstandsdygtig klimaudvikling. Offentlige finanser er afgørende, særligt for de investeringer der ikke giver noget økonomisk afkast såsom nogle tilpasningstiltag. Vi har også brug for en storstilet **privat finansiering til at** støtte lande i overgangen fra økonomier, der er afhængige af fossile brændstoffer til nogle, der er baseret på lav udledning og

klimarobusthed. Jeg opfordrer alle lande til at implementere mekanismer til **prisfastsættelse af kulstof** og i sidste ende aftale en fast kulstofpris, og jeg opfordrer G20 landene til at overveje forslaget fra IMF om at fastsætte en international minimumspris for kulstof. Finansielle aktører inden for G20 tager afgørende fremskridt ved at tilslutte sig energineutrale forpligtelser, men nu kommer troværdighedstesten: alle finansielle aktører skal sætte sig verificerbare mål, som dækker hele deres portefølje, skifte højledningssektorer ud med klimarobust og energineutral økonomi samt lavetidsplaner for implementeringen af deres løfter. De Forenede Nationers indkaldelse til Alliancen for Indehavere af Energineutral Kapitalværdi stiller en vigtig model for transparente og ansvarlige mål til rådighed. I takt med at initiativer vedrørende kulstofmarkeder forøges, skal brugen af modregninger være den sidste udvej. Jeg opfordrer alle private aktører til at prioritere en reducere af ubegrænset udledning og negative påvirkninger af biodiversiteten på tværs af hele deres værdikæde samt holde fast i de højeste standarder inden for miljøintegritet.

86. Selvom vi arbejder ufortrødent på at forhindre klimaforandringer, er vi nødt til at være forberedt på et radikalt anderledes klima og miljø i fremtiden. **De fleste lande er nødt til at tilpasse** deres økonomier, deres infrastrukturer og deres ydelser for at tage højde for konsekvenserne af klimaforandringerne, herunder som tidligere nævnt en øget tilpasningsstøtte til udviklingslande. Kun et ud af tre mennesker i verden er omfattet af radarvarslingsystemer, og det er afgørende, at hele Verdens Meteorologiske Organisations Systematiske Observationers Finansieringsmuligheder anvendes til fulde, for at sikre at ethvert menneske bliver omfattet. Efterhånden som konsekvenserne af klimaforandringerne bliver værre, og fordrivelse øges, kan Generalforsamlingen overveje tiltag, der beskæftiger sig med klimaforandringernes territoriale trusler, særligt øhavs stater under udvikling og andre stater, der står over for en voldsom risiko. Med udgangspunkt i Forum for Fordrivelseskatastrofers arbejde sammen med Den Globale Flygtningepagt, Den Globale Aftale om Sikker, Velordnet og Regulær Migration og Warszawa Ekspertgruppen for Fordrivelse og for tab og skade.

forbundet med klimaforandringer kan yderligere overvejelser hellige sig at finde måder, hvorpå tilfælde af miljømæssig fordrivelse kan forhindres, beskyttes og løses.

FORANDRING AF FØDEVARESSYSTEMER

- Bæredygtige fødevarer-systemer og stærk skovbeskyttelse kunne generere over 2 billioner dollars om året i økonomisk overskud, skabe millioner af job og forbedre fødevarer-sikkerheden - og samtidig understøtte løsninger på klimaforandringer.

87. Klimahandling er en central del af en grundlæggende ændring af vores forhold til naturen. I bredere forstand har vi brug for en **solid post-2020 struktur for biodiversitet** for at tilføre en tilstrækkelig finansiering, der kan vende det katastrofale tab af biodiversitet, som planeten på nuværende tidspunkt er udsat for. **Fødevarer-systemer** er også nødt til at blive ændret og afstemt med helbred, klima, lighed og Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling. Med udgangspunkt i resultaterne fra Topmødet om Fødevarer-systemer, som bliver afholdt i New York i september 2021, er vi nødt til at forudse og reagere på risici forbundet med omfattende fødevarer-sikkerhed og hungersnød forårsaget af vores klimaændringer. Ved at forny behandlingen af vores modeller for miljøbelastende forbrug og produktion muliggør vi mere effektiv og større rimelighed i ressourceanvendelse, mindre madspil og affald samt fornuftig håndtering af kemikalier og affald med henblik på at minimere negative konsekvenser på menneskers helbred og miljøet. Det er nødvendigt at fødevarer-systemer kan sikre, at alle mennesker har adgang til sund kost, der bidrager til genopretning af naturen, gør noget ved klimaforandringer og tilpasser sig lokale omstændigheder. Denne overgang kan være en hjælp i forhold til at levere på tværs af alle målene og kan bedst støttes gennem inkluderende deltagelse af diverse interessenter, særligt producenter, kvinder, oprindelige folk og ungdommen. Det internationale møde "Stockholm+50: en sund planet for alles velstand – vores ansvar, vores mulighed" tilbyder en mulighed

for at redefinere menneskeheden forhold til naturen og opnå en sund planet til gavn for alle. Jeg opfordrer til, at **retten til et sundt miljø** bliver anerkendt.

En ny dagsorden for fred

88. *Fred* er et af kerneopførerne i De Forenede Nationers Pagt og et af de vigtigste globale almenvel, som De Forenede Nationer blev grundlagt for at levere. På afgørende måder har vores multilaterale opbygning været en succes: der har ikke været nogen verdenskrig, og atomvåben er ikke blevet brugt til krigsførelse i de sidste 75 år, ligesom nogle af de største risici for optrapning er blevet forhindret. Dog er vores fælles fred og sikkerhed i stigende grad truet som et resultat af nye risici og farlige tendenser, over for hvilke traditionelle forhindrings-, håndterings- og løsningsformer er uegnede. Disse omfatter langvarige konflikter, der involverer transnationale netværk og nye aktører, som ofte er knyttet til terrorisme, hurtigt udviklede våbentechnologier og en tiltagende tilbøjelighed blandt regionale aktører til direkte at deltage i krige. Klimaforandringerne er medvirkende til ustabilitet og påvirker levevilkår, adgang til ressourcer og tendenser i menneskers mobilitet. Når mængden af fordrevne mennesker og den samlede mængde af vold uden for væbnede konflikter kulminerer, er det svært at påstå, at iv lever op til Pagtens løfte. Freds- og sikkerhedsrisici er tiltagende: nye teknologier lægger evnen til at forstyrre global stabilitet i hænderne på mange flere aktører; mangeårige aftaler om atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben er i stigende omfang skrøbelige, da tillid mellem stormagter forsætter med at svækkes; og nye potentielle konfliktområder eller lovløshed, såsom cyberspace, har fremhævet huller i vores regeringsstrukturer. Verden bevæger sig tættere på randen af ustabilitet, hvor de risici, som vi står overfor, ikke længere bliver håndteret effektivt af de systemer, vi har.

89. For at beskytte og håndtere det globale almenvel som fred er, har vi brug for et fredskontinuum baseret på en bedre forståelse for de til grundliggende drivkræfter og påvirkningssystemer, der opretholder konflikter, en fornyet indsats for at opnå enighed om mere effektive fælles sikkerhedsindsatser og en meningsfuld

fremgangsmåde til at behandle nye risici. For at opnå dette har vi brug for en **ny handlingsplan for fred**, som potentielt har seks fokusområder:

- b) Reducering af strategiske risici.** Jeg har allerede foreslået at arbejde med medlemslandene på at opdatere vores vision om nedrustning for at garantere mennesker national og fælles sikkerhed, blandt andet gennem en større støtte af ikkespredningsaftaler, en verden fri for atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben, effektiv kontrol af konventionelle våben og regulering af ny våbentechnologi. Handlingsplanen for fred kan være en mulighed for at gå videre med dette, særligt gennem etablering af styrkede forpligtelser til ikke at bruge atomvåben og en tidsramme for deres destruktion, sikring af forsat samarbejde, der forhindrer og modvirker terrorisme, styrkelse af digital omdannelse og promovering af innovation gennem De Forenede Nationers freds- og sikkerhedsinstanser, nedlægning af forbud mod cyberangreb på civiles infrastrukturer, implementering af foranstaltninger, der nedtrapper cyberrelaterede risici og spændinger samt etablering af internationalt aftalte begrænsninger i dødbringende automatvåbensystemer. Traktaten om Forbud mod Atomvåben fra januar 2021 var en ekstraordinær bedrift og et skridt mod den endelige eliminering af atomvåben;
- c) Styrkelse af international fremsynethed og kompetencer til at identificere og tilpasse sig nye freds- og sikkerhedsrisici.** Forslagene, som tidligere præsenteret i kapitel III, sikrer fremtiden for kommende generationer og kapitel IV.B nedenfor italesætter de store risici, som gør det muligt for os at identificere og tilpasse os nye risici på freds- og sikkerhedsområdet.
- d) Genskabelse af vores reaktioner over for alle former for vold.** Omfattende konflikter dræber færre mennesker end andre former for vold, iberegnet vold fra kriminelle grupper og vold mellem mennesker i hjemmet. På samme tid vil en stigning i nogle

former for vold, særligt mod kvinder ofte være en advarsel om en aftagen af lov og orden samt stigende usikkerhed, som muligvis kan være katalysator for større konflikter. Den nye handlingsplan for fred kan overveje, hvordan man mere effektivt og holistisk kan gøre noget ved vold. For eksempel kan dette gøres gennem en flerinteressent indsats for betydeligt at reducere enhver form for vold på verdensplan, herunder mod kvinder og piger, i overensstemmelse med delmål 16.1 i Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling, samt med udgangspunkt i bevægelsen om at halvere global vold inden 2030;

- e) Investering i forebyggelse og fredsskabelse.** Investering i forebyggelse og beredskab betaler sig selv igen mange gange ved at reducere de menneskelige- og økonomiske omkostninger, alligevel forsætter vi forgæves med at argumentere herfor. Den nye handlingsplan for fred kan involvere en række løfter, som kan levere de nødvendige ressourcer til forebyggelse, også på nationalt niveau, ved at reducere overdrevne militærbudgetter og sikre tilstrækkelige sociale midler; skræddersy udviklingsassistance til at adressere konflikters grundlæggende årsager og opretholde menneskerettigheder; og knytte nedrustning an til udviklingsmuligheder. Der har også været for lidt fremgang i en tilstrækkelig, forudsigelig og vedvarende finansiering af fredsskabelse, idet Fonden for Fredsskabets behov for støtte betydeligt overgår tilgængelige ressourcer. Den nye handlingsplan for fred kan forny opfordringer til medlemslande om i største hast at overveje en allokering af dedikerede midler til Fonden for Fredsskabelse fra fastsatte bidrag, i starten vi fredsskabesbudgettet og senere via et fast budget som en supplerende investering, der kan forøge de fredsbevarende resultaters bæredygtighed og støtte udviklingsdagsordenen. I tråd med dette har Den Fredsskabende Kommission genskabt De Forenede Nationers reaktioner på flerdimensionelle trusler mod udvikling, fred og sikkerhed gennem en inkluderende tilgang.

© UN Photo

For at muliggøre disse vigtige redskaber til at imødekomme de stigende krav opfordres medlemslande til at dedikere flere ressourcer til Den Fredsskabende Kommission og Fonden for Fredsskabelse, med tilsvarende støtte fra De Forenede Nationers system, Det kan også tages i overvejelse at udvide Kommissionens rolle til mere geografiske og realitetsnære forhold, såvel som italesættelse af sammenhængende problemstillinger om sikkerhed, klimaforandringer, sundhed, ligestilling mellem kønnene, udvikling og menneskerettigheder ud fra et forebyggelsesperspektiv;

- f) **Støtte regional forebyggelse.** Regionale aktører er centrale i arbejdet med fredsbevarelse samt forebyggelse og håndtering af usikkerhed, men afgørende svar på disse hovedpunkter svar kræver yderligere konsolidering. Det bliver bydende nødvendigt at sikre forudsigelig finansiering for fredsstøttende operationer beskrevet i Kapitel VIII i Pagten, der indbefatter regionale forhold: disse operationer udfylder et afgørende hul i vores globale opbygning af fred og sikkerhed og bør ikke være afhængig af ad hoc foranstaltninger. I et bredere perspektiv skal den nye handlingsplan for fred overveje, hvordan De Forenede Nationers støtte til regionale kompetencer kan udvides også med hensyn

til sikkerhedsforanstaltninger, militærsamarbejde og fælles arbejde for fredsskabelse og samarbejde, der italesætter komplekse tværnationale fred- og sikkerhedsudfordringer samt ved at udvide til nye områder såsom klimaforandringernes indflydelse på sikkerhed. Mine tidligere forslag for regionale koordinationsfora kan også levere brugbare strukturer, som der kan drages fordel af;

- g) **Placere kvinder og piger i hjertet af sikkerhedspolitik.** Med udgangspunkt i den eksisterende handlingsplan for kvinder, fred og sikkerhed og dennes principper om forebyggelse, demilitarisering og ligestilling kan en ny handlingsplan for fred placere kvinder og ligestilling mellem kønnene i hjertet af fred og sikkerhed. Ikke mindst i forbindelserne med vold mennesker imellem og usikkerhed, men også i kvinders ligeret til deltagelse i fredsskabelse og dennes effektivitet, opfordres der til kvinders ligeret til deltagelse i alle freds- og sikkerhedsbeslutninger og en genevaluering af hovedantagelser, herunder også hvordan fred og sikkerhed bliver defineret, forhandlet og opretholdt.

Fredelig, sikker og bæredygtig brug af det ydre rum

90. Det ydre rum har traditionelt været set som et globalt fællesområde uden for jurisdiktion af enhver stat. Potentialet for dets fredelige, sikre og bæredygtige brug vil være til gavn for hele menneskeheden i dag og i fremtiden. Regeringsforanstaltninger for det ydre rum, herunder Komiteen for Fredelig Brug af Det Ydre Rum, blev grundlagt i en æra udelukkende præget af statsbaserede aktiviteter og giver kun generel rådgivning om håndtering af trafik i det ydre rum, den permanente bosættelse på himmellegemer og ansvar for ressourcehåndtering. Vi er i en æra, der er præget af fornyet udforskning og brug af det ydre rum med aktive programmer, der vil have mennesker tilbage på Månen og længere væk samt den planlagte affyring af mega-konstellationer af tusindvis af nye satellitter. Rumaktiver har ændret vores levemåde, og systemer for det ydre rum er afgørende for at forstå og løse globale problemer, såsom implementeringen af Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling og klimahandling.

© UN-Women/Ryan Brown

Mange af disse udviklinger er drevet af aktører i den private sektor. De udgør også nye risici for sikkerhed, tryghed og bæredygtighed. Tiltagende ophobning og konkurrence i det ydre rum kan udgøre en trussel for dets adgang og brug af kommende generationer. Vores regeringsførende og regulerende regimer kræver en opdatering i overensstemmelse med denne nye æra for at bevare det ydre rum som et globalt fællesområde.

91. Fornyligt blev der opnået enighed om Retningslinjer for den Langsigtede Bæredygtighed af Aktiviteter i Det Ydre Rum, de har vist, at udvikling i ledelse er muligt, dog er der fortsat mange kløfter. En kombination af forpligtende og uforpligtende regler er nødvendige, de skal bygge på eksisterende strukturer og inddrager hele mængden af aktører, som nu er involveret i rumudforskning og -brug. Hurtige indgreb kan inkludere udviklingen af et globalt regime til at koordinere rumtrafik og udarbejdelsen af nye redskaber til at forhindre en militarisering af det ydre rum. I forlængelse af dette kan det overvejes, at **en multi-stakeholder dialog om det ydre rum** bliver en del af et Topmøde for

Fremtiden, der samler regeringer og andre ledende rumaktører. Dialogen kan bestræbe sig på at nå politisk enighed på et højt niveau om en fredelig, sikker og bæredygtig brug af det ydre rum, rykke mod et globalt regime til koordinering af rumtrafik og blive enige om principper for fremtidens ledelse af aktiviteter i det ydre rum.

Generhverve de digitale fællesområder

92. Den fjerde industrielle revolution har ændret verden. Internettet har givet adgang til information for milliarder af mennesker og derved fremmet samarbejde, tilknytning og bæredygtig udvikling. Det er et globalt almenvel, der bør være til gavn for alle overalt. Men på nuværende tidspunkt risikerer det digitale domænes potentielle skader at overskygge dets fordele. Regeringsførelse på nationale og globale niveauer har ikke kunne følge med den i sig selv uformelle og decentraliserede natur, internettet, som er domineret af kommercielle interesser, har. Vi står over for seriøse og hastende etiske, sociale og regulerende spørgsmål blandt andet i relation til mangel på ansvarlighed i

det ydre rum; udviklingen af store teknologivirksomheder som geopolitiske aktører og dommere, som dem, der afgør svære sociale spørgsmål uden et ansvar, der svarer til deres usædvanligt store profitter; forværring af kønsfordomme og en mandsdomineret traditionel tankegang, når kvinder ikke har en jævnbyrdig rolle i konstruktionen af digitale teknologier; såvel som digital chikane der i særdeleshed er målrettet mod kvinder og piger og skubber mange kvinder ud af offentlige debat; samt brugen af digital overvågning og manipulation til at påvirke adfærd og kontrollere befolkninger.

COVID-19 PÅVIRKNING AF INTERNETTET

- Det samlede globale internetforbrug steg med 40% under COVID-19 pandemiens lockdowns.

93. Det er på tide at **beskytte det offentlige rum og styrke ledelsen af det.**

Jeg opfordrer Forum for Ledelse af Internettet til at tilpasse, innovere og reformere sig for at støtte effektiv ledelse af det digitale fællesområde og følge med tiltagende udviklinger i den virkelige verden. Med udgangspunkt i anbefalingerne i den detaljerede anvisning til digitalt samarbejde (se A/74/821) kan De Forenede Nationer, regeringsmagter, den private sektor og civilsamfund samles om **en digital teknologisk fremgangsmåde for multi-stakeholders** som forberedelse til et Topmøde for Fremtiden for at blive enige om en **Global Digital Aftale**. Dette vil skitsere de fælles grundsatninger for en åben, fri og sikker digital fremtid for alle. Komplekse digitale problemer, der vil kunne tages op, inkluderer: bekræftelse af den grundlæggende forpligtelse om at tilslutte dem, som endnu ikke er tilsluttede; undgå opdeling af internettet; give folk muligheder i forhold til hvordan deres data bliver brugt; anvendelse af menneskerettigheder online; samt fremme et pålideligt internet ved at introducere ansvarlighedskriterier i forhold til diskrimination og vildledende indhold. I det store perspektiv skal Aftalen også kunne fremme regulering af kunstig intelligens, for at sikre at denne bliver afstemt med fælles globale værdier.

Internationalt samarbejde ledet af international lovgivning

94. Som understreget i deklARATIONEN om 75 års jubilæet forbliver intentionerne og principperne i De Forenede Nationers Pagt og international lovgivning tidsløse, universelle og et uundværligt fundament for en mere fredfyldt, velstående og retfærdig verden. Internationale retslige systemer understøtter og er essentielle for beskyttelsen af det globale almenvel, som er beskrevet ovenfor, og i bredere forstand for en international orden baseret på respekt for menneskerettigheder og retsstaten. Det faktum, at international lovgivning, særligt international menneskerettighedslovgivning, understøtter omkring 90% af Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling og er et solidt eksempel på dette.

95. Stater spiller den primære rolle i udviklingen af international lovgivning, uanset om det er inden for eller uden for internationale organisationers strukturer, såsom De Forenede Nationer. De Forenede Nationer har også spillet, og forsætter med at spille, en særlig rolle i anerkendelsen og udviklingen af international sædvaneret. De igangværende diskussioner inden for De Forenede Nationer om udvikling af normer og standarder for nogle globalt bekymrende områder, såsom informations- og kommunikationsteknologi (se A/75/816) og brugen af havbiologi til en bevarende og bæredygtig omlægning af områder uden for national jurisdiktion, understreger vigtigheden af De Forenede Nationer som et nødvendigt forum for udviklingen af international lovgivning. Jeg opfordrer stater til i forhold til de mange allerede etablerede redskaber at implementere deres forpligtelser og være klar til at give støtte via forskellige af De Forenede Nationers aktiviteter til kapacitetsopbygning og teknisk assistance.

96. Staterne blev i deklARATIONEN om 75 års jubilæet enige om at overholde de internationale aftaler, som de er en del af, og de løfter, de har givet for at fremme respekten for demokrati og menneskerettigheder og for at forbedre demokratisk regeringsledelse og retsstaten ved at styrke gennemsigtighed og ansvarlig ledelse og uafhængige retslige institutioner.

© UN System Staff College

Baseret på disse forpligtelser bør **en detaljeret global anvisning for udvikling og effektiv implementering af international lovgivning** overvejes. Dette kan fremskynde flere stater til at ratificere eller tilslutte sig traktater af universel interesse såsom nedrustning, menneskerettigheder, miljøet og straffeanligger, dertilhørende for dem som jeg er depositar for (af hvilke der er over 600). Det kan også opfordre stater til at acceptere Den Internationale Domstols obligatoriske jurisdiktion og fjerne reservationer om traktatklausuler vedrørende udøvelse af dennes retsmyndighed. En anden komponent kan være at assistere stater med at identificere og adressere krævende retsgivende kløfter såvel som at benytte sig af min rolle vedrørende fjelighedensordninger til at forstå grunde til manglende overholdelse. Som en yderligere del af denne detaljerede anvisning kan stater overveje at afholde regelmæssigt inkluderende dialoger om juridiske forhold af globale bekymringer på Generalforsamlingen. Jeg fortsætter med at antage, at Den Internationale Retskommission, som i overensstemmelse med artikel 1 (1) af dennes vedtægt, er betroet med at udforme anbefalinger med det formål at fremme den progressive udvikling af international lovgivning og dennes kodifikation.

B. Håndtering af store risici

97. Det store spørgsmål forbliver forebyggelse i alle dets aspekter. Vores succes med at finde løsninger på de forbundne problemer, som vi står overfor, afhænger af vores evne til at forudse, forebygge og forberede os på store risici, der kan være i vente. Det sætter en højt prioriteret revitaliserende, omfattende og altoverskyggende forebyggelsesdagsorden for alt, vi gør. Vi har brug for mere innovation, mere inkludering og mere fremsyn, investering i globalt almenvel, der støtter os alle. Omvendt bliver der hvor der ikke er sørget for globalt almenvel til: et fælles globalt "onde" i form af alvorlige risici og trusler mod menneskers velfærd. Disse risici er nu tiltagende globale og har større potentiel påvirkning. Nogle er sågar eksistentielle: med frembruddet af atomkraftalderen har menneskeheden tilegnet sig evnen til at forårsage sin egen udryddelse. Vedvarende teknologiske fremskridt, accelerering af klimaforandringerne og stigningen i zoologiske sygdomme betyder, at sandsynligheden for ekstreme, globale katastrofale og selv eksistentielle risici er til stede på flere forbundne områder. At være forberedt på at bekæmpe og reagere på disse risici er et essentielt kontrapunkt til bedre at kunne håndtere de globale fællesområder og det globale almenvel.

98. En indsats er nødvendig for bedre at definere og identificere de ekstreme, katastrofale og eksistentielle risici, vi står overfor. Vi kan dog ikke vente på enighed om definitioner, før vi handler. I sandhed er det et etisk imperativ at handle på en måde, der er forenelig med værdigheden af menneskeliv, hvilket vores globale regeringssystemer er nødt til at følge – og det giver genlyd af forsigtighedsprincippet i international miljølovgivning og andre områder. Prisen for at være forberedt på alvorlige risici blegner i sammenligning med de menneske- og finansielle omkostninger, hvis vi fejler.

99. Taget ved lære af COVID-19 pandemien kan vi gribe muligheden for bedre at forudse og forberede os på at reagere på omfattende globale kriser. Dette kræver stærkere juridiske rammer, bedre redskaber til at håndtere risici, bedre data, identifikation og forventning af fremtidige risici og ordentlig finansiering af forebyggelse og forberedelse.

© UN Photo

Mange af disse elementer er fremsat i andre dele af denne rapport. Dog er det vigtigt, at enhver ny form for beredskabsindsatser er forbeholden over for hvilken type krise de skal bruges i. Vi ved ikke, hvilken ekstrem begivenhed, der kommer næste gang; måske er det en ny pandemi, en ny krig, et biologisk angreb med alvorlig konsekvens, et cyber-angreb på afgørende infrastrukturer, en atombegivenhed, en hastigt voksende miljøkatastrofe eller noget fuldstændig andet såsom teknologiske og videnskabelige udviklinger, der er gået skævt og ikke har været holdt i ave af effektive, etiske og regulerende strukturer.

100. For at gøre det muligt for os bedre at forudse og reagere på sådanne risici, vil det for det første være vigtigt for De Forenede Nationer at trække på et netværk af de bedste tænkere og data, udenfor og indenfor De Forenede Nationers system for at præsentere en **Rapport om Strategisk Fremsyn og Globale Risici** for medlemslande hvert femte år. Dette vil blive understøttet af det planlagte Fremtidslaboratorium såvel som af eksisterende redskaber på tværs af og ud over De Forenede Nationers System såsom den årlige IMF forvarselsøvelse i at samle og analysere data og lave en risikovurdering på kort, mellemlang og lang sigt. Det vil også efter behov være forbundet med tilsvarende regeringsforanstaltninger for sådanne risici såvel som den nødvendige handling for at håndtere dem.

101. For det andet foreslår jeg at samarbejde med medlemslandene om at etablere et **Forum for krisesituationer som indsats mod komplekse globale kriser**. Forummet vil ikke være et nyt permanent eller gældende organ eller en institution. Det vil automatisk blive sat i gang under kriser på en vis skala eller størrelse uanset typen eller arten af den pågældende krise. Når først det er aktiveret, vil det samle ledere fra medlemslande, De Forenede Nationers system, vigtige landegrupper, internationale finanshuse, regionale organer, civilsamfund, den private sektor, branchespecifikke discipliner eller forskningsorganer og andre eksperter. Kommissoriet vil fremlægge de nærmere enkeltheder og kriterier for aktiveringen af forummet blandt andet med en skala for omfanget af krisen; bevilling og finansiering; identifikation af relevante aktører, som kan være en del af det; den støtte som det forventes at yde; og kriteriet for dets deaktivering. Andre centrale komponenter kan være mekanismer, der forøger kapaciteten; fokuspunkter og protokoller, der fremmer samarbejds-evne med eksisterende krise-specifikke reaktionsforanstaltninger; regelmæssige øvelser, der tester effektivitet og identificerer og udfylder mangler; og en identificering af et sæt redskaber der gør det internationale system forberedt på krise. Forummet vil styrke Generalsekretæren i rollen, som den, der indkalder i tilfælde af verdensomspændende kriser.

C. De næste skridt

102. I sidste ende er det op til medlemslandene, i tæt samråd med andre relevante interessenter, at identificere og blive enige om de globale fællesområder og almenvel, der måske kræver fornyede forpligtelser og ledelsesforbedringer. For at støtte deres rådslagning vil jeg bede en **Rådgivende Højniveau Komité** under ledelse af tidligere statsoverhoveder og/eller regeringer om at bygge videre på de idéer, jeg har delt her. Især vil jeg bede Den Rådgivende Komité om at identificere globalt almenvel og potentielt andre områder af fælles interesse, hvor ledelsesforbedringer er påtrængende eller foreslå muligheder for, hvordan det kan gøres. Dette må nødvendigvis inkorporere eksisterende institutionelle og

juridiske foranstaltninger, huller og nye opståede, presserende forhold, der må prioriteres samt behovet for rimelighed og retfærdighed i de globale beslutninger. Den Rådgivende Komité kan også tage de forslag, der er præsenteret i denne rapport blandt andet omdefineringen af Formynderskabsrådet og oprettelsen af et Forum for Krisesituationer med i betragtning.

103. Når Den Rådgivende Komité har afrapporteret sine konklusioner, vil det være vigtigt at afholde et højniveau, multi-stakeholder **”Topmøde om Fremtiden”** for at udvikle idéer til regeringsaftaler på de områder, der påkalder sig international bekymring, som er nævnt i denne rapport, og potentielt andre, hvor regeringsaftaler er i deres vorden eller kræver opdatering. Forud for topmødet skal der afholdes forberedende møder og finde meningsudvekslinger sted. Det vil være mest oplagt at afholde topmødet i forbindelse med højniveauugen i Generalforsamlingens 78. session, og det kan indeholde højniveauspor som:

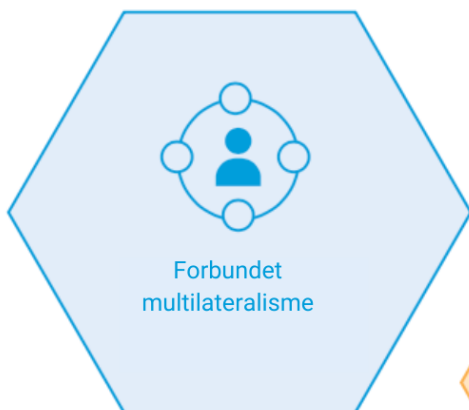
- a) Udvikle ledelse af globalt almenvel og andre områder efter behov i lyset af Den Rådgivende Komité’s resultater;
- b) Forudse bæredygtig udvikling og klimahandling efter 2030;
- c) Fred og sikkerhed, til den nye handlingsplan for fred;
- d) Digital teknologi, til Den Globale Digitale Aftale;
- e) Det ydre rum, at søge enighed om bæredygtigt og fredelig brug af det ydre rum, bevæge sig mod et globalt regime, der koordinerer rumtrafik og blive enige om principper for fremtidig ledelse af aktiviteter i det ydre rum;
- f) Store risici og enighed om et Forum for Krisesituationer;
- g) Kommende generationer, mulig enighed om en Deklaration om Fremtidige Generationer.

104. Mens vi arbejder med at opdatere vores ledelsesredskaber for fremtiden, fremsætter jeg følgende overordnede **observationer og parametre**: Betydningen af fælles handling har udviklet sig over de sidste 75 år. Da De Forenede Nationers Pagt blev udviklet, betød multilateralisme samarbejde mellem et mindre

antal stater. I dag deltager et bredere udvalg af statslige og ikkestatslige aktører i globale anliggender som del af åbne, deltagende, fællesdrevne og gennemsigtige systemer skabt til at løse problemer ved at trække på kompetencer og lytte til alle relevante aktørers stemmer i stedet for alene at være drevet af mandater eller institutioner. **Det er en form for multilateralisme, der er mere sammenkoblet, mere inkluderende og mere effektiv** til at håndtere udfordringer i det 21. århundrede. Enhver indsats for at forbedre vores ledelse af globale fælles områder og almenvel samt håndtere risici er nødt til at navigere i denne kompleksitet og sørge for eksplicit at inddrage disse nye tilgange i situationer, hvor de kan levere bedre resultater.

105. En multilateralisme, der er mere sammenkædet, samler de eksisterende institutionelle kapaciteter og håndterer splittelse for at sikre, at alle arbejder sammen mod et fælles mål. Den overskrider traditionelle opdelinger såsom fred og sikkerhed, udvikling, menneskerettigheder og humanitær handling, og den forbedrer samarbejdet mellem regionale og globale aktører og handling. Netværk kan være fleksible, tillade skiftende deltagelse af en lang række aktører og give mulighed for åbne koalitioner eller små **”mini-laterale”** eller endda **”mikro-laterale”** grupper, som over tid vokser og inkluderer flere aktører. For at holde en forskellig gruppe af aktører på sporet, har de mest succesfulde netværk klare mål som fx klimamålet om at begrænse opvarmning til 1,5 grader celsius. Ekspertorganer, som Det Mellemstatslige Panel for Klimaændringer kan sikre, at netværk er baseret på evidens. Netværk kan dog ikke erstatte kernen i vores internationale institutioner, som har en unik rolle i at sætte gang i forskellige aktører og skabe plads til marginaliserede stemmer. Med klare mål og målsætninger og internationale organisationer, der kan give legitimitet, kan vi skabe bedre udnyttelse af netværks evne til at levere globalt almenvel. For mit vedkommende vil jeg sørge for at fremme samarbejde mellem regionale organisationer, udviklingsaktører, internationale finansuse og andre relevante multilaterale institutioner (se kap. V).

PARAMETRE FOR FORBUNDET - INKLUDERENDE - EFFEKTIV MULTILATERALISME

Trækker på eksisterende institutionelle kompetencer

Indbyrdes støtte, undgår splittelse

Koordinering mellem regionale og globale niveauer

Fleksibilitet

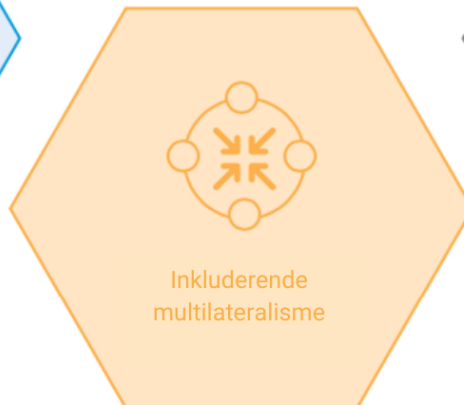
Variabel

Klare mål

Evidensbaseret

Plads til alle stemmer

Bred vifte af stater

Parlamentar

Internationale institutioner, herunder internationale finanshuse

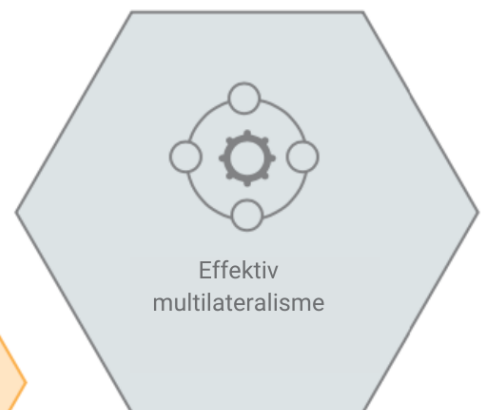
Civilsamfund

Byer

Private sektor

Leverer resultater

Forberedt og klar til at handle

Ressourceprioriteter

Ansvarlighed over for forpligtelser

106. En mere **inkluderende multilateralisme** er præget af en ægte mulighed for, at stater fra alle regioner og af alle størrelser kan beskæftige sig med kollektiv handling og indebærer, at især udviklingslande får mere at skulle have sagt i globale beslutningsprocesser. Det betyder også inkludering af en bred vifte af stemmer foruden stater. Foruden mellemstatslige organisationer kan der være tale om parlamenter, subnationale autoriteter (byer og lokale samt regionale regeringer), civilsamfund, trosbaserede organisationer, universiteter, forskere og eksperter, fagforeninger, den private sektor og branche samt lokale og græsrodsbevægelser, herunder nogle, der bliver ledet af kvinder og unge mennesker. Denne vision anerkender, at stater forbliver centrale i vores fælles evne til at håndtere globale udfordringer og har unikke forpligtelser i det multilaterale system, men erkender også, at løsninger i stigende grad afhænger af den private sektor og ikke-statslige aktører, som derfor skal være en del af forhandlingerne og holdes til ansvar for deres forpligtelser. **Parlamenters, byers og andre subnationale autoriteters** rolle skal i høj grad anerkendes for inkluderende tilgange til for eksempel frivillige lokale evalueringer af implementering af Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling, og de giver en model, der kan bygges videre på. Civilsamfund er nødt til at forblive en del og andel af vores arbejde på tværs af sektorer og i multilaterale fora. På baggrund af den private sektors betydelige evne til at ændre kursen for mange af vores mest afgørende udfordringer er inkludering og ansvarlighed i den essentiel. Foranstaltninger, hvor den private sektor forpligter sig til ansvarlig innovation og til at udnytte teknologi retfærdigt, kan give et godt grundlag for, hvad der kan bygges videre på, det samme gør forretningsmodeller, der støtter inklusion, menneskerettigheder og bæredygtig

udvikling som fx investeringsfonde, der inddrager miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer.

107. Overordnet set er det, der betyder noget, resultater. Vi har brug for en multilateralisme, der er mere **effektiv** i indfrielsen af dens løfter, hvilket vil resultere i, at flere stoler på den. Det betyder, at det multilaterale system er forberedt og klar på at handle eller tilpasse sig i mødet med nuværende og fremtidige risici; prioritere og finansiere de mål, der betyder noget; levere resultater; og holde alle aktører, statslige og ikke-statslige, til ansvar for de løfter, de har givet. Enhver samtale om forbedring af ledelse af de globale fælles områder og globale almenvel skal vurdere, hvor godt vores nuværende foranstaltninger lever op til disse kriterier. Der, hvor de ikke gør det, er det nødvendigt at overveje muligheder for bedre forberedelse, prioritering, ordninger for beslutningsprocesser, finansiering, ansvarlighed og overholdelse. Der er især brug for en balance mellem frivillige og bindende handlinger, der svarer til de udfordringer, vi står overfor. Mens international lovgivning er essentiel i leveringen af globalt almenvel, og jeg har opfordret til en fornyet forpligtelse til udvikling af den, har vi også måder, hvorpå vi kan opfordre til fælles ansvarlighed gennem andre strukturer blandt andet fagfælle vurderingsmodeller (som fx den universelle tilbagevendende evalueringssproces) og andre redskaber til at dele god praksis og indsamling af data. Endeligt er nøglen til at sikre effektivitet, at bevilling og finansiering bliver anvendt til at støtte vores fælles forpligtelser. Et lovende eksempel er efterundersøgelsen af Det Økonomiske og Sociale Råds forum for udviklingsfinansiering, som vil vurdere mulighederne for implementering af Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling.

V

**Hensigter og
principper:
tilpasning af De
Forenede Nationer
til en ny æra**

V. Hensigter og principper: tilpasning af De Forenede Nationer til en ny æra

108. I nærværende rapport har jeg skitseret en vision for Vores Fælles Dagsorden. For at støtte denne vision er det også nødvendigt, at De Forenede Nationer tilpasser sig. Organisationen har med tiden udviklet sig for at kunne håndtere vekslende behov senest gennem en ambitiøs reformdagsorden lanceret i 2017, der forbedrer organisationens effektivitet og nu leverer resultater. COVID-19 pandemien blev en første test af disse reformer, som gjorde det muligt for De Forenede Nationers system at reagere på menneskers og medlemslandes behov. I takt med, at vi kommer ud af pandemien med de vigtige valg, som verden står overfor og til støtte for et gennembrud frem for et sammenbrudsscenario, er De Forenede Nationer nødt til at tilvejebringe en mulighed for aktivt at skabe fremtiden på måder, som vil gøre den værd at leve i og for.

109. Nogle medlemslande har foreslået, at De Forenede Nationer som et globalt fællesområde i sig selv; eller som minimum at det er afgørende som støtte til levering af mange globale almenvel og fungerer som et mødested for kollektiv handling, normudvikling og internationalt samarbejde. Dog kan De Forenede Nationer ikke håndtere de mange udfordringer, som vi står over for alene. I en kompleks og forbundet verden er det en af de vigtigste institutioner, der er til rådighed for at løse de problemer, som har størst betydning. De Forenede Nationer har en mulighed for at samle alle og giver alle 193 medlemslande en ligeværdig stemme i stadigt højere grad suppleret med deltagelse af repræsentanter fra den private sektor, civilsamfund og universitetsverdenen, og samtidig har De Forenede Nationer en særlig rolle i varetagelsen af globale værdier, etik og normer, og en global tilstedeværelse og teknisk ekspertise. I takt med at nogle beslutningsområder bliver mere eksklusive, er der behov for at værne om et forum, hvor alle stemmer bliver hørt. Vores Fælles Dagsorden må derfor nødvendigvis indeholde en opgradering af De Forenede Nationer, så den bliver i stand til at understøtte globale diskussioner, forhandlinger, udvikling, løsninger og handling, der italesætter vores mest presserende kollektive mål.

110. De tidligere kapitler i denne rapport har fremlagt en række handlinger, som De Forenede Nationer har til intention at samarbejde med medlemslandene og andre om for at støtte fornyelsen af den sociale kontrakt, øget samhørighed mellem generationer og leveringen af globale almenvel. Gennem en opsamling af disse fremsætter jeg herunder refleksioner, forpligtelser og anbefalinger til, hvordan De Forenede Nationer kan fortsætte med at tilpasse sig og gøre en forskel i menneskers liv. Dette sikrer, at Pagten er baseret på varige værdier og principper, samtidig med, at den også er fleksibel og dynamisk og åben for tilpasning i forhold til håndtering af nye udfordringer.

A. Til sekretariatet og De Forenede Nationers system

Som støtte til fornyelsen af den sociale kontrakt

111. En stor del af De Forenede Nationers driftsmæssige og interne arbejde er beregnet på at støtte den sociale kontrakt på nationale niveauer efter behov og efterspørgsel fra landene. I nogle kontekster er det De Forenede Nationer selv, der sikrer leveringen af afgørende almenvel som fx humanitær handling, sundhed, uddannelse, elektricitet og boliger samt sikkerhed og støtte til politiet. Mine forslag i kapitel II om **institutioner der er bedre til at lytte til folk, inkluderende fremgangsmåder og reducere af kompleksitet** gælder på præcis samme måde for De Forenede Nationer, hvor det er relevant. Med udgangspunkt i gode fremgangsmåder andre steder fra i systemet vil De Forenede Nationers sekretariat udvikle en politik, der sætter mennesker i centrum for alle dets handlinger og tager højde for konsekvenserne af intersektionaliteten af karakteristika som fx alder, køn og diversitet.

112. Reformerne i De Forenede Nationers udviklingssystem har placeret Organisationen i en position, hvor den kan tilbyde regeringer en mere sammenhængende støtte.

Med dette som fundament kan medlemslandene overveje tiltag, der giver regeringsorganer og finansiering af udviklingsinstanser et tættere tilhørsforhold for at forøge deres effekt samtidig med, at hver instans får separate kendetegn og funktioner. Jeg vil også opfordre til, at De Forenede Nationers landeafdelinger aktivt støtter stater med at forny den sociale kontrakt med et særligt fokus på tillid, håndtering af diskrimination og eksklusion og vurdering af, hvad der er vigtigt. Vi vil se, hvad vi kan gøre for, at enhver tilstedeværelse af de Forenede Nationer får kontekstspecifik ekspertise i forebyggelse som omdrejningspunkt ved blandt andet at forbedre forbindelsen mellem fred og sikkerhed, menneskerettigheder, klima- og udviklingsarbejde samt fokusering på faktorer, der kan give anledning til eller forværre vold. Meningsudvekslingerne op til 75 års jubilæet (nåede 1,5 millioner mennesker) og Vores Fælles Dagsorden (med omtrent 500 indlæg) har sammen med vores vejledning om samfundsmæssige områder som del af min Opfordring til Handling for Menneskerettighederne, startet en ny æra af lydhørhed, meningsudveksling og dialog med folk. Jeg vil opfordre alle dele af De Forenede Nationers system til fremadrettet regelmæssigt og systematisk at skabe lignende meningsudvekslinger med folk, heriblandt kvinder og unge mennesker.

113. Andre elementer, som De Forenede Nationers system fremadrettet vil tage med sig som en del af dets egen støtte til og refleksion af fornyelsen af den sociale kontrakt, inkluderer evalueringen af vores retsstatsassistance, implementering af min Opfordring til Handling for Menneskerettighederne, endvidere også en dagsorden for beskyttelse, der dækker hele De Forenede Nationers system, og gør menneskerettighedsforpligtelserne til et referencepunkt i udførelsen og leveringen af De Forenede Nationers programmer, udviklingsassistance og kriseforhindringsinitiativer. Jeg forpligter mig igen til at sikre ligestilling mellem kønnene på alle niveauer i De Forenede Nationers system inden 2028. Jeg vil også støtte en evaluering af De Forenede Nationers systems kompetencer – bemanding, midler og strukturer – til at levere ligestilling mellem kønnene som en af de væsentligste prioriteter på tværs af alle instanser.

Til støtte for samhørighed på tværs af generationer

114. I kapitel III foreslog jeg nogle institutionelle ændringer af De Forenede Nationer, som kan øge vores

samhørighed mellem både unge mennesker og kommende generationer. Jeg foreslår især at sikre, at unges synspunkter bliver integreret mere systematisk på tværs af De Forenede Nationers system ved sammen med medlemslande at undersøge en ændring af den nuværende stilling som Generalsekretærens Repræsentant for Ungdommen til et kontor i sekretariatet. Jeg vil også fortsætte med at lytte til og støtte kredse af unge ansatte hos De Forenede Nationer blandt andet også behovet for at forbedre vores rekruttering og fastholdelse af unge mennesker med forskellige baggrunde såvel som at etablere et mere moderne og fleksibelt miljø, der støtter yngre ansatte, heriblandt unge kvinder, i at gøre fremskridt i deres karriere.

115. Uafhængigt af dette foreslår jeg valg af en Særrepræsentant for Fremtidige Generationer som for første gang vil repræsentere kommende generationers interesser på tværs af De Forenede Nationers system og med medlemslandene. Repræsentanten vil også styre De Forenede Nationers begyndelsesforanstaltninger, der øger vores kompetencer til at forstå, planlægge og handle langsigtet som eksemplificeret i det foreslåede Fremtidslaboratorium. Jeg håber, dette vil gøre det muligt for de Forenede Nationer at blive en pålidelig vogter af vores fremtid ved at handle på vegne af både nuværende og kommende generationer som forudset i Pagten. Fremtidslaboratoriet vil også styrke De Forenede Nationers kompetencer betydeligt i forhold til fremtidsanalyser og fremsynethed.

Til støtte for levering af globalt almenvel gennem en mere forbundet, inkluderende og effektiv multilateralisme

116. I kapitel IV skitserede jeg en vision for forbedret multilateral ledelse fokuseret på at beskytte vores globale fælles områder og levere afgørende globale almenvel såvel som at være forberedt på at reagere på store risici. For at støtte dette er De Forenede Nationers system nødt til at tilpasse sig for at have en fremtrædende rolle i en mere forbundet og inkluderende verden, der forbedrer vores samarbejde og strategiske engagement med andre aktører og fora på globale og regionale niveauer, mens det også forøger den forholdsmæssige andel af tjenester til de mennesker, der har mest brug for os.

© UN Photo/Manuel Elias

117 En af De Forenede Nations primære roller er, at være en **pålidelig kilde til data og dokumentation**, som giver offentlig og verificeret information til at hjælpe verden med at forstå risici og muligheder. For at styrke denne rolle vil jeg bestræbe mig på at genetablere Generalsekretærens Rådgivende Forskningskomité og undersøge, hvordan der kan etableres en bedre forbindelse mellem videnscentre på tværs af De Forenede Nations system – herunder også dennes specialiserede agenter for at understøtte Komiteens indflydelse. Jeg vil også opfordre De Forenede Nationer til at blive mere strategisk i sin vidensproduktion ved hvert år at levere færre, men mere sammenhængende og handlingsorienterede rapporter. Dette vil til dels blive opnået gennem De Forenede Nations digitale omdannelsesstrategi, som er målrettet direkte mod effektiv produktion af viden og udbredelse på tværs af systemet.

118. En anden vigtige rolle for De Forenede Nationer i en forbundet verden **er som samlende instans**, som fungerer som et sted, der opbygger enighed om prioriteter og strategier, hvor aktører fra alle sektorer kan afgive løfter og være ansvarlige og som en platform for kollektiv handling og ydeevne. Vores fælles natur betyder, at vi i nogle situationer ikke er de mest smidige, og formaliteter og protokoller bør iagttages. Men vi tilbyder også et forum, der samler beslutningstagere om ansvarlighed og autoritet, som præger mellemstatslige processer til at støtte forbundne fremgangsmåder. Vi er nødt til at gøre dette bedre og oftere. De Forenede Nationer vil forbedre sit arbejde på forskellige niveauer (lokalt, regionalt og globalt) og på tværs af forskellige tematiske søjler (herunder fred og sikkerhed, udvikling, klima, menneskerettigheder og humanitær indsats).

Vi vil også øge samarbejdet inden for De Forenede Nationers system og mellem systemet og regionale organisationer, internationale finansielle institutioner og andre. For at fremme samarbejde mellem De Forenede Nationer og regionale organer vil jeg indkalde til et årligt møde med alle lederne fra regionale organisationer. Som en tilføjelse til Topmødet hvert andet år som foreslået i kapitel IV, vil jeg også arbejde for en vedvarende aktiv dialog mellem De Forenede Nationers system, internationale finanshuse og regionale udviklingsbanker

119. De Forenede Nationers system, herunder sekretariatet, vil også tage yderligere skridt for at blive mere **inkluderende**. Vi er blevet bedt om at overveje om de nuværende tiltag vedrørende engagement og meningsudveksling er i overensstemmelse med medlemslandenes suverænitæt og Pagten om medlemskab i De Forenede Nationer for medlemmer, som fx parlamenter, den private sektor samt byer og subnationale autoriteter, som på nuværende tidspunkt er afgørende og innovationsdrivende for global ændring, er . I sekretariatet vil jeg styrke vores samarbejde med subnationale autoriteter ved at oprette en **Rådgivende gruppe for Lokale og Regionale regeringer**. Jeg vil også undersøge De forenede Nationers muligheder for at fremme parlamentariske indsatser i samarbejde med vores nuværende partnere.

120. Den private sektors tiltagende rolle og indflydelse , og dens centrale betydning for at opnå mange af de ting, der er foreslået i denne rapport, vil også blive inddraget i overvejelserne i De Forenede Nationers system. Forretnings- og menneskerettighedsdagsorden er vigtig med hensyn til dette. Jeg opfordrer også en bred vifte af virksomheder fra multinationale koncerner til små og mellemstore virksomheder til at deltage i Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling og klimahandling blandt andet gennem forretningsmodeller, der er i overensstemmelse med bestræbelserne for at gentænke tiltag for udvikling og velstand. Den nye strategi fremsat af Kontoret for Globale Samfundspagter, der arbejder for 10 principper og en udvidelse af sit netværk og investeringer fra den private sektor, er et unikt redskab til at højne ambitionen om at opnå stærkere tilknytning til, ansvarlighed for og partnerskaber med den private sektor.

121. Ved grundlæggelsen af De Forenede Nationer i San Francisco var civilsamfundsorganisationerne til stede, og de har været en fast bestanddel af De Forenede Nationers økosystem siden begyndelsen. Under vores meningsudvekslinger opfordrede civilsamfund til bedre dialog med De Forenede Nationers system. Jeg tror på, at det er essentielt for De Forenede Nationer at lytte til, koordinere med og beskæftige sig med civilsamfundet. Jeg har hørt opfordringerne til en enkelt, højniveausindgang for civilsamfundet og vil yderligere undersøge muligheder herfor. Dog tror jeg også på, at det, der på nuværende tidspunkt er mest brug for, er at bevæge os videre fra rollen som menings- og interesseudveksler til i stedet direkte at sørge for, at alle dele af De Forenede Nationers system inkluderer civilsamfund i deres arbejde på tværs af alle vores aktiviteter. Dette handler om et skift i mentalitet såvel som i praksis. Derfor vil alle De Forenede Nationers instanser blive bedt om at **etablere et dedikeret fokus på civilsamfundet**, hvis de ikke allerede har gjort dette. Disse fokuspunkter vil forventes proaktivt at skabe nødvendig plads til civilsamfundets aktører til at bidrage på lands- og globale niveauer samt i De Forenede Nationer til møder, i netværk, processer og arrangementer. Vi vil regelmæssigt kortlægge og monitorere vores forhold til civilsamfundet på tværs af systemet for at sikre, at den forbedrede dialog, som vi alle ønsker, bliver opnået og opretholdes.

122. I sekretariatet vil **De Forenede Nationers Kontor for Partnerskaber** støtte disse relationer ved at sikre, at vi har etableret de nødvendige administrative, retsmæssige og digitale redskaber, der gør det muligt for vores partnere at få adgang til information og at deltage i De Forenede Nationers arbejde. Vi vil især bygge videre på de muligheder for mere inklusion, som vi har set under COVID-19 gennem digitale løsninger og hybride møder, der gør det muligt for flere forskellige aktører at deltage uden begrænsninger på grund af visa, finansiering og rejse. For at sikre inkluderende virtuelle møder er det nødvendigt at medtænke og proaktivt bestræbe sig på at håndtere problemer såsom adgang til internettet, sprogbarrierer, tidszoner og sikkerhed.

123. For at gøre De Forenede Nationer **mere effektivt** vil vi udvikle nye muligheder, der fremmer agilitet, integration og sammenhæng på tværs af systemet.

Det vil være en del af en større omdannelse mod **De Forenede Nationer "Version 2"**, en ny version, der er i stand til at tilbyde relevante løsninger, der dækker hele systemet og løser det 21. århundredes udfordringer. Jeg vil fremskynde denne omdannelse gennem en **"forandringskvintet"** en række af indbyrdes forbundne dagsordener, der understøtter mange af de initiativer, som er forslået i denne rapport. Denne kvintets egenskaber inkluderer data, analyse og kommunikation; innovation og digital ændring; strategisk fremsyn; adfærdsvidenskab; og præstations- og resultatorientering. Takket være Generalsekretærens Datastrategi vil bedre **data-, analyse- og kommunikationsegenskaber** gøre det lettere for os at forvandle information til viden, at ændre vores beslutningsprocesser, at optimere vores ydelser og gøre Organisationen til en bedre kommunikator. Yderligere investering i **innovation og digital omdannelse** vil reorganisere vores måde at arbejde på, hjælpe os med at nå flere mennesker i nød og tjene dem bedre. En styrkelse af **strategisk fremsyn**, gennem initiativer som Fremtidslaboratoriet, vil muliggøre fremsynet handling og opbygningen af mere langsigtede politiske tiltag og programmer. Den systematiske anvendelse af **adfærdsvidenskab** vil øge vores effektivitet i forhold til politiske tiltag, og levering af programmer og kommissorier. Det vil også give os mulighed for at forenkle bureaukratiske processer. **Præstations- og resultatorientering** vil sikre, at Organisationen er fokuseret på medindflydelse, læring og vedvarende forbedring.

124. Endelig er det afgørende for Organisationens effektivitet, at medlemslandenes **finansielle forpligtelser** bliver betalt fuldt ud og til tiden. De bagvedliggende grunde til De Forenede Nationers nylige finansielle krise er ikke fuldstændigt afdækket. Med hensyn til dette er jeg kommet med adskillige forslag til medlemslandene, som spænder fra en stigning i vores eksisterende likviditetsreserve til at skabe en ny reservebeholdning til vores fredsbevarende indsatser og til at håndtere de strukturelle forhindringer i budgetstyringen. Som en del af nye reformer har De Forenede Nationer også foretaget betydelige investeringer i forbedringen af gennemsigtighed i sine regnskabsaflæggelser og budgettering. Indsatser, der fokuserer mere på resultater og forbedring af kommissorier har imidlertid været undermineret af likviditetstilførselns uforudsigelighed og timing.

Hvis den vision, som medlemslandene beskrev i deklARATIONEN til 75 års jubilæet, og som jeg har uddybet i denne rapport om Vores Fælles Dagsorden, skal blive til virkelighed, er vi nødt til at løse den finansielle krise og sørge for en mere holdbar finansiering af organisationen. De Forenede Nationers system kan gøre bedre brug af tilgængelige ressourcer ved blandt andet at **omdefinere eksisterende midler** og tilpasse sig mindre rigide budgetmæssige procedurer. De Forenede Nationers system vil også undersøge metoder til at få budgetteringer og bevillingsansmodninger til at stemme bedre overens ved at sørge for at forskellige agenturers bestyrelser, fonde og programmer samarbejder og taler sammen. Vi vil fokusere på at forbedre, hvordan vi formulerer og udfærdiger budgetter for at sørge for, at organisationen er smidig og dynamisk og i stand til at reagere på omskiftelige situationer og nye nødsituationer. Det er vigtigt at sikre, at budgetprocesserne er gennemsigtige for medlemslandene, men det må ikke ske på bekostning af De Forenede Nationers evne til at benytte ressourcer virkningsfuldt og effektivt; fokus bør være på et programs leveringsdygtighed og resultater frem for finansiering. Vi er nødt til at gøre det muligt for ledere at lede og drage dem til ansvar for resultaterne. Som tilføjelse til disse tiltag beder jeg medlemslandene om at overveje en gennemgang af metoderne til budgetredogørelse om nødvendigt med støtte fra sekretariatet. Sammen kan vi identificere måder, der forbedrer budgetprocessen, **særligt med henblik på hvordan vi formulerer og kommunikerer de resultater, som vi håber på og faktisk når** og ved at se på, hvad der giver god mening, hvad der fungerer godt, og hvor der er behov for forbedring.

B. Til overvejelse blandt medlemslandene

125. Enhver beslutning angående de væsentligste mellemstatslige organer og andre instanser i De Forenede Nationer tages af medlemslandene. Dog er der forskellige behov, som er blevet identificeret i denne rapport, særligt i relation til kommende generationers bedste og ledelse af de globale fælles områder og leveringen af globalt almenvel.

Ved hjælp af forbundet, inkluderende og effektiv multilateralisme. **Formynderskabsrådets** aktiviteter har været sat i bero siden 1994. Tidligere kommissioner og generalsekretærer, har sammen med nogle medlemslande foreslået en omdefinering af Rådet for at fremme ledelsen af globale fælles områder. Med udgangspunkt i disse idéer, og som en del af opfølgningen på Vores Fælles Dagsorden, opfordrer jeg lande til at overveje at gøre Rådet tilgængeligt som en multi-stakeholder instans, der håndterer nye udfordringer særligt ved at fungere som rådgivende forum, der handler på vegne af kommende generationer. Det kunne blandt andet være rådgivning og vejledning vedrørende langsigtet ledelse af globale fælles områder, levering af globalt almenvel og håndtering af globale offentlige risici.

126. Ud over Formynderskabsrådet noterede jeg mig opfordringer fra **medlemslandene om reformer af de tre væsentligste organer i De Forenede Nationers deklaration om 75 års jubilæet**, især deres interesse for at puste nyt liv i diskussionerne om en reform af Sikkerhedsrådet og for at forsætte arbejdet med at genoplive Generalforsamlingen og styrke det Økonomiske og Sociale Råd. Jeg er parat til at give den nødvendige støtte i forhold til medlemslandenes beslutninger om at tilpasse de mellemstatslige organer til de nuværende behov og realiteter. Nedenfor er nogle af de idéer, der kom fra meningsudvekslingerne i forbindelse med 75 års jubilæet og Vores Fælles Dagsorden, oplistet til medlemslandenes overvejelse.

127. Efter årtiers debat har størstedelen af medlemslandene erkendt, at **Sikkerhedsrådet** kunne gøres mere repræsentativt for det 21. århundrede blandt andet ved hjælp af en udvidelse herunder en bedre repræsentation af Afrika, såvel som gennem mere systematiske tilpasninger for at få flere stemme repræsenteret ved forhandlingsbordet. I forlængelse af de mellemstatslige forhandlinger, der fortsætter med fornyet intensitet, er der kommet forslag til at styrke Rådets rummelighed og berettigelse ved systematisk at være i dialog med en bred vifte af aktører, herunder regionale organisationer; overvejelse om at indskrænke vortoretten; og udvidelse af anvendelsen af uformelle

mekanismer såsom Arria-formularmøderne for at fremskynde følsomme problemstillinger. En forstærket indsats i forebyggelse af at sikre, at de trusler som vi står over for i dag, ikke intensiveres og forværres, vil betyde, at Rådet, som har til opgave at håndtere og løse potentielle og aktuelle trusler mod international fred og sikkerhed, undgår at handlingsplanen udvides eksponentielt. De Forenede Nationers system må nødvendigvis være i stand at håndtere forbundne problemer om sikkerhed, klimaforandringer, sundhed, udvikling, ligestilling mellem kønnene og menneskerettigheder fra et forhindringsperspektiv med større effektivitet og ansvarlighed for eksempel gennem en udvidelse af **Kommissionen for Fredsskabelses** rolle. Det foreslåede forum for krisesituationer, der samler væsentlige aktører om at reagere på en kompleks global krise, kan være en anden faktor i dette.

128. Medlemslandenes bestræbelser på at puste nyt liv i **Generalforsamlingens** arbejde og effektivisere dens beslutninger, rapportere betingelser og velkomme komitéer, er budt velkommen. Det er også blevet foreslået, at stater kan styrke Forsamlingens højniveausuge ved at bruge den som en mulighed for at tage beslutninger og afgive løfter på landsoverhoved- og regeringsniveau. I tråd med dette blev det **Økonomiske og Sociale Råd** grundlagt i Pagten som et væsentligt organ i De Forenede Nationer, der koordinerer Organisationens økonomiske og sociale arbejde. Selvom vi på nuværende tidspunkt er i en anden epoke, er der kommet forslag til at styrke Rådets rolle og profil blandt andet ved at skabe et tættere samarbejde mellem Rådet og G20 samt dennes fremgangsmåder. Efter min mening vil Topmødet hvert andet år, som præsenteret i kapitel IV, være et vigtigt skridt mod en bedre koordinering af global økonomisk ledelse. Desuden er det **politiske højniveau forum** fremkommet som den første globale forsamling for bæredygtig udvikling. Det sørger for en inkluderende platform for overvågning af virkeliggørelsen af 2030 dagsordenen, samtidig med at det arbejder for fælles læring og udvidelse af den globale bevægelse for Verdensmålene for Bæredygtig

udvikling. Jeg inviterer alle regeringer, sektorer, partnere og alliancer til hvert år at være en del af det politiske højniveausforum for at øge ambitionen og fremskynde implementeringsindsatser samt bygge forbindelser på tværs af problemer, der er afgørende for effektiv multilateralisme.

129. Konsultationer, som del af Vores Fælles Dagsorden, har opfordret til større brug af et **advarselssystem for menneskerettighedstraktaten** blandt andet gennem den universelle tilbagevendende evaluering, traktatinstanser og sær-procedurer, for at løse overhængende sociale, økonomiske og politiske udfordringer. Som indikeret i min Opfordring til Handling for

Menneskerettigheder er jeg klar til at arbejde med lande for at finde måder, hvorpå menneskerettighedsmekanismer får et mere finansielt bæredygtigt fodfæste blandt andet gennem mere fleksibilitet i De Forenede Nationers bevillingsfordeling og for nemmere at forbinde dem med andre processer, der maksimerer deres indvirkning og assisterer staters partier med indvilligelse. Der har også været en efterspørgsel på mere gennemsigtighed i forbindelse med menneskerettighedsforpligtelserne foretaget af fremtidige medlemskandidater til **Menneskerettighedsrådet** i overensstemmelse med kravet vedtaget af medlemslandene i Generalforsamlingens resolution 60/251, hvori Rådet blev skabt.

© UN Photo

130. Til sidst har vi modtaget forslag, der svarer til efterspørgsler i De Forenede Nationers system, om hvordan mulighederne for deltagelse af **civilsamfundet og andre interessenter** kan øges på tværs af alle mellemstatslige organer. Disse har indbefattet et årligt civilsamfundsmøde i forbindelse med Generalforsamlingens højniveausuge såvel som efterspørgsler efter en opdateret resolution, der definerer, hvordan organer som det Økonomiske og Sociale Råd, Generalforsamlingen og Sikkerhedsrådet forholder sig til

civilsamfund, lokale og regionale regeringer og forretningsaktører samt at få forpersonen for Det Økonomiske og Sociale Råd til at afholde en generel evaluering af foranstaltninger for observatørstatus eller konsultationer i forbindelse med dette. Jeg opfordrer medlemslande til seriøst at overveje disse idéer i overensstemmelse med vores søgen efter en multilateralisme, der er mere forbundet, inkluderende og effektiv.

VI

Det fremtidige forløb

VI. Det fremtidige forløb

131. Meningen med Vores Fælles Dagsorden er at fortsætte med at levere på løftet givet i De Forenede Nationers Pagt. Denne rapport har tilvejebragt en vision om samhørighed og internationalt samarbejde, der har sat os på sporet af et gennembrud for en grønne, mere sikker og bedre fremtid, som får os væk fra grænsen til sammenbrud. Denne vision bygger og reagerer på deklARATIONEN om fejringen af De Forenede Nationers 75 års jubilæum, hvor medlemslandene afgav 12 væsentlige løfter: ikke at efterlade nogen; at beskytte vores planet; at fremme fred og forebygge konflikter; at overholde international lovgivning og sikre retfærdighed; at sætte kvinder og piger i centrum; at skabe tillid; at forbedre digitalt samarbejde; at forbedre De Forenede Nationer; at sikre bæredygtig finansiering; at intensivere partnerskaber; at lytte til og samarbejde med ungdommen; og at være forbe-

redt på fremtidige kriser, herunder, men ikke begrænset til, offentlige sundhedskriser. De understregede også, at De Forenede Nationer skal være centrum for bestræbelserne på at levere på disse løfter, under henvisning til at der ikke er andre organisationer med samme legitimitet, samlende kraft eller retningsgivende påvirkning. Vores Fælles Dagsorden er tiltænkt at fremme de 12 temaer i deklARATIONEN gennem instanser, der er nødvendige, omdannende og som udfylder afgørende huller. Den forstærker behovet for solid handling på 2030 Dagsordenen og Verdensmålene for Bæredygtig Udvikling sammen med andre væsentlige forpligtelser på klima- og menneskerettigheder. Jeg ser frem til at samarbejde med medlemslandene og andre interessenter om at omsætte idéerne, afspejlet i denne rapport, til handling.

Bilag: Proces for høringer vedrørende Vores Fælles Dagsorden

1. I erklæringen for markering af De Forenede Nationers 75 års jubilæum (Generalforsamlingens beslutning 75/1) pålagde medlemslandene mig at rapportere anbefalinger til at fremme Vores Fælles Dagsorden og til at reagere på nuværende og fremtidige udfordringer inden udgangen af Generalforsamlingens 75. samling. Som svar, ud over at involvere De Forenede Nationer som helhed, gik jeg i gang med en refleksionsproces bestående af fire spor samt at engagere en bred vifte af interessenter, herunder medlemslande, fremtrædende tænkere, unge mennesker og civilsamfundet. Processen bygger på årelang tradition for global lydhørhed, hvor over 1,5 millioner mennesker fra alle 193 medlemslande deltog i en online-undersøgelse. Meningsmålingsfirmaer har også gennemført undersøgelser i 70 lande. Disse høringer viste betydelig offentlig opbakning til internationalt samarbejde og et ønske om mere netværksforbundet, inkluderende og effektiv multilateralisme i fremtiden.

2. Samarbejdet med medlemsstaterne begyndte den 8. oktober 2020 med et brev til alle faste repræsentanter og observatører, hvor processen blev fremlagt samt en invitation til at dele deres synspunkter. Den 15. december 2020 indkaldte præsidenten for Generalforsamlingen til et uformelt møde, hvor jeg delte de indledende refleksioner og lyttede til de tilstedeværenes synspunkter. I 2021 stod The UN Foundation, en nøglepartner i denne øvelse, for en række morgendialoger med medlemslandene omkring de 12 temaer i 75-års jubilæumserklæringen. Den 8. juli 2021 deltog jeg igen i en uformel dialog med Generalforsamlingen for at dele og høre flere ideer.

3. For at berige refleksionsprocessen inviterede jeg en geografisk forskelligartet, kønsbalanceret gruppe af tænkere til at bidrage med deres ideer på ét eller flere

af de 12 temaer fra erklæringen. Jeg udsendte en lignende invitation til eksperter, praktikere og tidligere ledere på højtstående niveau. Som svar modtog vi mange indsigtsfulde papirer, videoer og præsentationer og hørte direkte fra nogle af tænkerne på morgendialogmøderne og andre steder.

4. I tråd med min beslutning om at unge bør være designere af deres egen fremtid, gav jeg plads til at unge tænkere og ledere kunne få direkte mulighed for at bidrage. The UN Foundation var vært for en gruppe af næste generations stipendiater og forestod høringerne med unge mennesker vedrørende 75-års jubilæet under vejledning fra min ungdoms-udsending. Her blev en række aktionsgrupper om tematiske prioriteter hørt gennem en stor brainstorm og nationale samtaler med unge, der ikke tidligere havde været engageret i FN. Stipendiaterne arbejdede intensivt med ungdomsledede netværk og organisationer fra hele verden og afholdt dialoger med politikere på tværs af generationer. Resultatet af deres arbejde bidrog til mine anbefalinger vedrørende unge og kommende generationer. De har endvidere samlet alle deres egne visioner, ideer og forslag i rapporten "Vores Fremtidige Agenda"

5. I overensstemmelse med visionen om mere netværksbaseret og inkluderende multilateralisme, og i overensstemmelse med De Forenede Nationers charter, var jeg også i dialog med "vi folket" overalt i verden, herunder civilsamfundet, parlamentarikere, tænketanke, den privat sektor, subnationale ledere og bynetværk, underrepræsenterede grupper og andre ikke-statslige partnere. Dette blev understøttet af FN-fonden og Igarapé Institutet sammen med et netværk af globale partnere fra alle

regioner, herunder det Afrikanske Center for Konstruktive Løsning af tvister (Sydafrika), Southern Voice (et netværk af 50 tænketanke fra Afrika, Asien og Latinamerika) og Lee Kuan Yew School of Public Policy of the National Universitetet i Singapore. Der blev gjort alt for at sikre, at refleksionsprocessen omfattede en bred vifte af stemmer fra alle regioner, herunder en eksperimenterende digital konsultationsøvelse

overvåget af Igarapé Institute, som genererede mere end 520 forslag fra over 1.750 deltagere, inklusiv fra organisationer med flere millioner medlemmer i 147 lande og på seks sprog.

6. Den brede vifte af perspektiver og input, som vi har modtaget, har i høj grad suppleret og forbedret indholdet i rapporten 'Vores Fælles Dagsorden', og jeg sender en stor tak til alle, som har bidraget.